

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΒΑΠΤΙΣΙΣ

ΓΑΜΟΣ

ΚΗΔΕΙΑ

& ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Α' Έκδοσις. Σεπτέμβριος 1994

Β' Έκδοσις. Φεβρουάριος 2013

Την επιμέλεια των εκδόσεων, είχε ο ψάλτης
του Ι. Ν. Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, Χαλανδρίου
Παναγιώτης Σεριάτος

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ

ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ (ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ)

Ὁ Ἱερεὺς φέρων Ἐπιτραχήλιον, ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μέλλοντος φωτισθῆναι καὶ σφραγίζει μετὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τὸ μετωπον καὶ τὸ στήθος ἐκ τρίτου λέγων:

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. (γ')

Και ευθύς

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ἐπιτίθησι τὴν χειρὰ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγων τὴν παροῦσαν Εὐχὴν

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐπιτίθημι τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τὸν δοῦλον (τὴν δούλην) σου ..... τὸν καταξιωθέντα (τὴν καταξιωθεῖσαν) καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον ὄνομά σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου διαφυλαχθῆναι. Απόστησον ἀπ' αὐτοῦ (αὐτὴν) τὴν παλαιὰν ἐκείνην πλάνην, καὶ ἔμπλησον αὐτὸν (αὐτὴν) τῆς εἰς σὲ πίστεως καὶ ἐλπίδος καὶ ἀγάπης, ἵνα γνῶ ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, Θεὸς ἀληθινός, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα. Δὸς αὐτῷ (αὐτῇ) ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου πορευθῆναι, καὶ τὰ ἀρεστά σοι φυλάξαι· ὅτι ἐὰν ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Γράψον αὐτὸν (αὐτὴν) ἐν βίβλῳ ζωῆς σου καὶ ἔνωσον αὐτὸν (αὐτὴν) τῇ ποιμένι τῆς κληρονομίας σου· δοξασθήτω τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῷ (αὐτῇ) καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. Ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτὸν (αὐτὴν) ἐν ἐλέει διαπαντός, καὶ τὰ ᾧτά σου τοῦ ἀκούειν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως αὐτοῦ (αὐτῆς). Εὐφρανὼν αὐτὸν (αὐτὴν) ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ (αὐτῆς), καὶ ἐν παντὶ τῷ γένει αὐτοῦ (αὐτῆς). Ἵνα ἐξομολογήσῃ σοι, προσκυνῶν (προσκυνούσα) καὶ δοξάζων (δοξάζουσα) τὸ ὄνομά σου τὸ μέγα καὶ ὑψιστον, καὶ αἰνέσῃ σε διαπαντὸς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ (αὐτῆς).

Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον.

ΑΦΟΡΚΙΣΜΟΣ Α'

Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ παραγενόμενος εἰς τὸν κόσμον καὶ κατασκηνώσας ἐν ἀνθρώποις, ἵνα τὴν σὴν καθέλη τυραννίδα καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐξέληται· ὃς ἐπὶ ξύλου τὰς ἀντικειμένας δυνάμεις ἐθριάμβευσεν, ἡλίου σκοτισθέντος καὶ γῆς σαλευομένης, καὶ μνημάτων ἀνοιγομένων, καὶ σωμάτων Ἁγίων ἀνισταμένων· ὃς ἔλυσε θανάτῳ τὸν θάνατον, καὶ κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι, σὲ τὸν Διάβολον. Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ δείξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ τάξαντος τὰ Χερουβὶμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην φρουρεῖν αὐτό. Ἐπιτιμήθητι καὶ ἀναχώρησον· κατ' ἐκείνου γάρ σε ὀρκίζω τοῦ περιπατήσαντος, ὡς ἐπὶ ξηρᾶς, ἐπὶ νῶτα θαλάσσης, καὶ ἐπιτιμήσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· οὗ τὸ βλέμμα ξηραίνει ἀβύσσους καὶ ἡ ἀπειλὴ τήκει ὄρη. Αὐτὸς γὰρ καὶ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν· Φοβήθητι, ἔξελθε, καὶ ὑπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου, καὶ μὴ ὑποστρέψῃς, μηδὲ ὑποκρυβῇς ἐν αὐτῷ, μηδὲ συναντήσῃς αὐτῷ ἢ ἐνεργήσῃς, μὴ ἐν νυκτί, μὴ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὥρᾳ ἢ ἐν μεσημβρίᾳ· ἀλλ' ἄπελθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, ἕως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας τῆς κρίσε-ως. Φοβήθητι τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐπιβλέποντα ἀβύσσους· ὃν τρέμουνσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ· ὃν τρέμει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἡ θαλασσα καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἐξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ σφραγισθέντος νεολέκτου στρατιώτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κατ' ἐκείνου γάρ σε ὀρκίζω, τοῦ περιπατοῦντος ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων, τοῦ ποιοῦντος τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον. Ἐξελθε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου.

Ὅτι δεδόξασται τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον.

ΑΦΟΡΚΙΣΜΟΣ Β'

Ο Θεός, ὁ ἅγιος, ὁ φοβερὸς καὶ ἔνδοξος, ὁ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἀκατάληπτος καὶ ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων αὐτὸς ὁ προορίσας σοι, Διάβολε, τῆς αἰωνίου κολάσεως τὴν τιμωρίαν, δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων αὐτοῦ δούλων κελεύει σοι, καὶ πάσῃ τῇ συνεργῶ σου δυνάμει, ἀποστῆναι ἀπὸ τοῦ νεωστὶ σφραγισθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁρκίζω σε οὖν, παμπόνηρον καὶ ἀκάθαρτον καὶ μιαρὸν καὶ ἐβδελυγμένον καὶ ἀλλότριον πνεῦμα, κατὰ τῆς δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν ἔχοντος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, τοῦ εἰπόντος τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ δαίμονι· Ἐξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Ἀναχώρησον, γνώρισον τὴν σὴν ματαίαν δύναμιν, τὴν μηδὲ χοίρων ἐξουσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήσθητι τοῦ ἐπιτάξαντός σοι, κατὰ τὴν σὴν αἴτησιν, εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων εἰσελθεῖν. Φοβήθητι τὸν Θεόν, οὗ τῷ προστάγματι ἡ γῆ καθ' ὑδάτων ἐστήρικται· τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανόν, καὶ στήσαντα τὰ ὄρη σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, καὶ θέντα ἄμμον θαλάσσης ὄριον, καὶ ἐν ὕδατι σφοδρῷ τρίβον ἀσφαλῆ· τὸν ἀπτόμενον τῶν ὀρέων καὶ καπνίζοντα· τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἱμάτιον· τὸν ἐκτείνοντα τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· τὸν στεγάζοντα ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ· τὸν θεμελιοῦντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς· οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸν προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καὶ ἐκχέοντα αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἐξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένου (εὐτρεπιζομένης). Ὁρκίζω σε κατὰ τοῦ σωτηριώδους πάθους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σώματος καὶ Αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ τῆς φοβεράς. Ἦξει γάρ, καὶ οὐ χρονεῖ, κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σὲ καὶ τὴν συνεργόν σου δύναμιν, κολάσει εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, παραδοὺς εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

Ὅτι τὸ κράτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον.

ΑΦΟΡΚΙΣΜΟΣ Γ'

Κύριε Σαβαώθ, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλον (δούλην) σου, ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐτοῦ (αὐτῆς) πάντα τὰ

ἐνεργήματα τοῦ Διαβόλου. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ δίωξον αὐτά, καὶ καθάρισον τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου, καί, τῇ ὀξείᾳ σου χρησάμενος ἐνεργείᾳ, σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ (αὐτῆς) ἐν τάχει, καὶ δὸς αὐτῷ (αὐτῇ) νίκας κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτοῦ πνευμάτων· ὅπως, τοῦ παρὰ σοῦ ἐλέους τυγχάνων (τυγχάνουσα), καταξιωθῇ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων σου μυστηρίων, καὶ δόξαν σοι ἀναπέμψῃ, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον.

ΕΥΧΗ

Ο ὦν, Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ δὸς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰωνίου· εἶτα ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἁμαρτίας μὴ παριδών· ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· Αὐτὸς καὶ τὸ πλάσμα σου τοῦτο, λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον. Διανοίξον αὐτοῦ (αὐτῆς) τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας, εἰς τὸ αὐγάσαι ἐν αὐτῷ (αὐτῇ) τὸν φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σύζευξον τῇ ζωῇ αὐτοῦ (αὐτῆς) Ἄγγελον φωτεινόν, ῥυόμενον αὐτὸν (αὐτήν) ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασμάτων πονηρῶν.

Καὶ ἐμφυσᾷ αὐτῷ (αὐτῇ) τρίτον ὁ Ἱερεὺς, καὶ σφραγίζει τὸ μέτωπον αὐτοῦ (αὐτῆς) καὶ τὸ στόμα, καὶ τὸ στήθος, λέγων·

Εξέλασον ἀπ' αὐτοῦ (αὐτῆς) πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα, κεκρυμμένον καὶ ἐμφωλεῦον αὐτοῦ (αὐτῆς) τῇ καρδίᾳ. (γ')

Πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδωλολατρίας καὶ πάσης πλεονεξίας· πνεῦμα ψεύδους καὶ πάσης ἀκαθαροσύνης, τῆς ἐνεργούμενης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Διαβόλου. Καὶ ποιήσον αὐτὸν (αὐτήν) πρόβατον λογικὸν τῆς ἁγίας ποιμένης τοῦ Χριστοῦ σου, μέλος τίμιον τῆς Ἐκκλησίας σου, σκεῦος ἡγιασμένον, υἱὸν (θυγατέρα) φωτὸς καὶ κληρονόμον τῆς βασιλείας σου· ἵνα, κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος (πολιτευσάμενη), καὶ φυλάξας (φυλάξασα) τὴν σφραγίδα ἁθραυστον, καὶ διατηρήσας (διατηρήσασα) τὸν χιτῶνα ἀμόλυντον, τύχη τῆς μακαριότητος τῶν Ἁγίων ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ἀποδυομένου δὲ καὶ ὑπολυομένου τοῦ βαπτιζομένου, εἰ ἐν ἡλικίᾳ ἐστί, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ δυσμᾶς, ἄνω τὰς χεῖρας ἐνόντα, καὶ λέγει **τρὶς** :

Ἀποτάσση τῷ Σατανᾷ; Καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ; Καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ; Καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; Καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;

Καὶ ἀποκρίνεται πρὸς ἕκαστον ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ, εἴ ἐστιν ὁ βαπτιζόμενος (βαπτιζομένη) βάρβαρος ἢ παιδίον καὶ λέγει:

Ἀποτάσσομαι.

Καὶ ὅταν εἴπῃ τρὶς, ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον **τρὶς** :

Ἀπετάξω τῷ Σατανᾷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ:

Ἀπεταξάμην.

Καὶ ὅταν εἴπῃ τρὶς, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἐμπτυσον αὐτῷ.

Καὶ τοῦτο ποιήσαντος, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς κατὰ ἀνατολάς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα καὶ λέγει αὐτῷ **τρὶς** :

Συντάσση τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος, λέγων:

Συντάσσομαι.

Εἶτα πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς **τρὶς** :

Συνετάξω τῷ Χριστῷ;

Καὶ ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος ἀποκρίνεται:

Συνεταξάμην.

Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ;

Καὶ ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος ἀποκρίνεται:

Πιστεύω αὐτῷ, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Καὶ ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος λέγει τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Καὶ ὅταν πληρώσῃ τὸ ἅγιον Σύμβολον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν **τρὶς**:

Συνετάξω τῷ Χριστῷ;

Καὶ ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος ἀποκρίνεται:

Συνεταξάμην.

Ἐπειτα λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Καὶ προσκύνησον αὐτῷ.

Καὶ προσκυνεῖ ὁ Κατηχούμενος ἢ ὁ Ἀνάδοχος λέγων·

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ὁ Ἱερεὺς, ἐκφώνως·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ πάντας ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ οὕτως ἐπεύχεται λέγων·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον.

Δέσποτα, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν δοῦλον (τὴν δούλην) σου ..... πρὸς τὸ ἅγιόν σου φῶτισμα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν (αὐτήν) τῆς μεγάλης ταύτης χάριτος τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος. Απόδυσον αὐτοῦ (αὐτῆς) τὴν παλαιότητα, καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν (αὐτήν) εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ πλήρωσον αὐτὸν (αὐτήν) τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δυνάμεως, εἰς ἑνωσιν τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα μηκέτι τέκνον σώματος ᾦ, ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς Βασιλείας.

Εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς, ἡμῶν δόξα σοι, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν ...

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

Εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀλλάσσει λευκὴν Ἱερατικὴν στολὴν, ἥτοι ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον καὶ ἀπτομένων πάντων τῶν κηρῶν, λαβὼν θυμιατόν, ἀπέρχεται ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, καὶ θυμιᾷ κύκλῳ καὶ ἀποδοὺς τὸ θυμιατόν, προσκυνεῖ.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εὐλόγησον Δεσπότη.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ: Κατὰ τὴν *Πασχάλιον περίοδον* εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ψάλλεται τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» *τρὶς, σελίς 115.*

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον. Μεθ' ἐκάστην δέησιν.

- Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ....., τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ ἐπιφοιτήσει καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ἄξιον (ἀξίαν) γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου βασιλείας τὸν (τὴν) ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον (βαπτιζομένην), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ νῦν προσερχόμενου (τῆς νῦν προσερχομένης) τῷ ἁγίῳ Φωτίσματι καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ (αὐτῆς), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν (αὐτὴν) υἱὸν (θυγατέρα) φωτὸς καὶ κληρονόμον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν (αὐτὴν) σύμφυτον καὶ κοινωνὸν τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) τὴν στολὴν τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ (αὐτῇ) τὸ ὕδωρ τοῦτο λουτρὸν παλιγγενεσίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἔνδυμα ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτὸν (αὐτὴν) τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοι Κύριε.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

<p>1. ^(N) ^γ ^Δ Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Δ ^(N)</p> <p>2. ^(N) ⁶ ^λ Κυ ρι ε Ε λε η σον ^λ ^(N)</p> <p>3. ^(Δ) ^Δ ^Δ Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Δ ^(N)</p> <p>4. ^(N) ^Δ ^Δ Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Δ ^(N)</p> <p>5. ^(N) ⁶ ^λ Κυ ρι ε Ε λε η σον ^λ ^(N)</p> <p>6. ^γ ^Δ ^Δ Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Δ ^(N)</p>	<p>7. ^(N) ^(N) ^(Δ) ^(N) ^γ ^Δ ^λ Κυ ρι ε Ε λε η σον ^λ ^(N)</p> <p>8. ^(B) ^(N) ^(N) ^(N) ^Δ ^Δ ^Δ Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Δ ^(N)</p> <p>9. ^(N) ^(Δ) ^(N) ^(N) ^Δ ^Δ ^Δ Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Δ ^(N)</p> <p>10. ^(N) ^(N) ^(N) ^(N) ^Δ ^Δ ^Δ Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Δ ^(N)</p> <p>11. ^γ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Δ ^(N)</p>
---	---

Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν **Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.**

Οεὔσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπιστάμενος μόνος· οὐ γάρ ἐστι πρᾶγμα ἀφανὲς ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ πάντα γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμέ, μὴ βδελύξη με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ πάριδέ μου τὰ παραπτώματα ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήματα εἰς μετάνοιαν, καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπίλον τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλον με ἀγίασον ὁλοτελῇ τῇ δυνάμει σου τῇ ἀοράτῳ καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ· ἵνα μὴ, ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελλόμενος καὶ ταύτην παρέχων πίστει τῇ ἡρτημένη τῆς σῆς ἀφάτου φιланθρωπίας, αὐτὸς ὡς δοῦλος ἀμαρτίας ἀδόκιμος γένωμαι. Μὴ, Δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, μὴ ἀποστραφείην τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος· ἀλλ' ἐξάποστείλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακονίαν τοῦ προκειμένου σου Μυστηρίου, τοῦ μεγάλου καὶ ἐπουρανίου. Καὶ μὴ φώσόν σου τὸν Χριστὸν ἐν τῷ μέλλοντι (ἐν τῇ μελλούσῃ) ἀναγεννᾶσθαι διὰ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος· καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν (αὐτήν) ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν Αποστόλων καὶ Προφητῶν σου· καὶ μὴ καθέλῃς, ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν (αὐτήν) φύτευμα ἀληθείας ἐν τῇ ἀγία σου Καθολικῇ καὶ Αποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἐκτίλῃς. Ὅπως προκόπτοντος αὐτοῦ (προκοπούσης αὐτῆς) ἐν εὐσέβειᾳ, δοξάζεται καὶ δι' αὐτοῦ (αὐτῆς) τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὸ συμπληρωθῆναι τὰ Εἰρηνικά, ἄνευ Ἐκφωνήσεως, λέγει **ο Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως καὶ μετὰ φόβου Θεοῦ καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ συντετριμμένης καρδίας.**

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος **Ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. (γ')**

του χοροῦ λέγοντος, μεθ' ἐκάστην: Δόξα σοι ο Θεός ημῶν, δόξα σοι.

Σὺ γὰρ βουλήσῃ ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὕμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς ἀναπνοᾶς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικοὶ Δυνάμεις σοὶ

λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλῳ ἐστῶτα, καὶ περιϋπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτεται. σὺ γάρ, Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. Τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα· σὺ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης· σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων.

Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. (γ')
του χοροῦ λέγοντος, μεθ' ἐκάστην: Ἀμήν.

Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπιβουλεύοντες τῷ πλάσματί σοι· ὅτι τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ἐπεκαλεσάμην, τὸ θαυμαστὸν καὶ ἔνδοξον καὶ φοβερὸν τοῖς ὑπεναντίοις.

Καὶ ἐμφυσᾷ τὸ ὕδωρ τρίς· καὶ σφραγίζει τῇ δεξιᾷ τρίτον καὶ ἐπεύχεται, λέγων:

Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τοῦ τύπου τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου πᾶσαι αἱ ἐνάντιαι δυνάμεις. (γ')
του χοροῦ λέγοντος, μεθ' ἐκάστην: Ἀμήν.

Ὑποχωρησάτωσαν ἡμῖν πάντα τὰ ἐναέρια καὶ ἀφανῆ εἶδωλα, καὶ μὴ ὑποκρυβήτω τῷ ὕδατι τούτῳ δαιμόνιον σκοτεινόν, μηδὲ συγκαταβήτω τῷ βαπτιζομένῳ (τῇ βαπτιζομένῃ), δεόμεθά σου, Κύριε, πνεῦμα πονηρόν, σκότωσιν λογισμῶν καὶ ταραχὴν διανοίας ἐπάγον. Ἀλλὰ σύ, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀνάδειξον τὸ ὕδωρ τοῦτο, ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἀγιασμοῦ, καθαρισμόν σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἀνεσιν δεσμῶν, ἄφεσιν παραπτωμάτων, φωτισμὸν ψυχῆς, λουτρὸν παλλιγενεσίας, ἀνακαινισμόν πνεύματος, υἰοθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, πηγὴν ζωῆς· σὺ γὰρ εἶπας, Κύριε· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· σὺ ἐχαρίσω

ἡμῖν τὴν ἄνωθεν ἀναγέννησιν, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος. Ἐπιφάνηθι, Κύριε, τούτῳ· καὶ δὸς μεταποιηθῆναι τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον (βαπτιζομένην), εἰς τὸ ἀποθέσθαι μὲν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ἵνα, γενόμενος (γενομένη) σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου σου διὰ τοῦ Βαπτίσματος, κοινωνὸς καὶ τῆς ἀναστάσεώς σου γένηται καὶ φυλάξας (φυλάξασα) τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος καὶ αὐξήσας (αὐξήσασα) τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξηται τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ συγκαταριθμηθῇ τοῖς πρωτοτόκοις, τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. **Ὅτι σοὶ πρέπει δόξα, κράτος, τιμὴ καὶ προσκύνησις, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοὶ Κύριε.

Καὶ ἐμφυσᾷ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ ἀγγεῖον τοῦ ἐλαίου, βασταζόμενον ὑπὸ τοῦ Διακόνου καὶ σφραγίζει διὰ τῆς χειρὸς **τρὶς** τοῦτο, ἥτοι τὸ ἔλαιον.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον

Ο Ἱερεὺς λέγει τὴν παρούσαν Ευχὴν

Δέσποτα, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν τῇ κιβωτῷ τοῦ Νῶε περιστερὰν ἀποστείλας, κάρφος ἐλαίας ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ στόματος, καταλλαγῆς σύμβολον, σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ τῆς χάριτος μυστήριον δι' ἐκείνων προτυπώσας· ὁ καὶ τῆς ἐλαίας τὸν καρπὸν εἰς πλήρωσιν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων χορηγήσας, ὁ δι' αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐν νόμῳ Πνεύματος Ἁγίου πληρώσας καὶ τοὺς ἐν χάριτι τελειῶν· Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοῦτο τὸ ἔλαιον, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε γενέσθαι αὐτὸ χρίσμα ἀφθαρσίας, ὄπλον δικαιοσύνης, ἀνακαινισμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν, πᾶσι τοῖς χριομένοις αὐτὸ ἐν πίστει, ἣ καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ.

Εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Αμήν.**

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. **Πρόσχωμεν.**

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν τὸ ἀγγεῖον τοῦ ἐλαίου καταχέει ἐξ αὐτοῦ ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, ποιῶν σταυροὺς γ' καὶ ψάλλων ἐν ἐκάστῳ σταυρῷ τὸ Ἀλληλούια (γ'). Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων πάντα ἄνθρωπον, ἔρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Αμήν.**

Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαμβάνει ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου διὰ τῶν τριῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς καὶ ποιεῖ Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων τοῦ βαπτιζομένου, λέγων·

Χρίεται ὁ δοῦλος (ἡ δούλη) τοῦ Θεοῦ ....., ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Αμήν.

Καὶ σφραγίζων αὐτοῦ (αὐτῆς) τὸ στήθος καὶ τὰ μετάφρενα, λέγει·

- Εἰς μὲν τὸ στήθος· Εἰς ἰασιν ψυχῆς καὶ σώματος.
- Εἰς δὲ τὰς ἀκοάς· Εἰς ἀκοὴν πίστεως.
- Εἰς τοὺς πόδας· Τοῦ πορεύεσθαι τὰ διαβήματά σου.
- Εἰς τὰς χεῖρας· Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με.

Καὶ ὅταν χρισθῇ ἐκ τοῦ ἐλαίου ὅλον τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ Ἀναδόχου, βαπτίζει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, ὀρθιον αὐτὸν κατέχων καὶ βλέποντα κατὰ ἀνατολὰς καὶ λέγων·

Βαπτίζεται ὁ δοῦλος (δούλη) τοῦ Θεοῦ ..... εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, Αμήν· καὶ τοῦ Υἱοῦ, Αμήν· καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Αμήν.

(ἐκάστη προσρήσει κατάγων αὐτὸν καὶ ἀνάγων, του **χοροῦ** λέγοντος το **Αμήν**).

Καὶ λούει αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς, ὅλον τὸ σῶμα καλῶς.

Εἶτα λαμβάνει αὐτὸν ὁ Ἀνάδοχος ἐκ τῆς ἁγίας Κολυμβήθρας διὰ τῶν χειρῶν τοῦ Ἱερέως ὑπτίαις χερσί, σαβάνου (σινδονίου) λευκοῦ πρότερον ἐφαπλωθέντος ἐν ταῖς χερσίν.

Ο ΧΟΡΟΣ

Ψαλμὸς λα' (31)

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι (γ').

ᾠδὴ ὁ Πά

^(Π)
^π₉ **M** α κα ρι ι ι οι ων α φε θη σαν αι α νο μι
^(Μ)
 ι ι αι ³_π και ων ε πε κα λυ υ φθη η σα α αν αι
 α α μαρ τι ι ι αι ⁴_π (τρὶς)

Ο υπόλοιπος ψαλμός αναγινώσκεται (σπανίως).

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ’ ἐμὲ ἡ χεὶρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ’ ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτω. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι. Σὺ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἣ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἐστι σύνεσις· ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τάς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΜΥΡΟΥ (μυστικῶς)

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ λάμπας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν κάθαρσιν ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι, καὶ τὸν θεῖον ἁγιασμόν ἐν τῷ ζωοποιῷ χρίσματι· ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννῆσαι τὸν δοῦλόν σου τὸν (τὴν δούλην σου τὴν)

νεοφώ-τιστον δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ (αὐτῇ) δωρησάμενος· Αὐτὸς οὖν, Δέσποτα παμβασιλεῦ εὐσπλαγχνε, χάρισαι αὐτῷ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ ἁγίου καὶ παντοδυνάμου, καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, καὶ τὴν μετάληψιν τοῦ ἁγίου Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Φύλαξον αὐτὸν (αὐτήν) ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ· βεβαίωσον ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ πίστει ῥῦσαι ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ, καὶ τῷ σωτηρίῳ σου φόβῳ, ἐν ἀγνείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς) διατήρησον ἵνα, ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ εὐαρεστῶν (εὐαρε-στοῦσά) σοι, υἱὸς (θυγατέρα) καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σου γένηται βασιλείας. **Και**

εκφώνως

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, χρίει τὸν βαπτισθέντα ὁ Ἱερεὺς τῷ ἁγίῳ Μύρῳ, ποιῶν τοῦ Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, τῶν ὀφθαλμῶν, τῶν μυκτήρων, τοῦ στόματος, τῶν δύο ὠτῶν, τοῦ στήθους, τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, λέγων·

Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Εἶτα ἐνδύων αὐτὸν τὸν χιτῶνα λέγει.

Ενδύεται ὁ δοῦλος (δούλη) τοῦ Θεοῦ..... χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν

Ο ΧΟΡΟΣ

Ψάλλει το τροπάριον εἰς ἤχον πλ. δ'

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν

Ἦχος λ π δ' —

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν

Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐν τῷ νίπτεσθαι τὸν Ἱερέα, **μετά τὸ Βάπτισμα και το Χρίσμα** τοῦ Παιδίου, ἔθος ἐστὶ ψάλλειν, ἐν μὲν τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι, καὶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τὰς **Καταβασίας** τῆς Ἀναστάσεως (σελίς **116**), ἐν δὲ τῷ λοιπῷ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὰς κατάβασίας τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Αἱ Καταβασίαι καλύπτουν τον νεκρό χρόνο ἐνδύσης του παιδιοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ «ἀπόλυσης» (σελίς 23) ἐπισυνάπτεται του Βαπτίσματος.

Καταβασίαι τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἑρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὗρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος λ π δ Νη

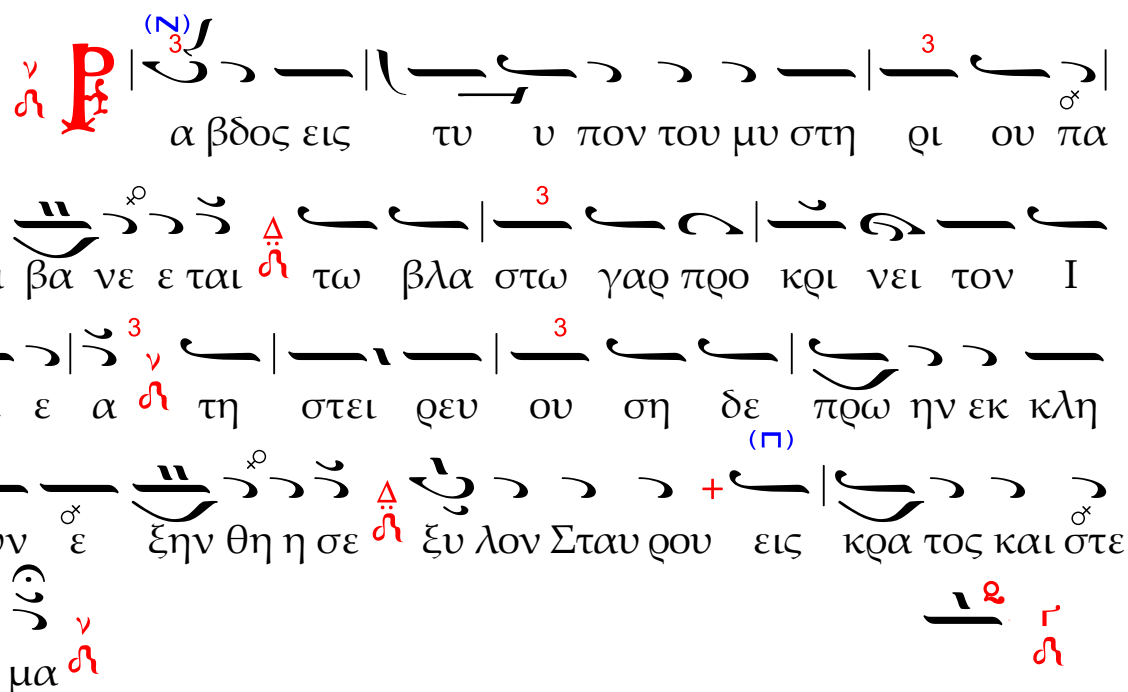
Ὦδὴ α'

ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει
 ας ρα βδω την Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ι σρα ηλ πε
 ζευ σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
 αρ μα σι κρο τη σας η νω σεν ε πεν ρους δι α γρα ψα
 ας το α ητ τη τον ο ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν
 τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα στε

Ὦδὴ γ'

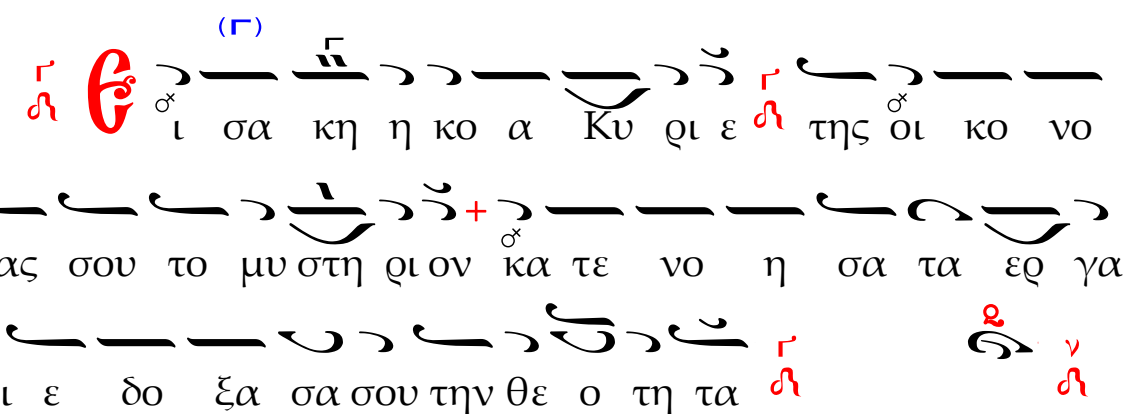
Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου, παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ὦδὴ γ'

α βδος εἰς τυ υ πον του μυστη ρι ου πα
 ρα λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει τον Ι
 ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρῶ ην εκ κλη
 σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εἰς κρα τος και οτε
 ρε ω ω μα

Ὦδὴ δ'

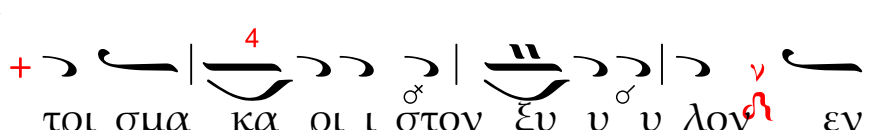
Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας Σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα Σου, καὶ ἐδόξασά Σου τὴν Θεότητα.

Ὦδὴ δ'

ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο
 μι ι ας σου το μυστη ριον κα τε νο η σα τα ερ γα
 σου και ε δο ξα σα σου την θε ο τη τα

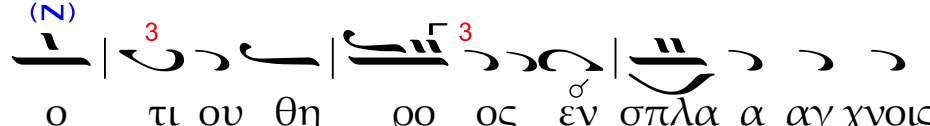
Ὦδὴ ε'

Ωτρισμακάριστον Ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ωδή ε'
 τρι σμα κά ρι ι ότον ξυ υ υ λον εν
 ω ε τα α α θη Χρι στος ο Βα σι λευς και Κυ ρι ος
 δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το
 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω το προ σπα γε εν τι σαρ κι
 τω πα ρε ε χο ον τι την ει ρη νην ταις ψυ χαις η η μων

Ωδή ς'

Νοτίου θηρός εν σπλάγχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκ-
 πετάσας, τὸ σωτήριον πάθος, προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τριήμε-
 ρος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν, ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ
 προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον
 φωτίσαντος.

Ωδή στ'
 ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις
 πα λα μας Ι ω νας σταυ ρω ει δως δι εκ πε
 τα α σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε
 τυ υ που σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
 περ κο σμι ον α να στα σιν υ πε ζω γρα φη η σε του
 σαρ κι προ σπα γεν τος Χρι στου ου ου του Θε ου και τρι
 η με ρω ε γε ε ρ σει τον κο ο σμον φω τι σα αν τος

Ὦδὴ ζ'

Εκνοον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως Τρεῖς Παῖδας, οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχοῦντι, δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ ζ'

εκ νο ον προσταγμα τυ ραν νου δυσ σε
 βους λα ους ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυ σφη
 μι ι α ας θε ο στυ γους ο μως τρεις παι δας ουκ ε δει
 μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ βρο μι
 ον αλλ αν τη χουν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α τι πυ ρι
 συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ υ μνη η το ος
 των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ λο γη το ος ει

Ὦδὴ η'

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὕμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ η'

υ λο γει ει τε Παι αι αι δες της Τρι α
 δος ι σα ριθ μοι δη μι ουρ γον Πα τε ρα Θε ον υ μνει ει

ται τον συγ κα τα βαν τα Λο ο ο γον και το πυρ εις δρο
 ο σον με τα ποι η σαν τα και υ περ υ ψου τε το πα
 α σι ζω ην πα ρε ε χον Πνε ευ μα πα να γι ον εις τους
 αι ω νας

Ὡδή θ'.

Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα
 Χριστόν, ὑφ' οὗτὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται
 δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες Αὐτόν, Σὲ μεγαλύ
 νομεν.

Ὡδή θ' **Μ** υ στι κος ει Θε ο το ο ο κε πα ρα δει
 σος α γε ω ρ γει τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
 το του Σταυ ρου ζω η φο ρον εν γη πε φυ του ου ρ γη
 ται δεν δρον δι ου νυν υ ψου με ε νου προ σκυ νου
 ουν τες Αυ τον Σε με γα λυ νο ο με ε ε εν

Ἄλλος

Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ
 Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἢ παγγενῆς,
 κατάρα διαλέλνται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν παῖσαι αἱ
 δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

Καταβασίαι τοῦ Ἁγίου Πάσχα (μέλος σελίς 116)

Ὦδὴ α΄.

Αναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα·
ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ
Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας

Ὦδὴ γ΄.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργού-
μενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ,
ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Ὦδὴ δ΄.

Επὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν
καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμε-
ρον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Ὦδὴ ε΄.

Ορθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοί-
σομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον,
πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ὦδὴ ς΄.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς
αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ὦδὴ ζ΄.

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς
θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέ-
πειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὦδὴ η΄.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ
κυρία, ἐορτῶν ἐορτή, καὶ πανηγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἣ
εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ΄.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ
ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου
Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ο ΧΟΡΟΣ. Δόξα.... Καὶ νῦν..... Χριστόν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.
Ἀλληλούϊα.

Ἰηχος ♩ Πα

 μην σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη τε Χρι στον ε

 νε δυ σα σθε Αλ λη λου ου ι ι α ^π₉ (δεις). Το τρίτον

 σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη τε Χρι στο ον ε νε

 δυ σα σθε Αλ λη λου ου ι ι α

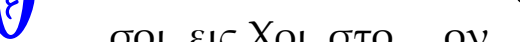

 ο ξα Πα τρι και Υι ω ..... αι νυν και α

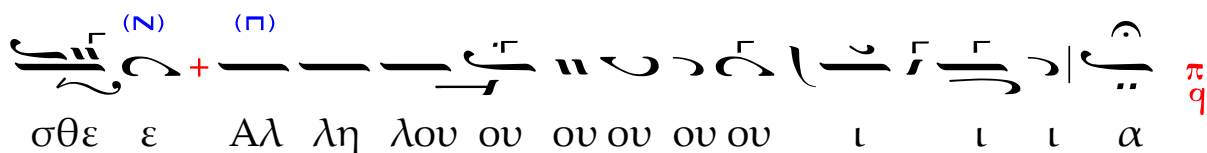

 ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

X ρι στο ον ε νε δυ σα σθε Αλ λη λου ου ι ι α π q

Μετά το Δύναμις

π
q

 σοι εις Χρι στο ον ε βα πτι ι σθη η

4

 τε ε ε Χρι στο ο ο ον ε ε εν ε ε δυ υ σα α α

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

Προκείμενον του **Αποστόλου**. Ήχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Πρόσχωμεν.

Στίχ. **Κύριος** ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Σοφία.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Πρόσχωμεν.

(Κεφ. στ' 3-11)

Ἀδελφοί, **οἱ** εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. **Σ**υνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, **ἵνα**, ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, **οὕτω** καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατή-σωμεν. **Εἰ** γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, **ἀλλὰ** καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, τοῦτο γινώσκοντες, **ὅτι** ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, **ἵνα** καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς, τῇ ἁμαρτίᾳ. **Ὁ** γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. **Εἰ** δὲ ἀπε-θάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, **εἰδότες** ὅτι Χριστὸς, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. **Ὁ** γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφάπαξ, ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. **Οὕτω** καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, **ζῶντας** δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Σοφία ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη παῖσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Πρόσχωμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

(Ματθαίον Κεφ. κη' 16-20)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἑνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ἡμῖν καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΧΑΙ «ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ»

Δηλαδή ευχαί που αναγινώσκονται από τον Ιερέα καθώς λύνει το σάβανο του παιδιού και την ζώνην. Παλαιότερα ἔφεραν το παιδί εἰς τὴν Εκκλησίαν τὴν εβδόμην ἡμέρα, ἀπὸ τῆς βαπτίσεώς του, δια να το «λύσει» ὁ Ιερέας.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοί, Κύριε.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ιερεύς τὴν ευχήν.

Ο λύτρωσιν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τῷ δούλῳ (τῇ δούλῃ) σου δωρησάμενος, καὶ ζωὴν ἀναγεννήσεως αὐτῷ (αὐτῇ) χαρισάμενος· Αὐτός, Δέσποτα Κύριε, τὸν φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ (αὐτῆς) ἐναυγάζειν διὰ παντὸς εὐδόκησον· τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως αὐτοῦ (αὐτῆς) ἀνεπιβούλευτον ἐχθροῖς διατήρησον· τὸ τῆς ἀφθαρσίας ἔνδυμα, ὃ περιεβάλετο, ἀρρύπτωτον ἐν αὐτῷ (αὐτῇ) καὶ ἀμόλυντον διαφύλαξον· ἄθραυστον ἐν αὐτῷ (αὐτῇ) τὴν πνευματικὴν σφραγίδα τῇ χάριτί σου διατηρῶν, καὶ ἰλεως αὐτῷ (αὐτῇ) τε καὶ ἡμῖν γενόμενος, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. **Ὅτι** ὑψόγῃται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ιερεύς τὴν ευχήν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς κολυμβήθρας τὴν οὐ-
ράνιον ἔλλαμψιν τοῖς βαπτιζομένοις παρέχων· ὁ ἀναγεννήσας
τὸν δοῦλον (τὴν δούλην) σου τὸν (τὴν) νεοφώτιστον δ' ὕδατος καὶ
πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων ἄφε-
σιν αὐτῷ (αὐτῇ) δωρησάμενος, ἐπίθες αὐτῷ (αὐτῇ) τὴν χειρὰ σου
τὴν κραταίαν, καὶ φύλαξον αὐτὸν (αὐτήν) ἐν τῇ δυνάμει τῆς σῆς
ἀγαθότητος· ἄσυλον τὸν ἀρραβῶνα διαφύλαξον καὶ ἀξιώσον αὐτὸν
(αὐτήν) εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ εἰς τὴν σὴν εὐαρεστίαν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοί, Κύριε.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ιερεὺς τὴν ευχὴν μυστικῶς.

Ο ἐνδυσάμενος (ἡ ἐνδυσάμενη) σε, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, σοὶ
ὑπέκλινε σὺν ἡμῖν τὴν ἑαυτοῦ (ἑαυτῆς) κεφαλὴν ὃν διαφύ-λαξον
ἀήττητον ἀγωνιστὴν διαμεῖναι κατὰ τῶν μάτην ἔχθραν φερομένων
κατ' αὐτοῦ (αὐτῆς) τε καὶ ἡμῶν, τῷ δὲ σῷ ἀφθάρτῳ στεφάνῳ μέχρι
τέλους νικητὰς πάντα ἀνάδειξον. **Καὶ εκφώνως**

Ὅτι σὸν ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς λύει τὸ ζωνάριον τοῦ παιδίου καὶ τὸ σάβανον (μυρόπα-
νον) καί, ἐνώσας τὰς ἄκρας αὐτῶν, βρέχει μετὰ ὕδατος καθαροῦ
αὐτὰς καὶ ῥαίνει τὸ παιδίον, λέγων·

Ἐδικαιώθης, ἐφωτίσθης.

Καὶ λαβὼν σπόγγον καινὸν ἢ βάμβακα μεθ' ὕδατος, ἀποσπογγί-
ζει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸ στήθος καὶ τὰ λοιπά,
λέγων·

Ἐβαπτίσθης, ἐφωτίσθης, ἐμυρώθης, ἡγιάσθης, ἀπελούσθης εἰς
τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙΑΣ

Επισυναπτόμεναι της «απολύσεως»

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεὺς τὴν εὐχήν

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος εὐπρεποῦς κατασκευάσας αὐτόν, ὡς ἂν τὸ σῶμα ἐξυψηρετῇσαι τῇ λογικῇ ψυχῇ· κεφαλὴν μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θείας, καὶ ἐν αὐτῇ τὰς πλείστας τῶν αἰσθήσεων καθιδρύσας, μὴ παρεμποδίζουσας ἀλλήλαις· ταῖς δὲ θριξὶ τὴν κεφαλὴν ὀροφώσας, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων, καὶ πάντα τὰ μέλη αὐτῷ χρησίμως ἐμφυτεύσας, ἵνα διὰ πάντων εὐχαριστῇ σοι τῷ ἀριστοτέχνῃ. Αὐτός, Δεσπότη, ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐντειλάμενος ἡμῖν πάντα εἰς δόξαν σὴν ποιεῖν, τὸν προσελθόντα (τὴν προσελθοῦσαν) δούλον (δούλην) σου ἀπαρχὴν ποιήσασθαι κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ (αὐτῆς), εὐλόγησον, ἅμα τῷ αὐτοῦ (αὐτῆς) ἀναδόχῳ· καὶ δὸς αὐτοῖς πάντα μελετᾶν ἐν τῷ νόμῳ σου καὶ τὰ εὐάρεστά σοι πράττειν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ἹΕΡΕΥΣ. Εὐήνη πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοί, Κύριε.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ βαπτισθέντος ἐπεύχεται·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τοῦ πληρώματος τῆς κολυμβήθρας διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀγιάσας τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, εὐλόγησον τὸ παρὸν νήπιον, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἡ εὐλογία σου καταβῇτω. Καὶ ὡς εὐλόγησας διὰ τοῦ προφήτου Σαμουήλ, Δαυῖδ τὸν βασιλέα, εὐλόγησον καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου (τῆς δούλης) σου (τοῦδε ἢ τῆσδε), διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἐπιφοιτῶν αὐτῷ (αὐτῇ) τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, ὅπως προκόπτων (προκόπτουσα) ἐν ἡλικίᾳ

καὶ πολιᾶ γήρως, δόξαν σοι ἀναπέμψῃ, καὶ ἴδῃ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ (αὐτῆς).

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς κείρει τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς τοῦ παιδίου σταυροειδῶς, λέγων
Κείρεται ὁ δούλος (ἡ δούλη) τοῦ Θεοῦ (δεῖνα) τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ (αὐτῆς), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγιείας καὶ σωτηρίας τῶν δούλων σου, τοῦ (τῆς) νεοφώτιστου ....., τοῦ ἀναδόχου ....., καὶ παντὸς τοῦ περιστῶτος λαοῦ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Εἴθ' οὕτως ἡ **Ἀπόλυσις τοῦ Βαπτίσματος** ὡς ἀκολουθῶς·

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Δόξα Πατρὶ ..... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ ..... Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, (τοῦ ἁγίου οὗ τὸ ὄνομα ἔλαβεν ὁ ἡ ἡ νεοφώτιστος), καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν .....

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ: Κατὰ τὴν **Πασχάλιον περίοδον**, ἀντὶ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ «**Χριστὸς ἀνέστη**» (σύντομον) τρις, σελίς **117**.

Όταν ο ανάδοχος παραδίδει το βαπτισθέν παιδίον εις την Μητέρα, ο χορός ψάλλει το κάτωθι τροπάριον (εκ της η' ωδής του αναστασίμου κανόνος), εις ήχον α'.

Ἦχος ᾠ̣ Πά Ϡ

π ρ Π ^(Π) α τερ Παν το κρα α τωρ και Λο γε και Πνευ μα
Δ ρ ³ τρι σιν ενι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
π ρ ³ σις Υ πε ρου σι ε και υ περ θε ε Δ ρ ³ εις Σε ε βε
βα πτι σμε θα α α και Σε ευ λο γου ου μεν εις παν τας
π ρ ^(Μ) ⁴ τους αι ω ω να α ας π ρ

Τάξις Βαπτίσεως ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ

(Ιω. Φουντούλη, Λειτουργικὴ Α΄, Εἰσαγωγή στὴ Θεῖα Λατρεία, Θεσσαλονίκη 1993, σ. 288-289)

Τὸ βάπτισμα ἐτελεῖτο **μεταξὺ μεγάλης συναπτῆς καὶ τρισαγίου**, στὴ θέση δηλαδὴ τῶν ἀντιφώνων. Κατωτέρω δίνουμε ἓνα διάγραμμα τῆς ἀκολουθίας.

— **Ἡ κατήχηση** (δηλαδή ἡ πρό του Ἀγίου Βαπτίσματος τάξις) γίνεται κατὰ τὸν ἐσπερινὸ τῆς προηγούμενης ἡμέρας.

— Κατὰ **τὴν ἡμέρα τοῦ βαπτίσματος** ὁ ἱερεὺς ἐνδύεται λευκὰ ἄμφια (πλήρη στολή) καὶ τελεῖ τὴν προσκομιδὴν. Ἄν ψάλλεται ὁ ὁρθρος μετὰ τὸ ἀπολυτίκιο στὸ τέλος τῆς δοξολογίας λέγει τὴν ἐκτενὴ καὶ κάμνει τελεία ἀπόλυση.

— Ἐξέρχονται στὴν κολυμβήθρα, μετὰ θυμιατοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὡς συνήθως. Θυμιᾷ σταυροειδῶς τὴν κολυμβήθρα ὁ ἱερεὺς καὶ λέγει τὸ «**Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...**». (Ἄν τὸ βάπτισμα γίνεται σὲ βαπτιστήριον καὶ εἶναι ἡμέρα συνάξεως, ὁ λαὸς παραμένει στὸ ναό).

— **Τὰ Εἰρηνικά.**

— **Ἡ εὐχὴ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ ὕδατος.**

— **Ὁ καθαγιασμός τοῦ ἐλαίου** καὶ ἡ ἄλειψη τοῦ βαπτιζομένου.

— **Ἡ τριπλὴ κατάδυση.**

— **«Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν...», ἀπόμαξη τοῦ νεοφωτίστου.**

— **«Ἐνδύεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ... χιτῶνα...»,** ἔνδυση μὲ τὴν ἐμφώτιον ἐσθῆτα **«Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν...».**

— **Εὐχὴ τοῦ ἁγίου μύρου** καὶ χρίση.

— **«Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει...»** παράδοση τοῦ σταυροῦ **«Σταυρὸν χαράξας...»** μόνο.

— **«Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὕτω λαμψάτω...»** παράδοση λαμπάδος.

Ἡ εὐχὴ τῆς εἰσόδου καὶ τοῦ τρισαγίου λέγονται πρὸ τοῦ «Ὅσοι εἰς Χριστόν...» μυστικῶς ἢ εἰς ἐπήκοον.

— **«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· Ὅτι ἅγιος...».**

— **«Ὅσοι εἰς Χριστόν...»** (τρὶς) θυμίαση τῆς κολυμβήθρας κύκλῳ, ὡς συνήθως, καὶ ἐπιστροφή στὸ βῆμα. Ὁ νεοφώτιστος στέκεται πρὸ τῆς ωραίας πύλης ἢ τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ.

— **Τὰ ἀναγνώσματα.** Ἄν εἶναι καθημερινή, μόνο τοῦ ἁγίου βαπτίσματος. Ἄν Κυριακὴ ἢ ἐορτή, πρῶτα Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς ἢ ἐορτῆς καὶ μετὰ τοῦ βαπτίσματος, καὶ Εὐαγγέλιο ὁμοίως.

— **Ἐκτενὴς καὶ ἐφεξῆς ἡ Θεῖα λειτουργία.**

— **Ἀπόλυση καὶ τριχοκουρία** μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνο εὐχὴ τῆς Θεῆς Λειτουργίας.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Κατά την είσοδον των μελλονύμφων από την δυτικήν θύραν του Ιερού Ναού, (ο γαμπρός έχων εις τα αριστερά την νύφη), αρχεται ο χορός ψάλλων

Ἄξιον Ἐστίν «συνειθισμένον»

Κατ' ἐκτέλεσιν Ἰακώβου Ναυπλιώτου (+1942)

Ἦχος Δι

³ | $\overline{\text{N}} \text{ε} \text{α} \text{α} \text{ν} \text{ε}\text{ς}$ ³ $\overline{\text{A}}$
 $\text{ξ} \text{ι} \text{ο} \text{ν} \text{ε} \text{στι} \text{ν} \text{ω} \text{ς} \text{α} \text{α} \text{λ} \text{η} \text{η} \text{η} \text{θ} \text{ω} \text{ω}$
 $\text{ω} \text{ω} \text{ς} \text{μ} \text{α} \text{α} \text{α} \text{κ} \text{α} \text{α} \text{ρι} \text{ζ} \text{ει} \text{ει} \text{ν} \text{Σ} \text{ε} \text{τ} \text{η} \text{ν} \text{Θ} \text{ε} \text{ε}$
 $\text{ε} \text{ο} \text{ο} \text{το} \text{ο} \text{ο} \text{κ} \text{ον} \text{τ} \text{η} \text{ν} \text{α} \text{ει} \text{μ} \text{α} \text{κ} \text{α} \text{α}$

^(Δ) ρι ^(M) ι στο ο ον και ^(Δ) αι πα να μω ω μη η η το
ο ο ον και αι αι μη η τε ε ε ρα ^(M) α του ^(Δ) Θε ου
ου η η η μω ω ω ων τη η η ην τι ι μι ι
ι ω ^(M) τε ^(Δ) ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι
ι ι ιμ και αι αι αι ε εν δο ο ο ξο ο τε ε ε
ρα αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα α α φει ει
ει ειμ τη η η ην α α δι ι ι α φθο ο ο
ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κου ου ου ου
ου σαν την ο ον τω ω ως Θε ε ε ο το ο
κον Σε με γα α λυ νο ο ο με ε ε εν

Έτερον, το «Πατριαρχικόν»

Κατ' εκτέλεσιν Κωνσταντίνου Πρίγγου (+1964)

Ἦχος λ̣ π̣ ὁ Πα

^(Π) ξι ^(K) ον ε ^(K) στι ^(K) ιν ω ω ως α λη η θω
^(Δ) ως ^(K) μα ^(K) κα ^(K) α ^(K) ρι ^(K) ζει ^(K) ειν Σε ε ε ε ε την

Θε ε ε ε ο το ο ο ο κο ον την α ει
 μα α κα ρι ι ι στον και πα να μω ω ω μη
 η η τον και Μη τε ε ε ρα του ου Θε
 ου ου ου ου ου ου η η η η μω ω ων την τι
 μι ω ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε ρου
 ου ου βι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ε
 ραν α συ γ κρι ι ι τω ως των Σε ε ε ε ε
 ρα α α α φι ι ιμ την α δι α α φθο ο
 ρως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε
 κου ου ου ου σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε
 ο ο το ο ο κο ον Σε ε ε με γα α α λυ
 υ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙ ΜΝΗΣΤΡΟΙΣ ΗΤΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ

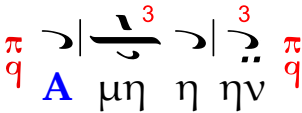
Ο Ιερεύς ερωτά αλλήλους εάν θέλει ο ένας τον άλλο. Αμέσως μετά
Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εὐλόγησον, Δέσποτα.

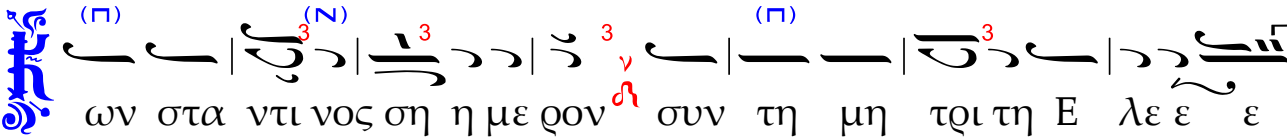
Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

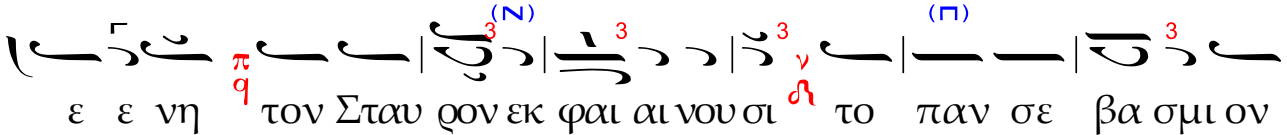
Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

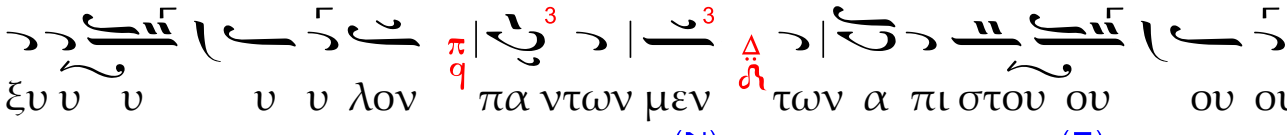
Εἰς τινὰ μέρη εἰθίσται νὰ ψάλλεται τὸ Κοντάκιον τῶν Ἀγίων Κων-
σταντίνου καὶ Ελένης

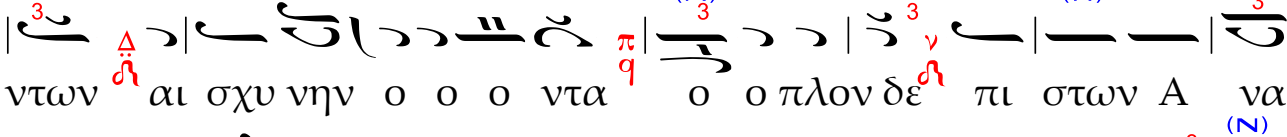
Ἦχος Γα

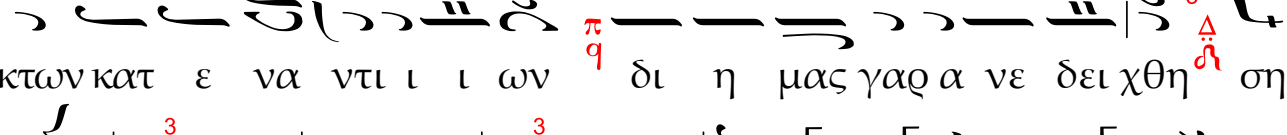

A μη η ην

ων στα ντι νος ση η με ρον συν τη μη τρι τη Ε λε ε ε

ε ε νη τον Σταυ ρον εκ φαι αι νου σι το παν σε βα σμι ον

ξυ υ υ υ λον παν των μεν των α πι στου ου ου ου

ν των αι σχυ νην ο ο ο ντα ο ο πλον δε πι στων Α να

κ των κατ ε να ντι ι ι ων δι η μας γαρ α νε δει χθη ση

μει ον με γα και εν πο λε μοις φρι κτο ο ο ο ο ον

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον. Μεθ' ἐκάστην δέησιν.

• Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

• Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ....., τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ ....., καὶ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ ..... τῶν νῦν μνηστευομένων ἀλλήλοις, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένους, καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνικὴν, καὶ βοήθειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ φυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσεται αὐτοῖς τίμιον τὸν γάμον, καὶ τὴν κοίτην ἀμίαντον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ᾠδὴ λ' δ' Νη

1. $\overset{\gamma}{\delta} \overset{(N)}{\text{Kυ}} \text{ρι} \varepsilon \text{Ε} \overset{3}{\text{λε}} \text{η} \overset{\gamma}{\delta} \text{σον}$	7. $\overset{\gamma}{\delta} \overset{(N)}{\text{Kυ}} \text{ρι} \varepsilon \text{Ε} \overset{3}{\text{λε}} \text{η} \overset{6}{\lambda} \text{σον}$
2. $\text{Kυ} \text{ρι} \varepsilon \text{Ε} \overset{3}{\text{λε}} \text{η} \overset{6}{\lambda} \text{σον}$	8. $\text{Kυ} \text{ρι} \varepsilon \text{Ε} \overset{3}{\text{λε}} \text{η} \overset{\Delta}{\delta} \text{σον}$
3. $\text{Kυ} \text{ρι} \varepsilon \text{Ε} \overset{3}{\text{λε}} \text{η} \overset{\Delta}{\delta} \text{σον}$	9. $\text{Kυ} \text{ρι} \varepsilon \text{Ε} \overset{3}{\text{λε}} \text{η} \overset{\pi}{\eta} \text{σον}$
4. $\text{Kυ} \text{ρι} \varepsilon \text{Ε} \overset{3}{\text{λε}} \text{η} \overset{\Delta}{\delta} \text{σον}$	10. $\text{Kυ} \text{ρι} \varepsilon \text{Ε} \overset{3}{\text{λε}} \text{η} \overset{\pi}{\eta} \text{σον}$
5. $\text{Kυ} \text{ρι} \varepsilon \text{Ε} \overset{3}{\text{λε}} \text{η} \overset{6}{\lambda} \text{σον}$	11. $\text{Kυ} \text{ρι} \varepsilon \text{Ε} \overset{3}{\text{λε}} \text{η} \overset{\gamma}{\delta} \text{σον}$
6. $\text{Kυ} \text{ρι} \varepsilon \text{Ε} \overset{3}{\text{λε}} \text{η} \overset{\gamma}{\delta} \text{σον}$	$\overset{\gamma}{\delta} \Sigma \text{οι} \text{Kυ} \text{ρι} \varepsilon \overset{\gamma}{\delta}$

- Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοὶ Κύριε.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ιερεύς την Ευχὴν μεγαλοφώνως

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν εἰς ἐνότητα καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἄρρηκτον· ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοὶ Κύριε.

^(N)
 Ἀ ^(N) ⁶ ³ ^γ
 μην **Κ**αι τω πνευ μα τι σου **Σ**οι Κυ ρι ε

Ο Ιερεύς επεύχεται

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον ἀγνήν, εὐλόγησον τὰ μνηστρα ταῦτα, καὶ ἔνωσον, καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τῷ δισκελίῳ, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ ἀνδρὶ τὸν χρυσοῦν καὶ λέγει αὐτῷ **ἐκ τρίτου**·

Ἀρράβωνίζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ ..... **τὴν δούλην** τοῦ Θεοῦ....., εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλίου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

Εἶτα καὶ τῇ γυναικὶ λέγει **ἐκ τρίτου**, λαβὼν τὸν ἀργυροῦν·

Ἀρράβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ ..... **τὸν δούλον** τοῦ Θεοῦ ....., εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλίου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς.

Καὶ ὅταν εἴπη **εἰς ἕκαστον τρίς**, ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλίου ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἐπιτίθουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς δεξιῶς αὐτῶν δακτύλοις

Εἶτα ἀλλάσσει τοὺς δακτυλίους τῶν Νυμφίων **ὁ Παράνυμφος** (Σύντεκνος, κοινῶς Κουμπάρος).

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ παιδὶ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ συμπορευθεὶς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, στελλομένῳ νυμφεύσασθαι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ Ἰσαὰκ γυναῖκα, καὶ διὰ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀρράβωνίσασθαι τὴν Ῥεβέκκαν ἀποκαλύψας· Αὐτός, εὐλόγησον τὸν ἀρράβωνα τῶν δούλων σου ..... καὶ ..... καὶ στήριξον τὸν παρ' αὐτοῖς λαληθέντα λόγον. Βεβαίωσον αὐτοὺς τῇ παρὰ σοῦ ἀγία ἐνότητι· σὺ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐδημιούργησας ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ παρὰ σοῦ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνὴ εἰς βοήθειαν καὶ διαδοχὴν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸς οὖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαποστείλας τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τοὺς πατέρας ἡμῶν, εἰς καθ' ἑκάστην γενεὰν καὶ γενεὰν τοὺς ἐκλεκτοὺς σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δούλόν σου ....., καὶ τὴν δούλην σου ....., καὶ στήριξον τὸν ἀρράβωνα αὐτῶν ἐν πίστει καὶ ὁμονοίᾳ καὶ ἀληθείᾳ

καὶ ἀγάπη· σὺ γάρ, Κύριε, ὑπέδειξας δίδοσθαι τὸν ἀρράβωνα καὶ στηρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίου ἐδόθη ἡ ἐξουσία τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ· διὰ δακτυλιδίου ἐδοξάσθη Δανιὴλ ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος· διὰ δακτυλιδίου ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια τῆς Θάμαρ· διὰ δακτυλιδίου ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος οἰκτίρμων γέγονεν ἐπὶ τὸν ἄσωτον υἱόν· «Δότε γάρ, φησι, δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν». Αὕτη ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, τὸν Μωϋσῆν ἐστρατοπέδευσεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ· διὰ γὰρ τοῦ λόγου σου τοῦ ἀληθινοῦ οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν καὶ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη· καὶ ἡ δεξιὰ τῶν δούλων σου εὐλογηθήσεται τῷ λόγῳ σου τῷ κραταιῷ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ. Αὐτὸς οὖν καὶ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον τὸ δακτυλοθέσιον τοῦτο εὐλογίαν οὐράνιον· καὶ Ἄγγελος Κυρίου προπορευέσθω ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν. $\overset{\textcolor{blue}{(N)}}{\textcolor{red}{\text{A}}} \mid \textcolor{red}{\text{A}}$ μην $\overset{\textcolor{blue}{(N)}}{\textcolor{red}{\text{A}}}$

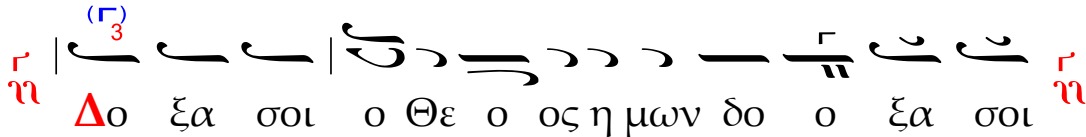

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ

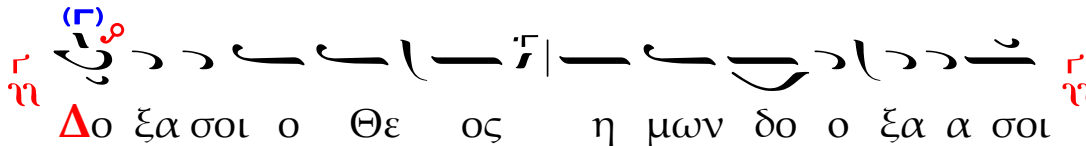
Ο Ιερεύς θυμιά και ψάλλει **εις ήχον βαρύν** τον ρκζ' (127) ψαλμόν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Μακάριοι** πάντες οί φοβούμενοι τὸν Κύριον.

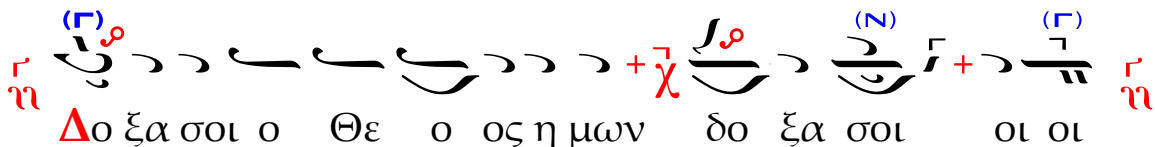
Ο ΧΟΡΟΣ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, **εν** ἐκάστῳ στίχῳ.

- Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
- Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι.
- Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.
- Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

- Οἱ υἱοὶ σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλω τῆς τραπέζης σου.
- Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
- Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
- Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν νιῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς, στραφεὶς κατὰ ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν, ὡς συνήθως, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Τὴν Πασχάλιο Περίοδο ψάλλεται τὸ «Χριστὸς Ανέστη» (γ'), σελίς 115

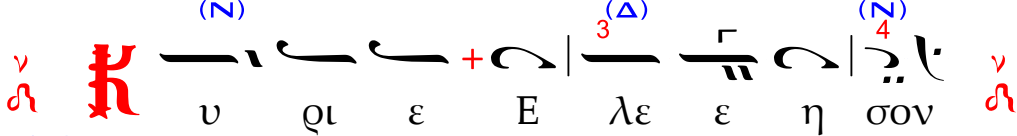
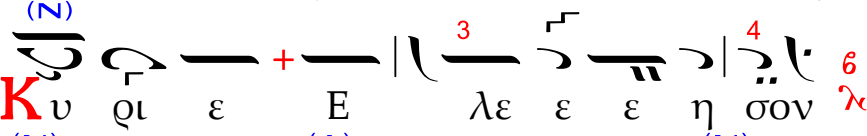
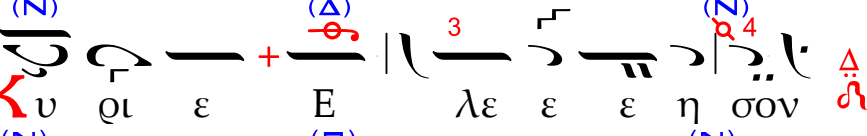
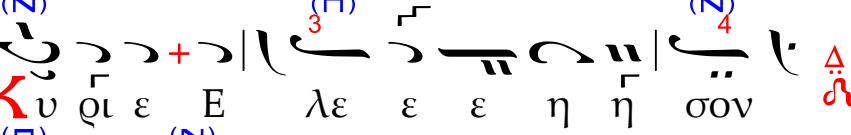
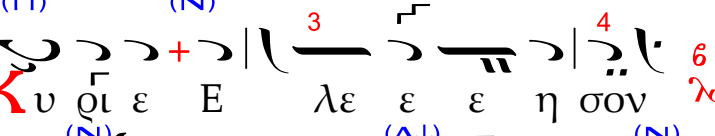
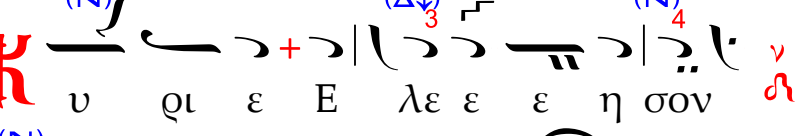
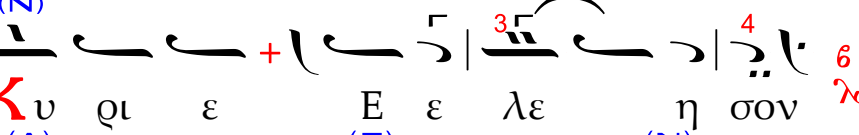
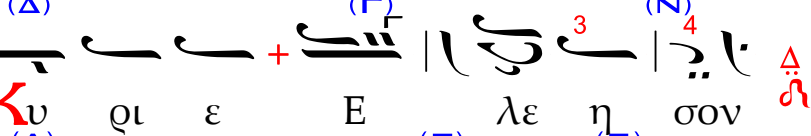
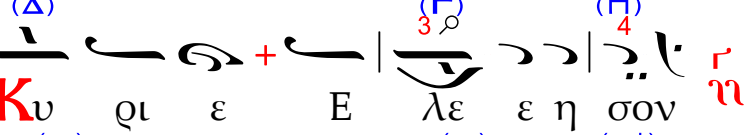
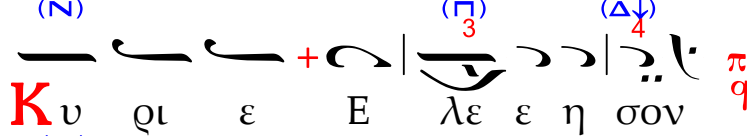
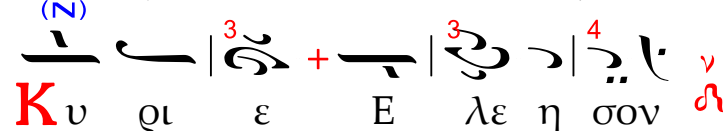
Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

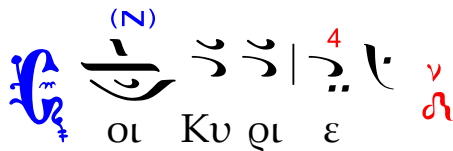
Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον, μεθ' ἐκάστην δέησιν·

- Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Νη

1. **K** u r i e E l e e n s o n
2. **K** u r i e E l e e e n s o n
3. **K** u r i e E l e e e n s o n
4. **K** u r i e E l e e e n n s o n
5. **K** u r i e E l e e e n s o n
6. **K** u r i e E l e e e n s o n
7. **K** u r i e E e l e n s o n
8. **K** u r i e E l e n s o n
9. **K** u r i e E l e e n s o n
10. **K** u r i e E l e e n s o n
11. **K** u r i e E l e n s o n

- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ....., τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ ..... καὶ ....., τῶν νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμου κοινωνίαν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τοῦτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, καὶ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ εὐφρανθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁράσει υἱῶν καὶ θυγατέρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτοὺς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοί, Κύριε.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν. (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ιερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον. (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ιερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο Ιερεύς τὴν Ευχὴν μεγαλοφώνως

Ὁ Θεὸς ὁ ἄχραντος, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργός, ὁ τὴν πλευρὰν τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, καὶ εὐλογήσας αὐτούς, καὶ εἰπών· «Αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ κατακυριεύσατε τῆς γῆς», καὶ ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἐν μέλος ἀναδείξας διὰ τῆς συζυγίας· ἔνεκεν γὰρ τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καί, οὗς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· ὁ τὸν θεράποντά σου Ἀβραὰμ εὐλογήσας, καὶ διανοίξας τὴν μήτραν Σάρρας, καὶ πατέρα πλήθους ἐθνῶν ποιήσας· ὁ τὸν Ἰσαὰκ τῇ Ρεβέκκα χαρισάμενος, καὶ τὸν τόκον αὐτῆς εὐλογήσας· ὁ τὸν Ἰακώβ τῇ Ραχήλ συνάψας, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας, ἀναδείξας· ὁ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἀσυνέθ συζεύξας, καρπὸν παιδοποιΐας αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ, καὶ τὸν Μανασσὴν χαρισάμενος· ὁ τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, καὶ Πρόδρομον τὸν τόκον αὐτῶν ἀναδείξας· ὁ ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν ἀειπάρθενον, καὶ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς καὶ τεχθεὶς εἰς σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τὴν ἄφραστόν σου δωρεὰν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, ἵνα φανερώσῃς ὅτι σὸν θέλημά ἐστιν ἡ ἔννομος συζυγία καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιΐα. Αὐτός, Δέσποτα Πανάγιε, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου, ὡς ἐκεῖσε καὶ ἐνταῦθα παραγενόμενος τῇ ἀοράτῳ σου ἐπιστασία· εὐλόγησον τὸν γάμον τοῦτον, καὶ παράσχου τοῖς δούλοις σου τουτοῖς (τῷ δεῖνι) καὶ (τῇ δεῖνι) ζωὴν εἰρηνικὴν, μακροήμερευσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ἀξιώσον αὐτοὺς ἰδεῖν τέκνα τέκνων· τὴν κοίτην αὐτῶν ἀνεπιβούλευτον διατήρησον· καὶ δὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ ἀπὸ τῆς πίότητος τῆς γῆς· ἔμπλησον τοὺς οἴκους αὐτῶν σίτου, οἴνου καὶ ἐλέου καὶ πάσης ἀγαθωσύνης, ἵνα μεταδιδῶσι καὶ τοῖς χρεῖαν ἔχουσι, δωρούμενος ἅμα καὶ τοῖς συμπαροῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν. (εις τον τόνο του Ιερέως, ως Δι με κλιτόν)

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον. (εις τον τόνο του Ιερέως, ως Δι με κλιτόν)

Ο Ιερεύς την Ευχήν

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ μυστικοῦ καὶ ἀχράντου γάμου ἱεουργὸς καὶ τοῦ σωματικοῦ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀφθαρσίας φύλαξ, καὶ τῶν βιοτικῶν ἀγαθὸς οἰκονόμος· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ὁ ἐν ἀρχῇ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θέμενος αὐτὸν ὡς βασιλέα τῆς κτίσεως, καὶ εἰπών· «Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν»· καὶ λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, ἔπλασας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἀδὰμ εἶπε· «Τοῦτο νῦν ὅστουν ἐκ τῶν ὀστέων μου καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη· ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν»· καὶ «οὗς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω»· Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, κατάπεμψον τὴν χάριν σου τὴν ἐπουράνιον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα)· καὶ δὸς τῇ παιδίσκῃ ταύτῃ ἐν πᾶσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρί, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικός, ὅπως βιώσωσι κατὰ τὸ θέλημά σου. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὴν Σάρραν. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὴν Ρεβέκκαν. Εὐλόγησον αὐτούς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακώβ καὶ πάντας τοὺς πατριάρχας. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἀσυνέθ. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Μωσέα καὶ Σεπφόραν. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ἰωακείμ καὶ τὴν Ἄνναν. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ζαχαρίαν καὶ τὴν Ἐλισάβετ. Διαφύλαξον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ Κιβωτῷ. Διαφύλαξον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους. Διαφύλαξον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τοὺς ἁγίους τρεῖς Παῖδας ἐκ τοῦ πυρός, καταπέμψας αὐτοῖς δρόσον οὐρανόθεν· καὶ ἔλθοι ἐπ' αὐτούς ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔσχεν ἡ μακαρία Ἑλένη, ὅτε εὗρε τὸν τίμιον Σταυρόν. Μνημόνευσον

αὐτῶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἐνῶχ, τοῦ Σήμ, τοῦ Ἡλίου. Μνημόνευσον αὐτῶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῶν ἁγίων σου Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καταπέμψας αὐτοῖς οὐρανόν σου στεφάνους. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τῶν ἀναθρεψάντων αὐτοὺς γονέων· ὅτι εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἴκων. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν δούλων σου τῶν Παρανύμφων, τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ δούλου σου (τοῦ δε) καὶ τῆς δούλης σου (τῆς δε), καὶ εὐλόγησον αὐτούς. Δὸς αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, καλλιτεκνίαν, ὁμόνοϊαν ψυχῶν καὶ σωμάτων, Ὑψωσον αὐτοὺς ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, ὡς ἄμπελον εὐκληματοῦσαν. Δώρησαι αὐτοῖς σπέρμα στάχυος, ἵνα, πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύσωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον, καὶ ἴδωσιν υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης αὐτῶν· καὶ εὐαρεστήσαντες ἐνώπιόν σου, λάμψωσιν ὡς φωστῆρες ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, κράτος, τιμή, καὶ προσκύνησις, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν. (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ἱερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον· (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ἱερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο Ἱερεὺς τὴν Ευχήν

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοῦς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναικα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐξαπόστειλον τὴν χειρὰ σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἄρμωσον (τούτου λεγομένου, ὁ Ἱερεὺς ἀρμόζει τὰς δεξιὰς τῶν νυμφευομένων) τὸν δούλον σου ..... καὶ τὴν δούλην σου ....., ὅτι παρὰ σοῦ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἰερεὺς τὰ Στέφανα, στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων **τρὶς**:

Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ....., τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ ....., εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Εἶτα στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων **τρὶς**:

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ ....., τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ ....., εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Εἶτα τίθησι τὰ Στέφανα ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν Νυμφίων, ψάλλον **εἰς ἦχον βαρύν.**

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξη καὶ τιμὴ στεφάνωσον αὐτούς. (γ')

Κυ ρι ε ο Θε ος η μων δο ξη και τι μη στε φα
νω σον αυ τους **(δὶς). Το τρίτον**
Κυ ρι ε ο Θε ος η μων δο ξη και τι μη στε φα νω σον
αυ του ου ους **χ**

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

Προκείμενον Ἀποστόλου. Ἦχος πλ. δ'

Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν στεφάνους ἐκ λίθων τιμίων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Πρόσχωμεν.

Ζωὴν ἠτήσαντό σε, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς μακρότητα ἡμερῶν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Σοφία.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Πρόσχωμεν.

(Κεφ. ε' 20-33)

Αδελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτόν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτόν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τό μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. (γ')

Στίχ. α'. Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Αγαλλιάζεται ἡ καρδιά μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ Σου, ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Σοφία ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Καὶ τῷ πνεύματί σου. (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ιερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Πρόσχωμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

(Ἰωάννην Κεφ. β' 1-11)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅτι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἑξ κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγένισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ δὲ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφανερώσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ο ΧΟΡΟΣ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Δο ξα σοι Κυ ρι ε ε δο ξα σοι οι οι οι οι οι

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον, μεθ' ἐκάστην αἴτησιν.

Κυ ρι ε Ε λε η σον

• Κύριε Παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κυ ρι ε Ε λε η σον

• Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κυ ρι ε Ε λε η σον

- Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας καὶ σωτηρίας τῶν δούλων σου (τοῦ δεῖνος) καὶ (τῆς δεῖνος) καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

(Δ)
 $\chi^{\Delta} \eta^{\Delta} \text{ } \text{Kυ} \text{ } \rho\iota \text{ } \epsilon \text{ } \text{E} \text{ } \lambda\epsilon \text{ } \eta \text{ } \sigma\omicron\nu \text{ } \eta^{\Delta}$

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν. (εἰς τον τόνο του Ιερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον. (εἰς τον τόνο του Ιερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο Ιερεὺς την ευχήν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριῳδῇ σου οἰκονομία καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀναδειξαι τὸν γάμον, διὰ τῆς σῆς παρουσίας, αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), οὓς ἠυδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον. Τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· καὶ καταξιώσον αὐτοὺς ἐν γήρῃ πίοι καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν. (εἰς τον τόνο του Ιερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον. (εἰς τον τόνο του Ιερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Παράσχου, Κύριε, μεθ' ἐκάστην δέησιν·

$\chi^{\Delta} \eta^{\Delta} \text{ } \text{Πα} \text{ } \rho\alpha \text{ } \alpha \text{ } \sigma\chi\omicron\upsilon \text{ } \text{Κυ} \text{ } \rho\iota \text{ } \epsilon \text{ } \eta^{\Delta}$

- Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοί, Κύριε. (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ιερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο ΙΕΡΕΥΣ: Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ο Αναγνώστης

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· **ἀ**γιασθήτω τὸ ὄνομά σου· **ἐ**λθέτω ἡ βασιλεία σου· **γ**ενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· **τὸν** ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· **καὶ** ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, **ὥς** καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· **καὶ** μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, **ἀ**λλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν. (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ιερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Καὶ τῷ πνεύματί σου. (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ιερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοί, Κύριε. (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ιερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινόν ποτήριον πρὸς εὐλογίαν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον. (εἰς τον τόνο του Ιερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ὁ Ἱερεὺς, εὐλογῶν τὸ ποτήριον, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Ὁ Θεός, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχυΐ σου, καὶ στερεώσας τὴν οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεπονημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῇ. Ὅτι ἡνυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

π_q   3 — | 3 π_q
Α   α   μην

Εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χειρᾶς τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς ἐκ γ', πρῶτον τῷ ἀνδρὶ, καὶ αὐθὶς τῇ γυναικί, ψάλλων

ἦχος α'

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

π_q Π ο ο τη η η η η ρι ι ι ον σω τη ρι
ι ου ου λη η η ψο ο ο μαι και τω ο νο μα Κυ υ
ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο μαι
το τέλος οὕτως ..... σο ο ο μαι αι αι αι

Τούτο εἴθισται νὰ ἐπαναλαμβάνει δὶς ὁ χορὸς, μετὰ στίχων.

Στιχ. α'. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος.

Στιχ. β'. Ελίπανας ἐν ελαίῳ τὴν κεφαλὴν μου καὶ τὸ ποτήριον Σου μεθύσκον με ὥσει κράτιστον.

Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτοὺς ὁ Ἱερεὺς, τοῦ Παρανύμφου κρατοῦντος ὀπισθεν τοὺς στεφάνους, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου περὶ τὸ ἐν τῷ μέσῳ τραπεζίδιον ἐκ τρίτου. Συγχρόνως ψάλλομεν τα κάτωθι.

Ἦχος πλ. α'.

Ἡ σαῖα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

(Δ) (Κ)
 σα ι α χο ρευ ε η Παρ θε ε νος ε ε σχε
 εν γα στρι και ε τε κεν Υι ον το ον Εμ μα νου ηλ Θε
 ον τε και αν θρω πον Α να το λη ο νο μα αυ τω Ον με
 γα α λυ νο ντες την Παρ θε νον μα κα ρι ι ζο ο μεν

Ἦχος βαρύς.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καὶ στεφανωθέντες,
 πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος βαρύς Γα

(Γ)
 γιοι μαρ τυ ρες οι κα λως α θλη σα ντε ες και αι
 στε φα νω θε ε ντες πρε σβευ σα τε προς Κυ ρι ον ε λε
 η θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

Ἦχος βαρύς.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλ-
 λίαμα, ὦν τὸ κήρυγμα. Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

(Γ)
 ο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος Α πο στο λων καυ χη μα
 Μαρ τυ ρων α γαλ λι α μα ων το κη ρυ υ γμα Τρι ας η
 ο μο ου σι ο ο ος

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐπαίρει τοὺς στεφάνους· καὶ ἐπάρας τὸν στέφανον
 τοῦ Νυμφίου, λέγει·

Μεγαλύνθητι, Νυμφίε, ὡς ὁ Ἀβραὰμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαάκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακώβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.

Υστερον ἐπάρας τὸν στέφανον τῆς Νύμφης λέγει·

Καὶ σύ, Νύμφη, μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ εὐφρανθήτι ὡς ἡ Ρεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ραχήλ, εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου, ὅτι οὕτως ηὐδόκησεν ὁ Θεός.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Κύριε, ἐλέησον.** (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ἱερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο Ἱερεὺς τὴν Ευχήν

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους· πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν· **ἀνάλαβε** (ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς αἶρει τοὺς στεφάνους ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τῶν Νυμφίων, καὶ τίθησιν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς τραπέζης) τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Ἀμήν.** (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ἱερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνῃ πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Καὶ τῷ πνεύματί σου.** (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ἱερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Σοί, Κύριε.** (εἰς τὸν τόνο τοῦ Ἱερέως, ὡς Δι με κλιτόν)

Ο Ἱερεὺς τὴν Ευχήν

Ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριάς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία, εὐλογήσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωΐαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, ἀξιῶσαι δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελημένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Ἀμήν.**

Εἶτα εἰσέρχονται καὶ εὐχονται αὐτοῖς. Καὶ ἀσπασαμένων ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως **τελεία Απόλυσις** οὕτως·

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Δόξα, Καί νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὁ διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρος, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων...

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν. (Παρουσία Αρχιερέως «Τον Δεσπότην», σελίς 68)

Κατὰ τον ασπασμόν των νεονύμφων ψάλλομεν κατ' ἔθος
το Δογματικόν Θεοτοκίον του πλ. α' ἡχου, «Εν τη Ερυθρά»

Ἦχος λ' ᾠὴ Πα

(M) νε α νες π

(A) ο ο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι και αι Υι

(B) ω και Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι π

(C) αι νυ υ υν και αι α ει και εις τους αι αι

(D) ω ω νας των αι ω ω ω ω νων α α α μην π

(E) ν τη Ε ρυ υ θρα θα α λα α α α α σ ση π

(F) της α πει ρο γα α μου νυ υ υμ φης ει ει κω ων δι ε

(G) γρα α α α α φη η πο ο τε ε κει Μω υ σης π

ΓΑΜΟΣ

δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α τος εν θα
 δε ε Γα βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του θα α α αυ
 μα α α τος το τε τον βυ θον ε πε ζε ευ σεν α βρο
 χω ως Ι ι σρα α ηλ νυν δε τον Χρι στον ε ε γε νη η
 σεν α σπο ο ρως η η η Παρ θε ε ε νος η θα
 λα α α σα α με τα την πα ρο δον του Ι ι σρα
 α ηλ ε ε μει νεν α α α βα α α τος η α
 α α α α α α με ε ε η α α με εμ πτο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος με τα την κυ
 η σιν του Εμ μα νου ου η ηλ ε ε μει νεν α α α
 α α φθο ο ο ρος ο ω ω ω ων και αι προ
 ο ω και φα νεις ως αν θρω ω προς Θε ε ο ο ος ε
 λε η η σον η η μα α α α α ας

ΠΕΡΙ ΔΙΓΑΜΩΝ

Νικηφόρου Πατριάρχου ΚΠόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ δίγαμος οὐ στεφανοῦται, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾶται μὴ μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἔτη δύο· ὁ δὲ τρίγαμος, πέντε.

Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων τοῦ μακαρίου Νικήτα Μητροπολίτου Ἡρακλείας,
ἐξ ὧν ἠρωτήθη παρὰ Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου.

Ἡ μὲν ἀκρίβεια τοὺς διγάμους οὐκ εἴωθε στεφανοῦν· ἡ δὲ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας συνήθεια, τὰ τοιαῦτα οὐ παρατηρεῖται, ἀλλὰ καὶ τοῖς διγάμοις καὶ τριγάμοις τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἐπιτίθησι, καὶ οὐδεὶς οὐδέποτε παρὰ τοῦτο ἐνεκλήθη· πλὴν ἓνα ἢ δεῦτερον χρόνον τῆς θείας εἵργονται Κοινωνίας. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἱερολογήσαντα τούτους πρεσβύτερον, συνδειπνεῖν αὐτοῖς οὐ νενόμισται, κατὰ τὸν ζ' Κανόνα τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΔΙΓΑΜΟΝ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ. Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Αγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον, μεθ' ἐκάστην δέησιν·

- Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ....., τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) καὶ (τῆς δεῖνος) καὶ τῆς ἐν Θεῷ σκέπης καὶ συμβιώσεως αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ συζηῆσαι αὐτοὺς καλῶς ἐν ὁμονοίᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοί, Κύριε.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ιερεὺς τὴν Ευχὴν

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν εἰς ἐνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς αὐτοῖς ἄρρηκτον· ὁ εὐλογήσας Ἰσαὰκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτοὺς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· Αὐτός, εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τουτούς (τὸν δεῖνα), καὶ (τὴν δεῖνα), ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. **Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ο Ιερεὺς τὴν Εὐχὴν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον ἀγνήν, εὐλόγησον τὰ μνηστρα ταῦτα· καὶ ἔνωσον, καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. **Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Εἵτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς δακτυλίους ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ ἀνδρὶ τὸν χρυσοῦν, τῇ δὲ γυναικὶ τὸν ἀργυροῦν, καὶ λέγει τῷ ἀνδρὶ **τρίς**·

Ἀρῥαβωνίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ὅμοίως λέγει τρίς καὶ τῇ γυναικί·

Ἀρῥαβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα), τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δεῖνα) εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τῶν δακτυλίων ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθουσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς δεξιοῖς δακτυλίοις.

Εἵτα ἀλλάσσει ὁ Παράνυμφος τὰ δακτυλίδια.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ιερεύς την Ευχήν

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντων φειδόμενος, καὶ πάντων προνοούμενος, ὁ τὰ κρυπτὰ γινώσκων τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντων τὴν γνῶσιν ἔχων, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας συγχώρησον τῶν σῶν ἱκετῶν, καλῶν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν· παρέχων αὐτοῖς συγγνώμην παραπτωμάτων, ἁμαρτιῶν ἰλασμόν, συγχώρησιν ἀνομιῶν ἐκουσίων τε καὶ ἀκουσίων. Ὁ εἰδὼς τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁ πλάστης καὶ δημιουργός, ὁ Παᾶβ τῇ πόρῃ συγχωρήσας, καὶ τοῦ Τελώνου τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, μὴ μνησθῆς ἁμαρτημάτων ἡμῶν ἀγνοίας ἐκ νεότητος· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται σοι; ἢ ποία σὰρξ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου; Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις δίκαιος, ἀναμάρτητος, ἅγιος, πολυέλεος, πολυεύσπλαγχνος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων· σύ, Δέσποτα, οἰκειωσάμενος τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα) ἔνωσον τῇ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ· δώρησαι αὐτοῖς τοῦ Τελώνου τὴν ἐπιστροφὴν, τῆς πόρνης τὰ δάκρυα, τοῦ ληστοῦ τὴν ἐξομολόγησιν· ἵνα, διὰ μετανοίας ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρήνῃ τὰς ἐντολάς σου ἐργαζόμενοι, καταξιωθῶσι καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ οἰκονόμος πάντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοί, Κύριε.

Ο Ιερεύς την Ευχήν

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑψωθείς ἐπὶ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τὸ καθ' ἡμᾶς διαρρήξας χειρόγραφον, καὶ τῆς δυναστείας τοῦ διαβόλου ῥυσάμενος ἡμᾶς, ἰλάσθητι ταῖς ἀνομίαις τῶν δούλων σου· ὅτι τὸν καύσωνα καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν πύρωσιν μὴ ἰσχύοντες βαστάζειν, εἰς γάμου

δευτέραν κοινωνίαν συνέρχονται, καθὼς ἐνομοθέτησας διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σου, Παύλου τοῦ ἀποστόλου, εἰπὼν δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς τὸ «κρεῖσσον ἐν Κυρίῳ γαμεῖν ἢ πυροῦσθαι». Αὐτός, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, ἐλέησον καὶ συγχώρησον, ἰλάσθητι, ἄνες, ἄφες τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ἀναμάρτητος, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐστιν, ἢ χωρὶς ῥύπου, εἰ μὴ σὺ μόνος ὁ σάρκα φορέσας ἀναμαρτήτως, καὶ τὴν αἰώνιον ἡμῖν δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ιερεὺς τὴν Ευχήν

Ο Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοὸς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναικα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐξαπόστειλον τὴν χειρὰ σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ **ἄρμωσον** (ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς ἀρμόζει τὰς χεῖρας τῶν Νυμφίων) τὸν δοῦλον σου ..... καὶ τὴν δούλην σου ....., ὅτι παρὰ σοῦ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτοὺς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ λαβὼν τοὺς στεφάνους, στέφει τὸν Νυμφίον, λέγων **τρεῖς:**

Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ....., τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ....., εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Εἶτα στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων **τρεῖς:**

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ ....., τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ ....., εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Εἶτα εὐλογεῖ αὐτούς, ψάλλων ἐκ τρίτου·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξη καὶ τιμὴ στεφάνωσον αὐτούς. (γ'), σελὶς 42

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Το προκείμενον του **Αποστόλου**. Ἦχος πλ. δ'

Ἔθηκες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν στεφάνους ἐκ λίθων τιμίων.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Πρόσχωμεν.

Ζωὴν ἠτήσαντό σε, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς μακρότητα ἡμερῶν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Σοφία.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Πρόσχωμεν.

(Κεφ. ε' 20-33)

Αδελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ. Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε ὡς τῷ Κυρίῳ, ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθάρισας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ· ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἕσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τό μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. (γ')

Στίχ. α'. Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Αγαλλιάσεται η καρδιά μου επί τω σωτηρίῳ Σου, άσω τω Κυρίῳ τω ευεργετήσαντί με και ψαλῶ τω ονόματι Κυρίου του Υψίστου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Καί τῷ πνεύματί σου.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ανάγνωσμα.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Πρόσχωμεν

Ο ΧΟΡΟΣ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

(Ἰωάννην Κεφ. β' 1-11)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὐπω ἦκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ,τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ κεῖμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Αντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον (καὶ οὐκ ἤδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἤδειςαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσῳ· σὺ δὲ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφανερώσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ο ΧΟΡΟΣ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον, μεθ' ἐκάστην δέησιν·

- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας καὶ σωτηρίας τῶν δούλων σου (τοῦ δεῖνος) καὶ (τῆς δεῖνος) καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ιερεὺς τὴν Εὐχὴν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριῳδῇ σου οἰκονομίᾳ κατάξιωσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀναδεῖξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), οὓς ἠυδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφύλαξον. Τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον· καὶ καταξιώσον αὐτοὺς ἐν γήρῃ πίοι καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολάς σου.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Παράσχου, Κύριε. μεθ' ἐκάστην αἴτησιν.

- Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
- Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

- Χριστινανά τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Σοί, Κύριε.**

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Καὶ καταξιώσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Ο Αναγνώστης

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, **ἀ**γιασθήτω τὸ ὄνομά σου, **ἐ**λθέτω ἡ βασιλεία σου, **γ**ενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **Τ**ὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, **καὶ** ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, **ὥς** καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, **καὶ** μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, **ἀ**λλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ του Υἱοῦ καὶ του Ἁγίου Πνεύματος, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Ἀμήν.**

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Σοί, Κύριε.**

Εἴτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον πρὸς εὐλογία,

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Κύριε, ἐλέησον.**

Ο Ιερεὺς εὐλογῶν τὸ ποτήριον λέγει τὴν Εὐχὴν

Ὁ Θεός, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ στερεώσας τὴν οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῇ.

Ὅτι ἡνύλογηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Ἀμήν.**

Εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χειρᾶς τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς **ἐκ γ',** πρῶτον τῷ ἀνδρὶ, καὶ αὐθις τῇ γυναικί, ψάλλων **εἰς ἦχον α'**

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τούτο εἴθισται να επαναλαμβάνει **δὶς ο χορός,** μετὰ στίχων.

Στιχ. α'. **Γεύσασθε και ἴδετε ὅτι Χριστός ο Κύριος.**

Στιχ. β'. **Ελίπανας εν ελαίῳ την κεφαλὴν μου και το ποτήριον Σου μεθύσκον με ὥσει κράτιστον.**

Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτοὺς ὁ Ἱερεὺς, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου **τρὶς** περὶ τὸ ἐν τῷ μέσῳ τραπεζίδιον, τοῦ Παρανύμφου κρατοῦντος ὀπισθεν τοὺς στεφάνους, καὶ ψάλλει τὰ τροπάρια.

Ἦχος πλ. α'.

Ἡσαΐα χόρευε· ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρί, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἑμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Ἦχος βαρὺς.

Ἄγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα, ὦν τὸ κήρυγμα. Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐπαίρει τοὺς στεφάνους· καὶ ἐπάρας τὸν στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει·

Μεγαλύνθητι, Νυμφίε, ὡς ὁ Ἀβραάμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαάκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακώβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἐπάρας τὸν στέφανον τῆς Νύμφης, λέγει·

Καὶ σύ, Νύμφη, μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ εὐφράνθητι ὡς ἡ Ρεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ραχήλ, εὐφραινομένη τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου, ὅτι οὕτως ηὐδόκησεν ὁ Θεός.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Ο ΧΟΡΟΣ. **Κύριε, ἐλέησον.**

Ο Ἱερεὺς εὐχεται

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλόγησας, εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους

σου τούτους, τοὺς τῇ σῇ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους· πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν· **ἀνάλαβε** (ἐνταῦθα ὁ Ἱερεὺς αἶρει τοὺς στεφάνους ἀπὸ τῶν κεφαλῶν τῶν Νυμφίων, καὶ τίθησιν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς τραπέζης) τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εἰρήνη πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοί, Κύριε.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ἱερεὺς τὴν υῆχὴν

Ο Πατὴρ, ὁ Υἱός, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία καὶ ὁμοούσιος καὶ ζωαρχικὴ Τριάς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία, εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωΐαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίου καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, ἀξιῶσαι δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχονται καὶ εὐχονται αὐτοῖς καὶ ἀσπασαμένων ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως **τελεία Ἀπόλυσις οὕτως·**

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὁ διὰ τῆς ἐν Κανᾷ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙ ΕΠΑΝΑΣΥΣΤΑΣΕΙ ΓΑΜΟΥ ΔΙΑΖΕΥΧΘΕΝΤΩΝ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ὅτι μέγας καὶ φοβερός ὁ Θεὸς ἐπὶ πάντα τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.

Ο ΧΟΡΟΣ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι, *εν ἑκάστῳ στίχῳ.*

- Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξει Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ πιστή.
- Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· ἡ γὰρ χεὶρ Κυρίου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίον αὐτοῦ κατισχύσει αὐτόν.
- Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου.
- Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
- Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον, *μεθ' ἐκάστην δέησιν.*

- Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ....., τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῶν ἐπανασυναπτομένων γάμῳ δούλων τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) καὶ (τῆς δεῖνος) καὶ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς βίον ἀλοιδόρητον, πολιτείαν ἄμεμπτον καὶ διαγωγὴν ἀκατάγνωστον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς συμβίωσιν ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ, προκοπὴν ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς καὶ ἡμερῶν μακρότητα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτούς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Σοί, Κύριε.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ιερεύς τὴν Εὐχὴν

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων καὶ Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, ὁ τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καταλύσας καὶ εἰρήνην τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρησάμενος, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα) καὶ

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Επί ευλογούντος Αρχιερέως

(κατά την διάρκεια της απολύσεως)

 (Δ) (B) (Γ) (Δ) 3
 ον Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε α η μων +

 (B) 3 (Γ) (Δ) (B) (Γ) (Δ)
 Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ λα ε τη Δε σπο

 (B) 3 (Δ)
 τα εις πολ λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα

 (B) 3 (Γ) (Δ)
 ε τη Δε ε σπο τα α α

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ (Εἰς Κοσμικοὺς καὶ Ἱερεῖς)

Τελευτήσαντος τινός των ευσεβῶν Ορθοδόξων Χριστιανῶν, ευθύς προσκαλεῖται παρὰ των συγγενῶν αὐτοῦ ὁ ἱερός Κλήρος. Ελθόντες δε εἰς τὸν οἶκον, ὅπου τὸ λείψανον κείται, οἱ μὲν Ἱερεῖς βάλλουσιν Επιτραχήλιον καὶ Φελώνιον λευκόν, οἱ δε Διάκονοι ενδύονται Στιχάριον καὶ Οράριον, κρατοῦντες θυμιατά.

Α' ΕΝ ΤΩ ΟΙΚΩ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. **Κύριε**, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, **Δέσποτα**, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰώνων ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Και ψάλλουν τα Τροπάρια ταῦτα εἰς ἤχον δ'

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Αγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ αεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως κυήσασα, πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον (γ') χύμα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ ....., καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον χύμα

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν

οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Παράσχου Κύριε χύμα.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον χύμα.

Ο Ιερεύς την Ευχήν

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον κατὰπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου ....., ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὁδύνῃ, λύπῃ καὶ στεναγμός. Πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθὲν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) σου ....., Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Πάτερ ἅγιε (Δέσποτα ἅγιε) εὐλόγησον.

Ο Ιερεύς την απόλυσιν.

Δόξα σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοὶ.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραήμερου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ ..... ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ ἁγίων συναριθμήσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ αἰμνήστε ἀδελφὲ ἡμῶν. (γ')

Ο ΧΟΡΟΣ. Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ἀραντες το Λεῖψανον εξερχόμεθα της οικίας προπορευομένων των Ιερέων μετὰ λαμπάδων και των Διακόνων (ἐμπροσθεν) μετὰ θυμιατῶν. Καθ' οδὸν ο Χορὸς ψάλλει μετὰ φόβου και κατανύξεως το Ἅγιος ο Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Β' ΕΝ ΤΩ ΝΑΩ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Α' ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Και ψάλλει στίχους ἐκ τοῦ «Ἀμώμου» (ψλμός 118^{ος}) εἰς τρεῖς στάσεις.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἦχος πλ. β'

Ἀμωμοὶ ἐν ὁδῷ, ἀλληλούϊα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἀλληλούϊα.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἀλληλούϊα.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. Ἀλληλούϊα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. Ἀλληλούϊα.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ἀλληλούϊα.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, **Κ**αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (νε), Ἀλληλούϊα.

(B) (M)
 6. 3 6.
 Α θυ μι α κα τε σχε ε με α πο α μαρ
 (Δ)
 3
 τω λων των εγ κα τα λιμ πα νων των τον νο μο ον σου
 (B) (Γ) (B)
 4 6.
 Α αλ λη λου ου ι ι α α
 (B) (Δ)
 3
 Μ ε το χος ε γω ει ει μι παν των των φο βου με νων σε
 (B)
 3
 και των φυ λασ σων των τας ε ε εν το λα ας σου
 (Γ) (B)
 4 6.
 Α αλ λη λου ου ι ι α α
 (Δ)
 3 3 3 3
 Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
 (M) (Δ)
 3
 Η αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
 (Γ)
 3 3 3 3
 α μην 7ε Αλ λη λου ι α α α

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο Β' ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον (γ') χύμα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ ....., καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Επί κληρικῶν ἡ ανωτέρω μνημόνευσις γίνεται οὕτω

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ ..... ιερῶς, ἀδελφού και συλλειτουργοῦ ημῶν γενομένου καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ο Β' ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον χύμα

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ο Β' ΧΟΡΟΣ. Παράσχου Κύριε.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Β' ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) σου ....., Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Β' ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἦχος πλ. α'

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Σὸς εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Ἐλέησόν με, Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἐλέησόν με, Κύριε, Κύριε.

Ἦχος λ' ᾠ. Πα

χ

ι χειρε ες σου ε ποι η σαν με και ε πλα
 α σα αν με συ νε τι σον με και μα θη σομαι τας
 εν το ο λα α ας σου Ε λε ε η σον με Κυ ρι ι
 ι ε
 τι ε γεν νη θην ως α σκος εν πα αχ νη τα
 δι και ω μα τα σου ουκ ε πε ε λα α θο ο ο μην
 Ε λε ε η σον με Κυ υ υ ρι ε
 ος ει μι ε γω σο ο ο σον με ο ο τι τα
 δι και ω μα τα σου ε ε ξε ε ζη τη η σα Ε λε
 ε η σον με Κυ υ υ ρι ε
 πο ο ο των κρι μα α α των σου ουκ ε
 ξε κλι ι να ο τι συ ε νο μο θε τη η σα α ας με
 Ε λε η σον με Κυ υ ρι ε

κλι να την καρ δι ι ι αν μου του ποι η
 ησαι τα δι και ω μα τα σου εις τον αι ω να δια αν τα
 α μει ει ψιν Ε λε ε η σον με Κυ υ ρι ε
 αι ρος του ποι η σαι τω Κυ υ υ ρι ι
 ι ω δι ε σκε δα σαν τον νο ο μον σου Ε λε
 ε ε η σον με Κυ ρι ε
 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
 αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
 α μην Ε λε η σον με Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε
 ε ε

Εάν παρίσταται ένας Ιερεύς αρχίζει ευθύς η γ' στάσις. Άλλως Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Α' ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον χύμα

Ο Β' ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωή, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) σου ....., Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Α' ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Καὶ ἐλέησόν με. Ἀλληλούϊα.
Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρι̃μα τῶν ἀγαπώ-
ντων τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλούϊα.
Νεώτερος ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπε-
λαθόμην. Ἀλληλούϊα.
Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρι̃μα
σου ζῆσόν με. Ἀλληλούϊα.
Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλία-
σεν ἡ καρδία μου. Ἀλληλούϊα.
Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν (τὴν δού-
λην) σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

78

ης φω νη ης μου α κου σον Κυ ρι ε κα τα το
 ε λε ος σου κα τα το κρι μα σου ζη σον με Α αλ λη η
 λου ι α ρ χον τες κα τε δι ω ξαν με δω ρε αν και
 α πο των λο γων σου ε δι λει α σεν η καρ δι α
 μου ου ου Αλ λη λου ι α η σε ται η ψυ χη η μου και αι νε σει σε και
 τα κρι μα τα σου βο η θη σει μοι πλα νη η η
 θην ως προ βα το ον α πο λω λος ζη τη σον τον δου λον σου
 ο τι τας εν το λας σου ουκ ε πε λα θο ο μη η ην

**Εάν παρίσταται ένας ή δύο Ιερείς ψάλλονται ευθύς τα Ευλο-
γητάρια. Άλλως, παρώντων τριών και άνω Ιερέων,**

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον χύμα

Ο Γ' ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωή, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ
κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) σου ....., Χρι-
στὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρ-
χω σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. α'

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορός, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εὗρω καὶ γώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας, τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

(Δ) (Κ) (Δ)

υ̣ λο̣ γη̣ τος̣ ει̣ Κυ̣ ρι̣ ε̣ δι̣ δα̣ ξο̣ ον̣ με̣ τα̣ δι̣

(Κ) (Δ) (Κ)

κα̣ ι̣ ω̣ μα̣ τα̣ σου̣

(Κ)

Των̣ Α̣ γι̣ ων̣ ο̣ χο̣ ρος̣ ευ̣ ρε̣ πη̣ γη̣ ην̣ της̣ ζω̣ ης̣

(Δ) (Κ) (Δ) (Κ)

+ και̣ αι̣ θυ̣ ραν̣ Πα̣ ρα̣ δει̣ Σου̣ ευ̣ ρω̣ κα̣ γω̣ την̣ ο̣

(Δ) (Κ) (Δ) (Κ)

δον̣ δι̣ α̣ της̣ με̣ τα̣ νοι̣ οι̣ ας̣ το̣ α̣ πο̣ λω̣ λος̣

(Δ) (Κ) (Δ)

προ̣ βα̣ τον̣ ε̣ γω̣ ει̣ μι̣ α̣ να̣ κα̣ λε̣σαι̣ αι̣ με̣ Σω̣

(Κ) (Δ) (Κ)

τηρ̣ και̣ σω̣ ω̣ σον̣ με̣

Επί Κληρικῶν εἴθισται, ὅπως ψάλλονται εἰς τὴν θέσιν αὐτή
καὶ τα ἐξῆς δύο Ευλογητάρια

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἁμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρῦξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω ἔνδοξοι, καὶ ἀίδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἔκτενῶς μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λῦσιν ἡμῖν δωρίσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ, οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολάβετε, ἃ ἠτοίμασα ὑμῖν, βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εάν παρίσταται ἄνω των τριῶν Ιερέων, εἰς το τέλος ἐκάστου τροπαρίου, ἀνάλογα με τον αριθμὸ των Ιερέων καὶ κατὰ τὴν σειρὰν των πρεσβείων, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἐκφώνησις

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον **χύμα**

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) σου ....., Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, ...

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὅπάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

(Δ) (Κ) (Δ)

υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

(Κ) (Δ) (Κ)

και ω μα τα σου

(Δ) (Κ)

πα λαι μεν εκ μη ον των πλα σας με και ει κο νι

(Δ) (Μ) (Κ)

Σου θει α τι μη σας πα ρα βα σει εν το λης δε πα

(Δ) (Κ) (Δ)

λιν με ε πι στρε ε ψας εις γην ε ξης ε λη φθην εις

(Κ) (Δ) (Κ)

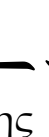

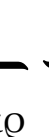

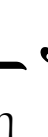

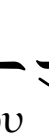

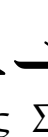

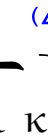

το καθ ο μοι οι ω σιν ε πα να γα γε το αρ χαι

ον καλ λος α να μορ φω ω σα α σθε ⁴

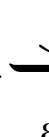

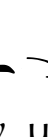

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

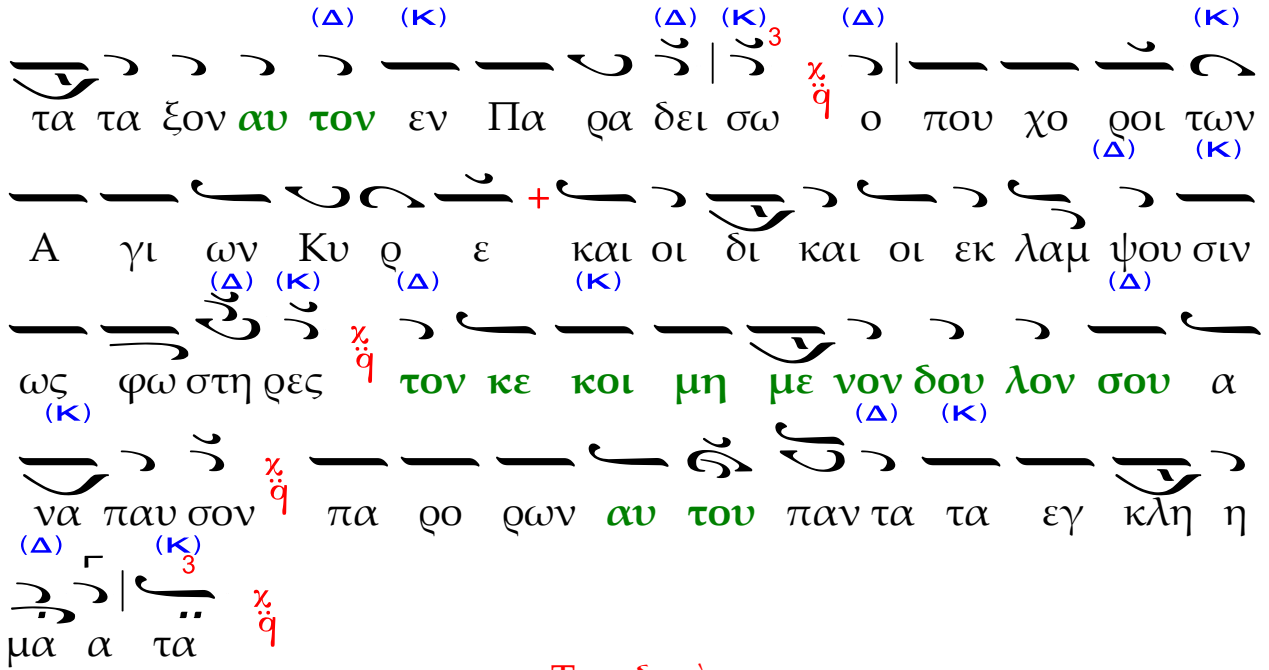
Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω παι-
σμάτων, οἰκτεῖρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον
σὴ εὐσπλαγχνία, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδεί-
σου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ανάπαυσον, ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν (τὴν δούλην) σου, καὶ κατάταξον
αὐτόν (αὐτήν) ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἁγίων, Κύριε, καὶ
οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες, τὸν κεκοιμημένον δοῦλόν (τὴν
κεκοιμημένην δούλην) σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτοῦ (αὐτῆς) πά-
ντα τὰ ἐγκλήματα.

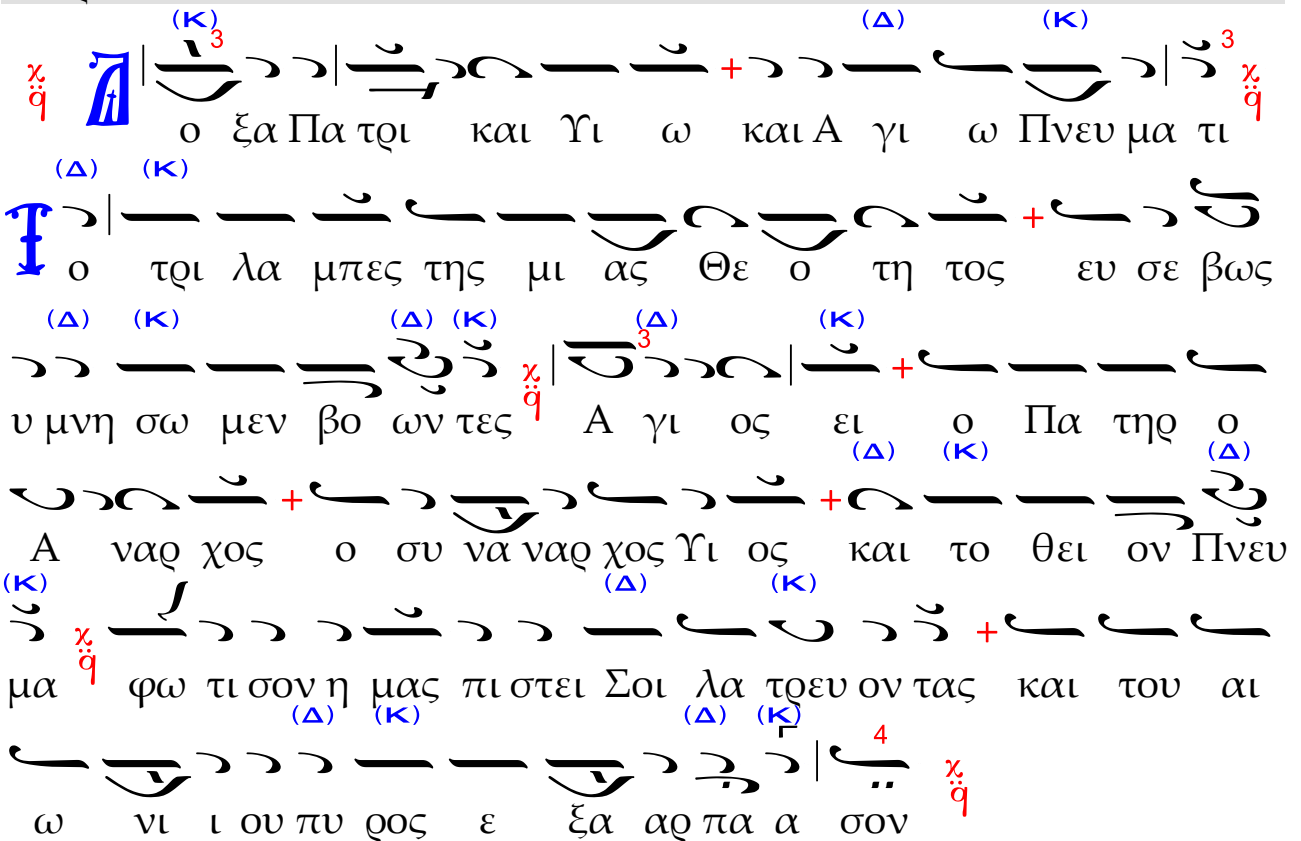

Τριαδικὸν

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς
γένος τῶν ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν, διὰ σοῦ εὗροιμεν
Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνὴ εὐλογημένη.

(Κ) (Δ) (Κ) (Δ) (Κ)

Κ αἰ νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὦ νας τῶν

αἰ ὦ νων α μην X^{q} X^{q}

(Κ) (Δ) (Κ)

X αἰ αἰρε Σε μνη X^{q} ἡ Θε ον σαρ κι τε κου ου σα εἰς

(Δ) (Κ)

παν των σω τη ρι α X^{q} δι ης γε νος των αν θρω πων ευ

(Δ) (Κ)

ρα το την σω τη ρι ι αν X^{q} δι α σου ευ ροι μεν Πα

(Δ) (Κ)

ρα δει σον Θε ο το κε Α γνη ευ λο γη με νη X^{q}

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (Υ')

(Κ) (Δ) (Κ)

X^{q} **Α** λ λη λου ι α Αλ λη λου ι α X^{q} Αλ λη

(Δ) (Κ)

λου ι α δο ξα σοι ο Θε ος X^{q} (δισ)

(Κ)

Α λ λη λου ου ι α Αλ λη λου ι α X^{q} Αλ λη λου

(Δ) (Μ)

ι α X^{q} δο ξα σοι ο Θε ο ο ο ος X^{q}

Μετά τα Ευλογητάρια, εν τη Εκκλησία της Ελλάδος είθισται να ψάλλεται υπό του χορού το **Νεκρώσιμον Κοντάκιον**

Ἦχος πλ. δ'

Μετά τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου (τῆς δούλης) σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ἦχος λ π δι Νη̇ χ

ε τα α α α των Α γι ι ων α

 να α πα αυ σο ον Χρι ι στε ε ε ε την ψυ υ

 χη ην του δου ου ου λου ου ου Σου ε ε εν θα

 ουκ ε στι ι ι ι πο ο νος ου λυ υ πη ου

 στε ε να α γμο ο ω ο ο ο ος αλ λα ζω

 η α α τε λε ε ευ τη η η τος

Μπορεί να ειπωθεί και έτσι:

ου στε να α α γμος αλ λα ζω η

Ἐτερον, Ἦχος ḡ Πα ḡ

(Π)

M ε τα των Α γι ι ι ων α να α παυ αυ σον Χρι
 ι στε ε την ψυ χη η ην του δου ου ου λου ου ου
 Σου εν θα ουκ ε στι ι πο ο νος ου λυ
 υ υ πη ου στε να α α γμο ο ος αλ λα ζω η
 η η α α τε λε ευ τη η η τος

Ἐτερον, Ἦχος λ π ḡ Πα

ḡ π

(Π)

M ε τα α των Α γι ι ι ι ων α να παυ σον
 Χρι ι στε την ψυ χην του δου λου Σου εν θα ουκ ε στι πο
 ο νος ου λυ υ υ πη ου στε να γ μος αλ λα ζω
 η η α τε λε ευ τη τος

Μετά ταύτα, ἀρχονται ευθύς οι Ιερείς ψάλλοντες ειρμολογικώς

Νεκρώσιμα Ιδιόμελα

Ποίημα Ιωάννου Δαμασκηνού (+756)

Ἦχος α'

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; Ποία δόξα ἔσθη-
κεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; Πάντα σκιάς ἀσθενέστερα, πάντα
ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχε-
ται. Ἄλλ' ἐν τῷ φωτί, Χριστέ, τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ
τῆς σῆς ὠραιότητος, ὃν (ἦν) ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλανθρωπος.

ἤχος ὁ πα

π
 q

Π οι α του βι ου τρυ φη δι α με νει λυ πης α με
το χος ποι α δο ξα ε στη κεν ε πι γη ης α με τα
θε τος παν τα σκι ας ασ θε νε στε ρα παν τα ο νει
ει ρων α πα τη λο τε ρα μι α ρο πη και ταυ τα
παν τα θα α να τος δι α δε χε ται αλλ εν τω φω τι Χρι
στε του προ σω που σου και τω γλυ κα σμω της ση ης ω
ραι ο τη τος ε ξε λε ξω α να παυ στον ως φι
λα αν θρω ω προς

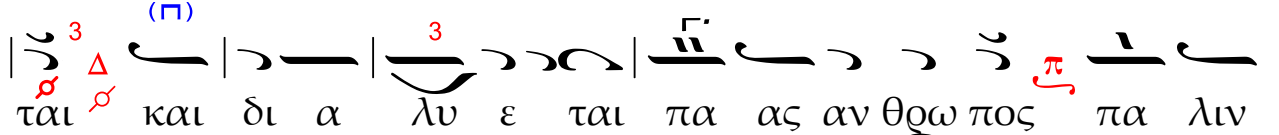
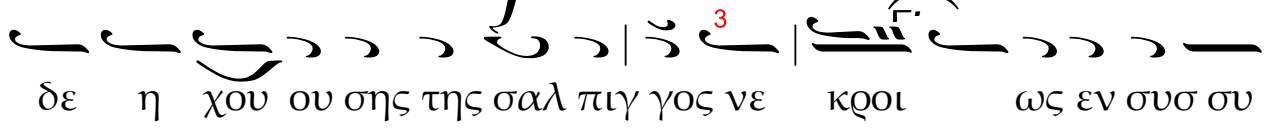
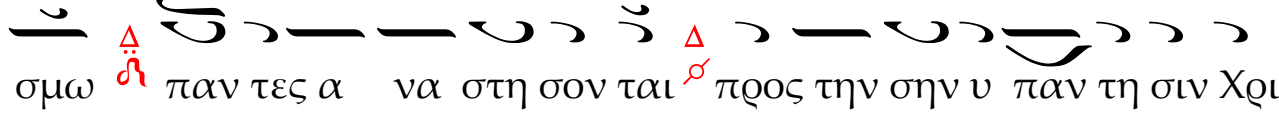
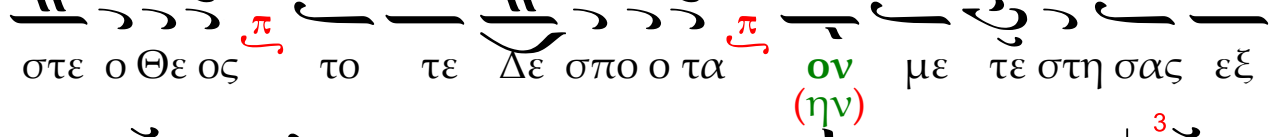

Ἦχος β' (Ειρμολογικός)

Ως ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἡχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροί, ὡς ἐν συσσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστὲ ὁ Θεός· τότε, Δέσποτα, ὄν (ἦν) μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατὰταξον σκηναῖς, τὸ πνεῦμα τοῦ σοῦ δούλου (τῆς σῆς δούλης) Χριστέ.

Ἦχος Πά

Ω^(Π) ^(Δ)
 ς α αν θος μα ραι νε ται και ως ο ναρ παρ ερ χε
^(Π)
 και δι α λυ ε ται πα ας αν θρω πος πα λιν
 δε η χου ου σης της σαλ πιγ γος νε κροι ως εν συσ συ
 σμω παν τες α να στη σον ται προς την σην υ παν τη σιν Χρι
 στε ο Θε ος το τε Δε σπο ο τα ^{ον} ^(ην) με τε στη σας εξ
 η μων εν ταις των Α γι ων σου κα τα τα ξον σκη ναις
 το πνευ μα **του σου δου λου** Χρι στε
 (της σης δου λης)

Ἄλλο ἐκτὸς τοῦ Τυπικοῦ. Ἦχος β' (Ειρμολογικός)

Οἱμοι, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! Οἱμοι, πόσα δακρύνει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν! Πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διό, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μετασπάντι (τῇ μεταστάσει) τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Πά

ι οι οι μοι οι ον α γω να ε χει η ψυ
 χη χω ρι ζο με νη εκ του σω μα τος οι μοι το
 τε πο σα δα κρυ ει και ουχ υ παρ χει ο ε λε ων αυ
 την προς τους Αγ γε λους τα ο ομ μα τα ρε που σα
 α πρα κτα κα θι κε τευ ει προς τους αν θρω πους τας χει
 ει ρας εκ τει νου σα ουκ ε ε χει τον βο η θουν τα δι
 ο α γα πη τοι μου α δελ φοι εν νο η σαν τες η
 μων το βρα χυ της ζω ης τω με τα σταν τι την α
 (τη με τα στα ση)
 να παυ σιν πα ρα Χρι στου αι τη σω με θα και ταις ψυ χαις
 η μων το με γα ε λε ος

Ἦχος γ'

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον, οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται. Διό, Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοήσωμεν· Τὸν μεταστάντα (τὴν μεταστᾶσαν) ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία.

Ἦχος ς' Γα

γ

αν τα μα ται ο της τα αν θρω πι να ο σα ουχ
 υ παρ χει με τα θα να α τον ου πα ρα με ε νει ο πλου τος
 ου συ νο δε ευ ει η δο ο ξα ε πελ θων γαρ ο θα να
 τος ταυ τα παν τα ε ξη φα νι ι σται δι ο Χρι στω τω α
 θα να τω Βα σι λει βο η σω μεν **τον με τα σταν τα**
 (την με τα στα σαν)
 εξ η μων α να παυ σον εν θα παν των ε στιν ευ φραι
 νο με νων η κα α τοι κι α

Ἦχος δ'

Ὄντως φοβερώτατον τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον, πῶς ψυχὴ ἐκ
 τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμ-
 φυΐας ὁ φυσικώτατος δεσμός, θείῳ βουλήματι ἀποτέμενεται. Διό σε
 ἱκετεύομεν· Τὸν μεταστάντα (τὴν μεταστᾶσαν) ἀνάπαυσον, ἐν σκη-
 ναῖς τῶν δικαίων σου, ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Ἦχος δ'

ζ

ν τως φο βε ρω τα τον το του θα να του μυ στη ρι
 ον πως ψυ χη εκ του σω μα τος βι αι ως χω ρι ζε ται

(Π) (Β)

εκ της αρ μο νι ας και της συμ φυ ι ας ο φυ σι
 κω τα τος δε σμος θει ω βου λη μα τι α πο τε με
 ται δι ο σε ι κε τευ ο μεν τον με τα σταν τα α
 (την με τα στα σαν)
 να παυ σον εν σκη ναις των δι και ων σου ζω ο δο ο τα
 φι λαν θρω πε

Ἄλλο ἐκτὸς τοῦ Τυπικοῦ. Ἦχος δ'

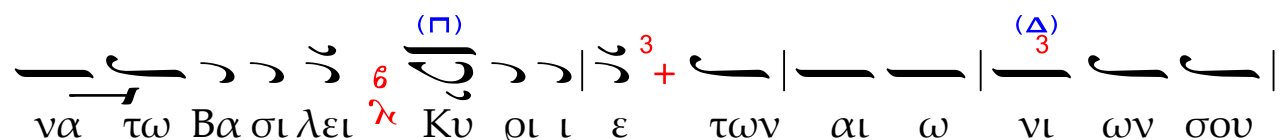
Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; Ποῦ ἐστὶν ἡ των προσκαί-
 ρων φαντασία; Ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; Ποῦ ἐστὶ τῶν
 ἱκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος; Πάντα κόνις, πάντα τέφρα,
 πάντα σκιά. Ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε, τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν ἀξιώσον τὸν μεταστάντα (τὴν μεταστᾶσαν) ἐξ
 ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτόν (αὐτήν) ἐν τῇ ἀγέρῳ μακαριότητι.

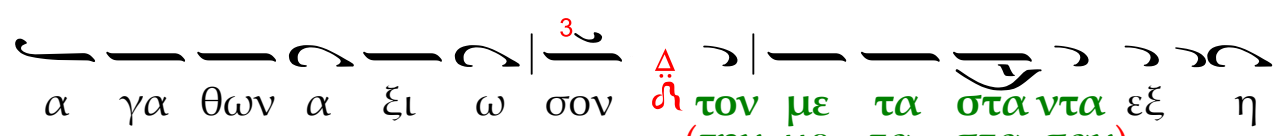
Ἦχος δ'

6
λ

(Β) (Δ)

Που εστιν η του κο ο σμου προ σπα θει α που εστιν η
 των προ σκαι ρων φαν τα σι α που εστιν ο χρυ σο ος και
 ο αρ γυ ρος που εστιν των ι κε των η πλημ μυ ρα
 και ο θο ρυ βος παν τα κο νις παν τα τε φρα παν τα
 τα σκι α αλ λα δε ευ τε βο η σω μεν τω α θα

 να τω Βασιλει ^(Π) Κυ ρι ι ε των αι ω νι ων σου

 α γα θων α ξι ω σον ^(Δ) τον με τα ^(Π) σταντα εξ η

 μων α να πα αυ ων ^(Δ) αυ τον ^(Π) εν τη α γη η ρω μα

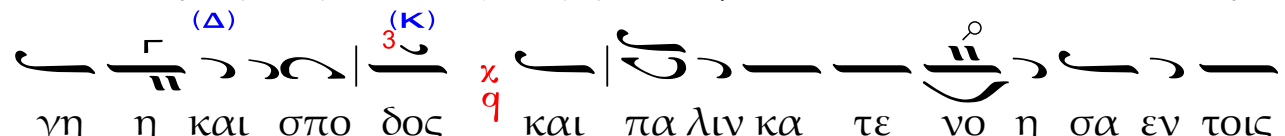

 κα ρι ι ο τη τι

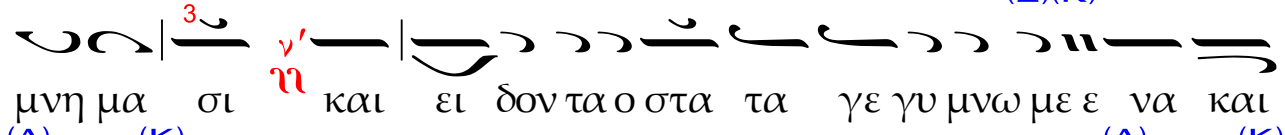
Ἦχος πλ. α'

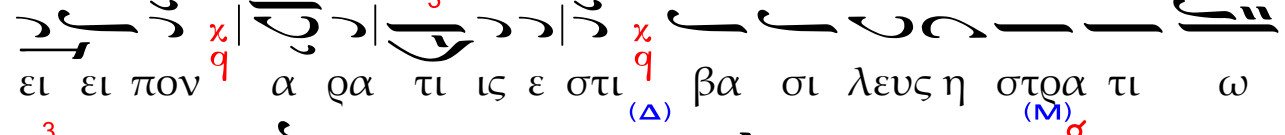
Εμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· Ἐγὼ εἰμι γῆ καὶ σποδός, καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι καὶ εἶδον τὰ ὀστέα τὰ γεγυμνωμένα καὶ εἶπον· Ἄρα τίς ἐστι, βασιλεύς ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος ἢ πένης, ἢ δίκαιος ἢ ἁμαρτωλός; Ἀλλὰ ἀνάπαυσον, Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν (τὴν δούλην) σου ὡς φιλόανθρωπος.

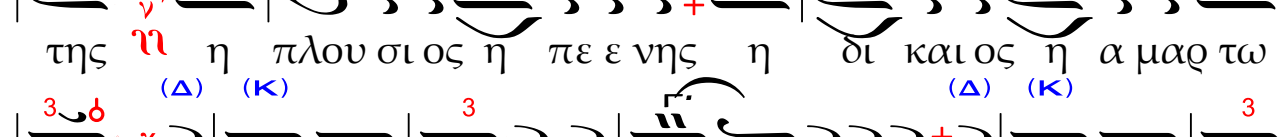
Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

 μνησθην του Προ φη του βο ω ων τος ε γω ει μι

 γη η και σπο δος και πα λιν κα τε νο η σα εν τοις

 μνη μα σι και ει δον τα ο στα τα γε γυ μνω με ε να και

 ει ει πον α ρα τι ις ε στι βα σι λευς η στρα τι ω

 της η πλου σι ος η πε ε νης η δι και ος η α μαρ τω

 λος αλ λα α να παυ σον Κυ ρι ι ε με τα δι και

(M) (K)
 ων **τον δου λον** σου ως φι λα αν θρω ω πος **q**
 (την δου λην)

Ἦχος πλ. β' (Εισομολογικός)

Αρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθεν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δὲ μοι ψυχὴν, τῇ θεία σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει. Διό, Χριστέ, τὸν δοῦλόν (τὴν δούλην) σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἦχος λ π B8

Aρχή μοι καὶ ὑπόστασις τὸ πλαστουργόν σου γέγονε
 ἐγένεν προσταγμα βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου
 τε καὶ ὁρατῆς με ζῶων συμπῆξαι φύσεως
 γῆθεν μου τὸ σῶμα διέπλασας δέδωκας δὲ μοι ψυ
 χὴν τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει
 διὸ Χριστέ **το ὄν δου λον** σου ἐν
 (τὴν δούλην) σου ἐν
 σκηναῖς δικαίων ἀνάπαυσον

Ἦχος βαρὺς

Ανάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, ὃν (ἦν) μετέστησας ἀδελφόν
 (ἀδελφήν) ἡμῶν, ἐκ τῶν προσκαίρων, κράζοντα (κράζουσιν)
 δόξα σοι.

Ἦχος βαρύς Γα

ἦ

να παυ σον Σω τηρ η μω ων Ζω ο δο ο τα
 ον με τε στη σας α δελ φον η μων εκ των προ σκαι ρων
 (ην) (α δελ φην)
 κρα ζον τα δο ο ξα σοι
 (κρα ζου σα)

Ἄλλο ἐκτὸς τοῦ Τυπικοῦ. Ἦχος βαρύς

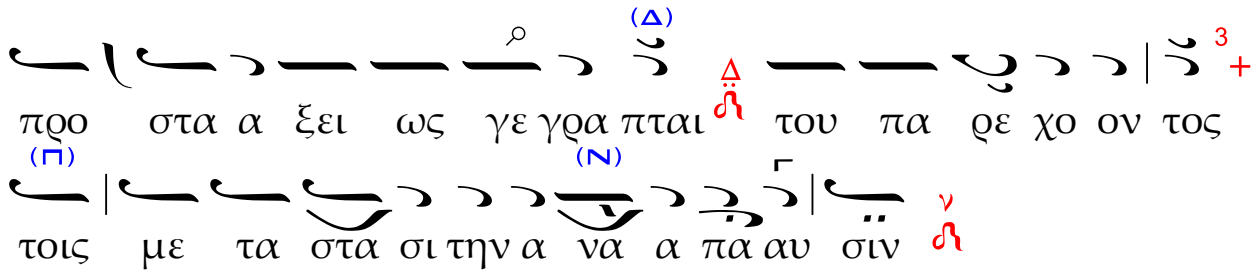
Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλαστουργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων, φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν, Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἦχος βαρύς Γα

ἦ

ατ ει κο να ση ην και ο μοι ω σιν πλα στου ργη σας
 κατ αρ χας τον αν θρω πον εν Πα ρα δει σω τε θη κας
 κατ α αρ χειν σου των κτι σμα α των φθο ο νω
 δε δι α βο ο λου α πα τη θεις της βρω σε ως με
 τε σχες των εν το λων σου πα ρα βα την γε γο νως δι

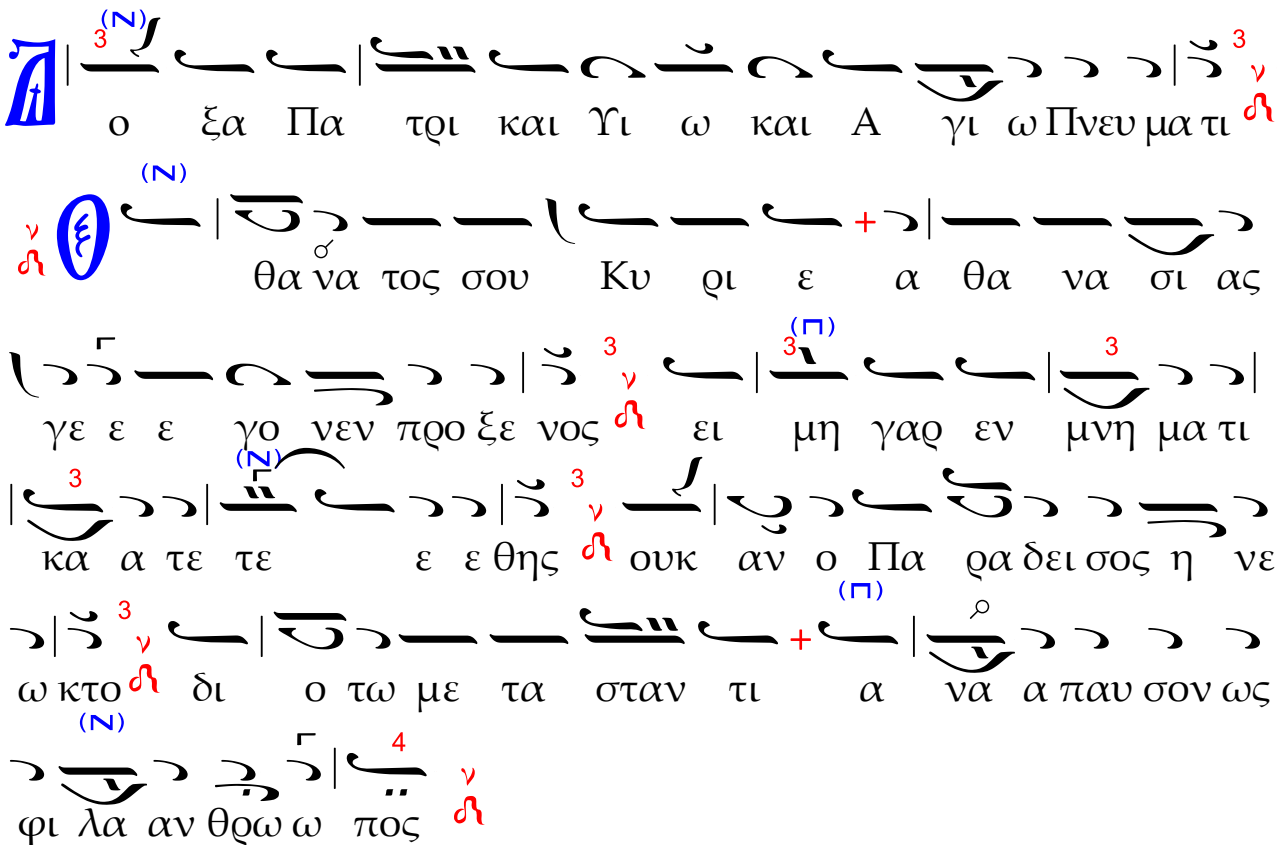

Ἦχος πλ. δ'

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Θάνατός σου, Κύριε, ἀθανασίας γέγονε πρόξενος· εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠνέωκτο, διὸ τὸν μεταστάντα (τὴν μεταστᾶσαν) ἀνάπαυσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

Ἦχος πλ. δ'

Καί νύν αι αεί και εις τους αιῶνας των αιῶνων, αμήν.

Α γνή Παρθένε τοῦ Λόγου Πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἰκέτευε ἑλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς).

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

(N) (Π) (N)

K αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην
 γνη Παρ θε νε του Λο ο γου Πυ υ υ λη του
 Θε ου η μων Μη η τηρ ι κε τευ ε ε λε η
 θη ναι την ψυ χην α του ου ου
 (αυ τη η ης)

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Εἰς τὸ ἐν χρήσει Τυπικὸν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας δὲν περιλαμβάνονται οἱ Μακαρισμοί. Πλὴν ἐνιαχοῦ ψάλλονται κατ' ἔθος.

Ἦχος πλ. β' (Εἰρημολογικός)

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθεις ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. **Μ**ακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Β̣

(M) (Δ)

Χ ν τη Βα σι λει α σου μνη σθη τι η μων Κυ
 ρι ε οταν ελ θεις εν τη Βα σι λει α σου
M α κα ρι οι οι πτω χοι τω Πνευ μα τι ο
 τι αυ των εστιν η Βα σι λει α των ου ρα νων

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

(M) (Δ)

Ḳ M α κα ρι οι οι πεν θου ντες ο τι αυ τοι πα
(M)
ρα κλη θη σον ται

Μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

(M) (Δ)

Ḳ M α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη
(M)
ρο νο μη σου σι την γην

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

(M) (Δ)

Ḳ M α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες την
δι και ο συ νην Ḳ (M) 3 ο τι αυ τοι χορ τα σθη σον ται

Ἦχος πλ. β'. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται

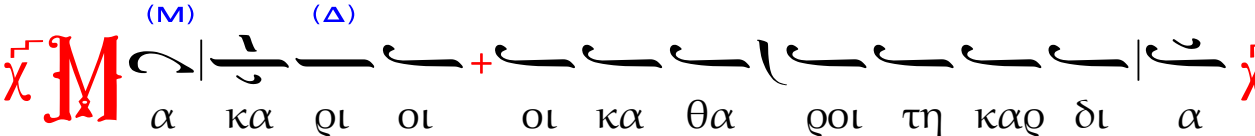
Ληστήν τοῦ Παραδείσου Χριστέ πολίτην ἐπὶ Σταυροῦ σοι βοή-
σαντα τὸ Μνήσθητί μου προαπειργάσω αὐτοῦ τῆς μετανοίας
ἀξίωσον κάμὲ τὸν ἀνάξιον.

(M) (Δ)

Ḳ M α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι αυ
τοι ε λε η θη σον ται

 η στην του Πα ρα δει ει σου Χρι στε πο λι την
 ε πι Σταυ ρου σοι βο η σαν τα το μνη σθη τι ι μου προ α
 πειρ γα σω αυ του της με τα νοι ας α ξι ω σον
 κα με τον α να α ξι ι ο ον

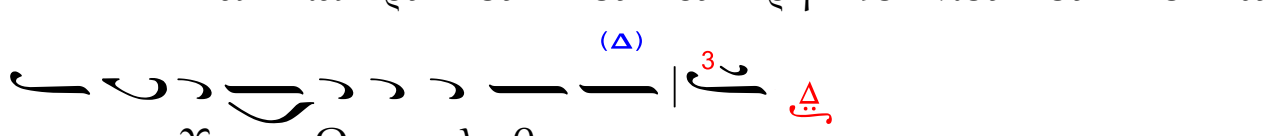
Μακάριοι οί καθαροί τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.
Ζωῆς ὁ κυριεύων καὶ τοῦ θανάτου ἐν ταῖς αὐλαῖς Ἀγίων ἀνά-
 παυσον ὃν (ήν) προσελάβου ἐκ τῶν προσκαίρων βοῶντα· Μνή-
 σθητί μου ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

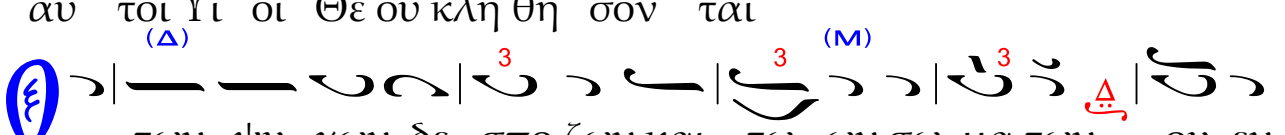

 α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α
 ο τι αυ τοι τον Θε ο ον ο ψον ται
 ω ης ο κυ ρι ε ευ ων και του θα να α του
 εν ταις αυ λαις Α γι ων α να παυ σον **ον(ην)** προ σε λα α βου
 εκ των προ σκαι ρων βο ων τα μνη σθη τι μου ο ταν ε
 ελ θεις εν τη Βα σι λει ει α α σου ου

Μακάριοι οί ειρηνοποιοί ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.
Οτῶν ψυχῶν δεσπόζων καὶ τῶν σωμάτων οὗ ἐν τῇ χειρὶ ἡ πνοὴ
 ἡμῶν τῶν θλιβομένων παραμυθία ἀνάπαυσον ἐνχώρᾳ Δικαί-
 ων ὃν μετέστησας δοῦλόν (δούλην) σου.

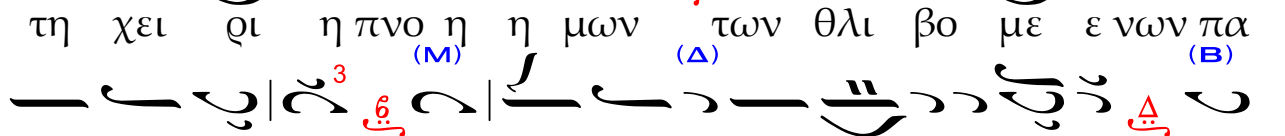

 α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι

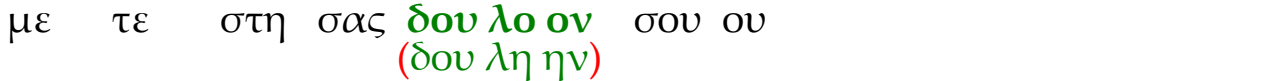

 αυ τοι Υι οι Θε ου κλη θη σον ται

 των ψυ χων δε σπο ζων και τω ων σω μα των ου εν

 τη χει ρι η πνο η η μων των θλι βο με ενων πα

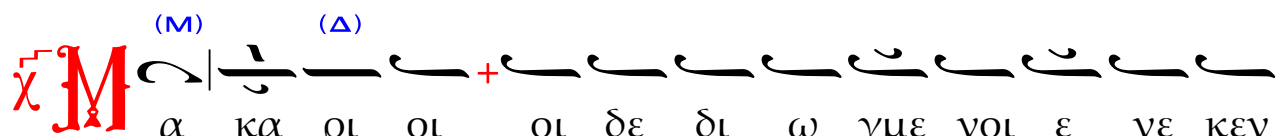

 ρα μυ θι α α να παυ σον εν χω ρα δι και ων

 με τε στη σας

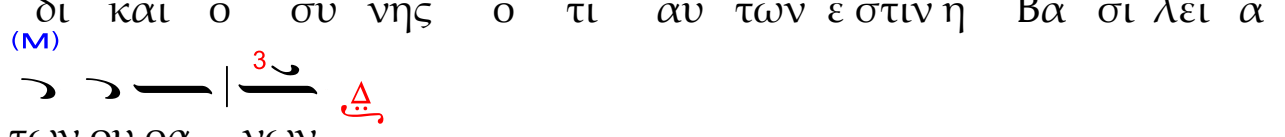

 σου ου

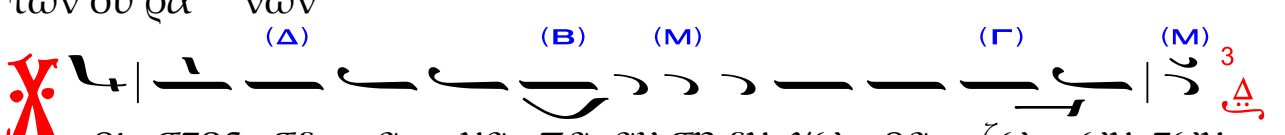
Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

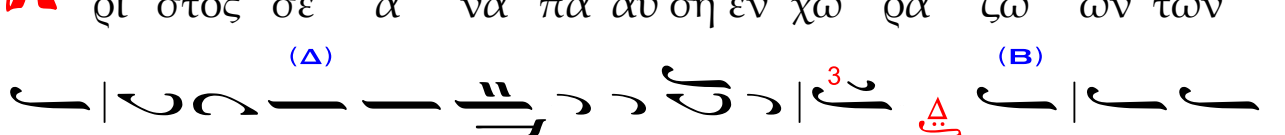
Χριστός σε ἀναπαύσῃ ἐν χώρᾳ ζώντων, καὶ πύλας Παραδείσου ἄνοιξοι σοι καὶ βασιλείας δείξοι πολίτην καὶ ἄφεσίν σοι δῶῃ ὧν ἡμαρτες ἐν βίῳ φιλόχριστε.

 α κα ρι οι οι δε δι ω γμε νοι ε νε κεν

 δι και ο συ νης ο τι αυ των ε στιν η Βα σι λει α

 των ου ρα νων

 ρι στος σε α να πα αυ ση εν χω ρα ζω ων των

 και πυ λας Πα ρα δει σου α νοι ξοι σοι και Βα σι

λει ει ας δει ξει πο λι την και α φε σιν σοι δω ω
 η ων η μαρ τες εν βι ω φι λο χρι ι στε ε

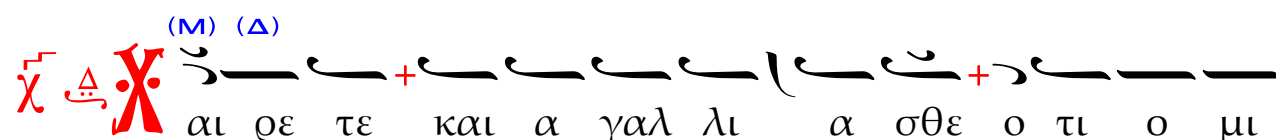
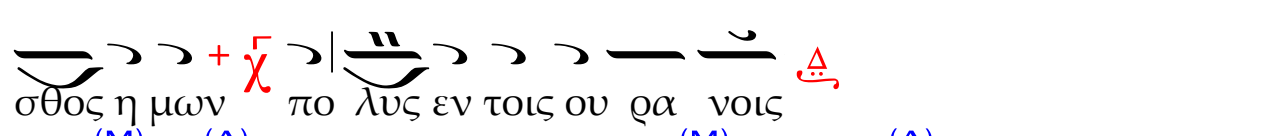
Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴ-
 πωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Εξέλθωμεν καὶ ἴδωμεν ἐν τοῖς τάφοις, ὅτι γυμνά ὅστέα ὁ ἄνθρω-
 πος, σκωλήκων βρῶμα καὶ δυσωδία καὶ γνῶμεν τίς ὁ πλουῖτος,
 τὸ κάλλος, ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ εὐπρέπεια.

α κα ρι οι ε σται ο ταν ο νει δι σω συν
 η μας και δι ω ξω σι και ει πω σι παν πο ρον
 ρη μα καθ η μων ψευ δο με νοι ε νε κεν ε μου
 ξελ θω μεν και ι ι δω μεν εν τοις τα α φοις ο
 τι γυ μνα ο στε α ο αν θρω πος σκω λη κων βρω ω μα και
 δυ σω δι α και γνω μεν τις ο πλου ου τος το κα α αλ
 λος η ι σχυς και η ευ πρε ε πει ει α α

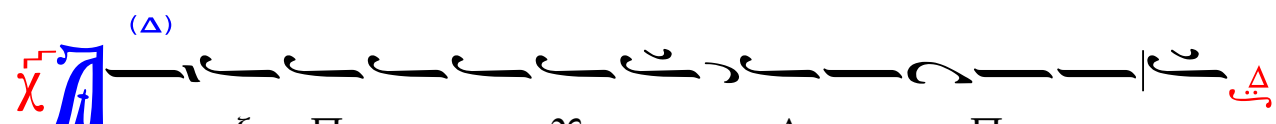

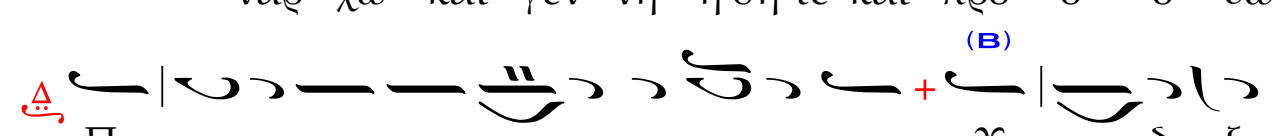
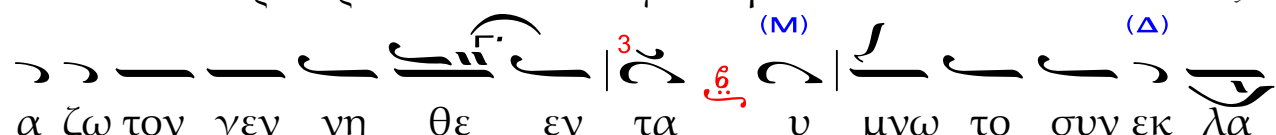
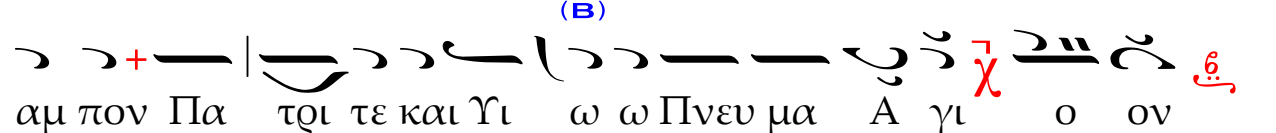
Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐ-
 ρανοῖς.

Ακούσωμεν τί κράζει ὁ Παντοκράτωρ. Οὐαὶ, οἱ ἐκζητοῦντες θεά-
 σασθαι, τὴν φοβερὰν ἡμέραν Κυρίου· αὕτη γάρ ἐστι σκότος·
 πυρὶ γὰρ δοκιμάσει τὰ σύμπαντα.

 αι ρε τε και α γαλ λι α σθε ο τι ο μι
 σθος η μων πο λυς εν τοις ου ρα νοις

 κου σω μεν τι κρα αζει ο Παν το κρα α τωρ
 ου αι οι εκ ζη τουν τες θε α σα σθαι την φο βε ραν
 η με ε ραν Κυ ρι ου αυ τη γαρ ε στι σκο ο ο τος
 πυ ρι γαρ δο κι μα α σει τα συμ πα ντα α

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι

Ἀνάρχω καὶ γεννήσει τε καὶ προόδω, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεν-
 νήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὑμνῶ τὸ συνεκλάμπον,
 Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα ἅγιον.

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

 ναρ χω και γεν νη η ση τε και προ ο ο δω

 Πα τε ρα προ σκυ νω τον γεν νη σαν τα Υι ον δο ξα

 α ζω τον γεν νη θε εν τα υ μνω το συν εκ λα

 αμ πον Πα τρι τε και Υι ω ω Πνευ μα Α γι ο ον

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ ..... Θεοτοκίον

Πῶς ἐκ μαζῶν σου γάλα βρύεις Παρθένε; Πῶς τρέφεις τὸν τροφέα τῆς κτίσεως; Ὡς εἶδεν ὁ πηγάσας ὕδωρ ἐκ πέτρας τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων διψῶντι τῷ λαῷ καθὼς γέγραπται.

(M) 3 3 3 3
 καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων
 αμην
 (Δ) (M) (Δ) 3
 Πῶς ἐκ μαζῶν σου γάλα λαβρὺ εἰς Παρθενε
 (B) 3
 πῶς τρέφεις τὸν τροφέα τῆς κτίσεως ὡς εἰδεν ὁ πηγάσας
 (M) (Δ) 3 6
 ὕδωρ ἐκ πέτρας τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων
 (B) 3 6
 διψῶντι τῷ λαῷ καθὼς γέγραπται

Οἱ Ἱερεῖς καὶ ὁ χορὸς ψάλλουν, ἀπὸ μίας φορᾶ,
το Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος γ'

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορεύει σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως. (δισ)

Ἦχος ᾠ Γα

(Γ) 3 (N) 3 (Γ) 3
 Μακαρία ἡ ὁδὸς, ἣ πορεύει σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι
 (N) (Γ) (Δ) (Γ) (N) 3
 τόπος ἀναπαύσεως.

το τέλος του β' ούτως .... παυ σε ω χ ω ως α

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον **Αποστόλου**. Ἦχος γ'

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορεύει σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Πρόσχωμεν.**

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράζομαι, ὁ Θεός μου.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Σοφία.**

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Πρόσχωμεν.**

(Κεφ. 4, 13-17)

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπησθε **κα**θὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. **Εἰ** γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεός τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ **ἄ**ξει σὺν αὐτῷ. **Τοῦτο** γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας, ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος, ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ, **κα**ταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ **καὶ** οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, **ἔ**πειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, **ἅ**μα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις **εἰς** ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, **καὶ** οὕτω πάντοτε **σὺν** Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Εἰρήνη σοι.**

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Σοφία** ὀρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. **Εἰρήνη** πᾶσι.

Ο ΧΟΡΟΣ. **Καὶ τῷ Πνεύματί σου.**

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.**

Πρόσχωμεν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

(Κεφ. 5, 24-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται· ὥσπερ γὰρ ὁ Πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ ἅπαντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται, οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως, οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν. Καθὼς ἀκούω κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς.

Ο ΧΟΡΟΣ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ ....., καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Παράσχου Κύριε.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο πρῶτος τῇ τάξει των Ἱερέων, πλησίον τοῦ λειψάνου, ἀναγινώσκει **μεγαλοφώνως** (ωσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ Ἱερεῖς μυστικῶς) τὴν Εὐχὴν.

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον κατὰ-
πατήσας τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζῶν τῷ κόσμῳ σου
δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμη-
μένου δούλου σου (τῆς κεκοιμημένης δούλης σου) ....., ἐν τόπῳ
φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα
ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός. Πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ (αὐτῆς)
πραχθὲν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος
Θεὸς συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὅς ζήσεται καὶ οὐχ
ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος, Κύριε, ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ἡ
δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.
Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ μακαρία ἀνάπαυσις τοῦ
κεκοιμημένου δούλου σου (τῆς κεκοιμημένης δούλης σου) .....,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ
ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καί, ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Του Κυρίου δεηθώμεν.

Και ἕκαστος τῶν Ἱερέων κατὰ σειρὰν, εὐλογῶν τὸ λείψανον
εκφωνεῖ, **Ὅτι** σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ..... (ὡς ἀνωτέρω).

Εἰ δε τῆς Νεκρωσίμου Ακολουθίας προΐσταται **Αρχιερεὺς**, λέγει
καὶ μίαν τῶν κατωτέρω Συγχωρητικῶν Εὐχῶν.

ΕΥΧΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΑΙ

Εἰς πᾶσαν ἀρὰν καὶ ἀφορισμόν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Του Κυρίου δεηθώμεν

Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀρρόγητῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν
ἄνθρωπος ἐκ τοῦ χοός, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ
κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας, ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολο-
γίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα
καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· τὴν ἐντολὴν δὲ παραβάντα
τοῦ σοῦ προστάγματος, καὶ μεταλαβόντα τῆς εἰκόνης, καὶ μὴ φυλά-
ξαντα· καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλαν-
θρώπως κελεύσας τὴν κρᾶσιν, καὶ μίξιν ταύτην, καὶ τὸν ἀρρόρηκτόν σου,

τοῦτον δεσμόν, ὡς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῷ θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεσθαι καὶ διαλύεσθαι ὥστε τὴν μὲν ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο, μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, τὸ δὲ σῶμα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι διὰ τοῦτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν δικαίων. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνείκαστος· καὶ εἴτε ὑπὸ κατάραν πατρὸς ἢ μητρὸς, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου οὗτος, εἴτε τινὰ τῶν ἱερωμένων παρεπίκρανε, καὶ παρ' αὐτοῦ δεσμόν ἄλυτον ἐδέξατο, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελείᾳ καὶ ῥαθυμίᾳ χρησάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτῷ δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου· καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Ἁγίων κατάταξον. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς ἁγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις τὴν ἐξουσίαν ταύτην δούς ὥστε τῶν ἁμαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰπών· Ὅσα ἂν δήσητε καὶ λύσητε, ἵνα ὧσι δεδεμένα, καὶ λελυμένα· δι' αὐτῶν δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰ καὶ ἀναξίους, ὡσαύτως τὴν τηλικαύτην δωρεὰν φιλανθρώπως διαβιβάσας, λύσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σου ..... τοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ ἁμαρτήματος, καὶ ἔστω συγκεχωρημένος, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ ἀειπαρθένου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχή ἑτέρα.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Του Κυρίου δεηθώμεν

Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς τῶν οὐρανῶν Βασιλείας, καὶ τῇ σῇ χάριτι τὴν τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας, μετὰ τὴν ἁγίαν σου ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξανάστασιν, τοῖς σοῖς ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ ἱεροῖς Ἀποστόλοις δωρησάμενος ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῇ δέδενται, καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ οὐρανῷ ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῇ λέλυνται, διαδόχους δὲ ἡμᾶς τοὺς

εὐτελεῖς καὶ ἀναξίους δούλους σου τῆς αὐτῆς ταύτης παρὰ σοῦ ὑπεραγίας δωρεᾶς τε καὶ χάριτος τῇ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπία καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε καὶ ἡμᾶς οὕτω δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ λαῷ σου συμβαίνοντα· αὐτός, πανάγαθε Βασιλεῦ, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου, συγχώρησον τῷ δούλῳ σου .... εἴτι ἐν τῷ παρόντι βίω ὡς ἄνθρωπος ἐπλημμέλησε· καὶ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ διάνοιαν ἤμαρτε, λύσας αὐτοῦ καὶ τὸν ἐπικείμενον, μεθ' οἰωνδήποτε τρόπων, δεσμόν, ὃν αὐτός καθ' ἑαυτὸν ἐκ συναρπαγῆς ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησεν, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως εἴτε παρ' ἄλλου τινός, φθόνῳ καὶ συνεργείᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτον ὑπέστη ὀλίσθημα· εὐδόκησον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος, τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγίων ταχθῆναι τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῇ παρὰ σοῦ δημιουργηθείσῃ φύσει δοθῆναι. **Ὅτι εὐλογητὸς καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.**

Εὐχὴ εἰς κεκοιμημένον ἱερέα.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Του Κυρίου δεηθώμεν

Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι σοῦ μόνον τὸ ζῆν ἄθανάτον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, καὶ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφατος, καὶ ἡ βασιλεία ἀδιάδοχος, καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία παρὰ σοί, Κύριε· πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις τὸ κοινὸν τοῦ βίου ἔταξας χρέος, τοῦ ὅρου πληρωθέντος. Διό σε ἱκετεύομεν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· Τὸν δοῦλόν σου ..... ἱερέα, ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν ἡμῶν γενόμενον, τὸν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κοιμηθέντα, ἐν κόλποις Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἀνάπαυσον· καὶ ὥσπερ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου λειτουργὸν αὐτὸν κατέστησας, οὕτω καὶ ἐν τῷ οὐρανίῳ σου θυσιαστηρίῳ ἀνάδειξον, Κύριε· ἐπὶ ἀνθρώπων πνευματικῇ ἀξία κατακοσμήσας, ἐπὶ Ἀγγέλων τῇ σῇ δόξῃ ἀκατάκριτον πρόσδεξαι· αὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐδόξασας, αὐτὸς δὲ καὶ τὴν ἔξοδον τοῦ βίου αὐτοῦ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν Ἀγίων σου ποιήσον, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων συναρίθμησον. **Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, ...**

Είτα παρὰ του Αρχιερέως ἢ του πρώτου τη τάξει Ιερέως τελείται ἡ νεκρώσιμος απόλυσις οὕτως.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Δόξα Πατρί ..... Καὶ νυν ..... Κύριε ἐλέησον (γ')
Πάτερ ἅγιε εὐλόγησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ὁσίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραήμερου, καὶ πάντων των Ἀγίων, τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ (τῆς ἐξ ἡμῶν μεταστάσης δούλης αὐτοῦ) ....., ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις, Ἀβραὰμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ δικαίων συναριθμήσαι ἡμᾶς δε ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Για ἄνδρα: Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιομακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφεῖ ἡμῶν. (γ')

Γιὰ γυναῖκα: Αἰωνία σου ἡ μνήμη ἀξιομακάριστος καὶ ἀείμνηστος ἀδελφὴ ἡμῶν. (γ')

Μετά δε τὴν απόλυσιν γίνεται ὁ τελευταῖος ἀσπασμὸς τοῦ λειψάνου, ψαλλομένων των ἐξῆς Στιχηρῶν Προσομοίων.

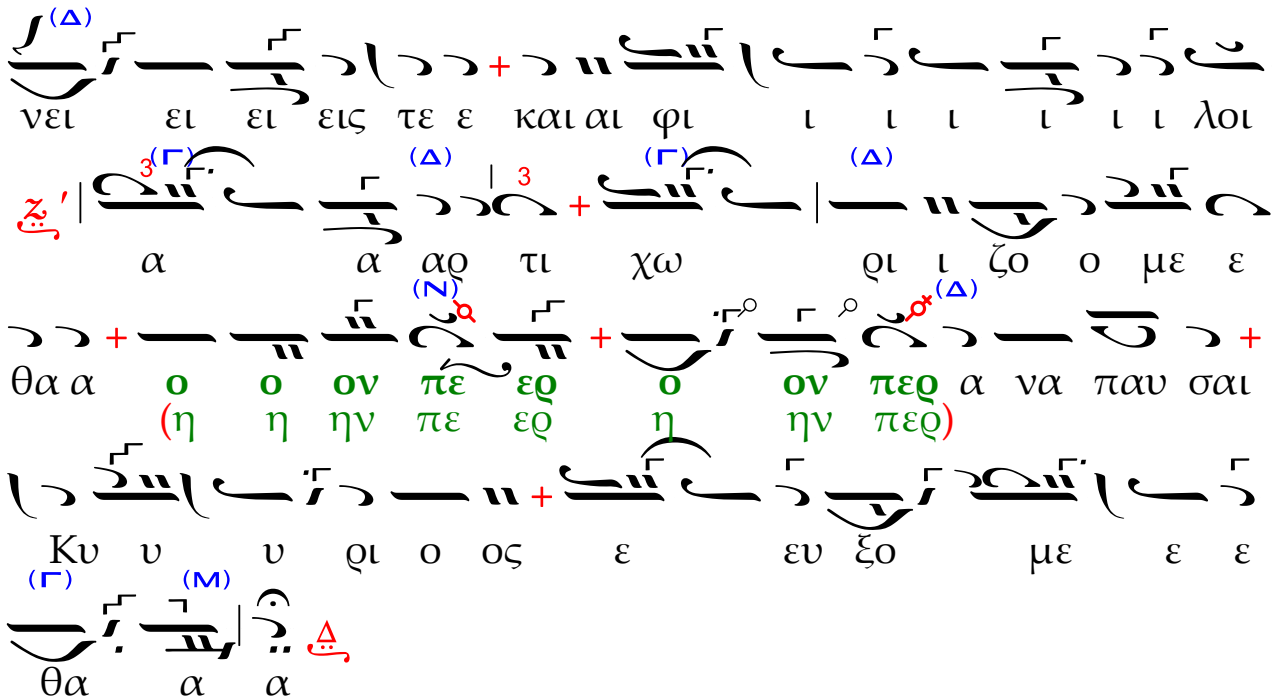
Ἦχος β'

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν, δῶμεν ἀδελφοὶ τῷ θανόντι (τῇ θανούσῃ), εὐχαριστοῦντες Θεῷ· οὗτος (αὕτη) γὰρ ἐξέλιπε τῆς συγγενείας αὐτοῦ (αὐτῆς), καὶ πρὸς τάφον ἐπείγεται, οὐκ ἔτι φροντίζων (φροντίζουσα), τὰ τῆς ματαιότητος καὶ πολυμόχθου σαρκός. Ποῦ νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; Ἄρτι χωριζόμεθα ὥνπερ (ἦνπερ), ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Ἦχος Δι

ε ε ε ε ε ευ τε ε τε ε λε ε ευ
 ται αι ο ον α α σπα α α σμο ον δω με
 εν α δε ελ φοι οι οι τω ω θα α νο ο ο ο
 (τη η θα α νου ου ου ου
 ο ον τι ευ χα ρι στου ου ου ουν τες Θε ε ε
 ου ου σι)
 ω ου ου ου τος γα α αρ ε ε ε ξε ε λι
 (α α α (τη)
 ι ι πε ε ε της συ υ υγ γε ε νει ει ει ει
 (Γ) (Μ) (Δ) (Γ) (Δ)
 ει ει α ας α αυ του ου ου και προς τα α φο ον
 (α αυ τη η ης)
 ε ε πει ει γε ε ε ται αι αι αι ου
 (Δ)
 κε ε τι ι φρο ον τι ι ι ι ζων
 (φρο ον τι ι ι ι ζου σα)
 τα της μα ται αι ο ο τη η το ο ο ος
 (Μ) (Δ) (Γ) (Δ)
 και πο ο ο λυ υ μο ο ο ο ο ο χθου ου σα αρ
 (Γ)
 4
 κο ο ος που νυ υ υ υ υ υ υν συ υγ γε

Ποῖος χωρισμός, ὦ ἀδελφοί, ποῖος κοπετός, ποῖος θρῆνος, ἐν τῇ παρουσίᾳ ῥοπῇ ! Δεῦτε οὖν ἀσπάσασθε τὸν (τὴν) πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν· παραδίδοται τάφῳ γάρ, καλύπτεται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται· πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα ὄνπερ (ἦνπερ), ἀναπαῦσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σῶζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου, Θεογεν- νήτρια, αἰτησαι πρεσβείαις σου τὸν Ὑπεράγαθον, ἀναπαῦσαι δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα (τὴν νῦν μεταστᾶσαν), ἔνθα ἀναπαύ- ονται αἱ τῶν δικαίων ψυχαί, θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν δικαίων εἰς μνημόσυνον, Πανάμωμε, αἰώνιον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) σου ....., Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Μετά το πέρας του ασπασμού άραντες το λείψανον, απερχόμεθα εις τον τάφον ψάλλοντες το «Θρηνώ και οδύρομαι» (σελίδας 95).

Γ' ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ

Εν τω κατατεθείναι τον νεκρόν εν τω μνημείω, ο Ιερεύς αναγινώσκει το «Νεκρώσιμον Τρισάγιον» ως εν τω οίκω (σελίδας 69).

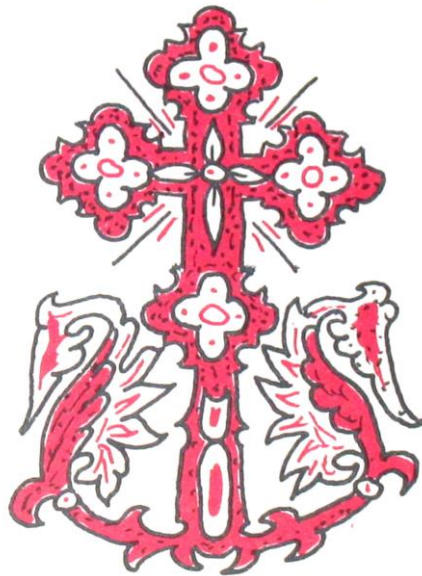
Μετά ταύτα καταβιβάζεται ο νεκρός εν τω τάφω, οπότε ο Ιερεύς ραντίζει αυτόν σταυροειδώς δια του ελαίου της κανδήλας λέγων

Ραντιείς με υσώπω και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με, και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Είτα άρας χουν δια του πτύου, ρίπτει αυτόν σταυροειδώς επί του νεκρού λέγων

Του Κυρίου η γή και το πλήρωμα αυτής, η οικουμένη και πάντες οι κατοικούντες εν αυτή. Γη εί και εις γήν απελεύσει.

Απόλυσις.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΩ ΕΒΔΟΜΑΔΙ

Επικήδειος ακολουθία ψάλλεται όλο το χρόνο εκτός της Μεγάλης Παρασκευής. Τη δε Διακαινήσιμον εβδομάδα ψάλλεται Αναστάσιμος Ακολουθία ούτως.

Α' ΕΝ ΤΩ ΟΙΚΩ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ')

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον (γ') **χύμα**.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ ....., καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον **χύμα**

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Παράσχου Κύριε **χύμα**.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον **χύμα**.

Ο Ιερεύς την Ευχήν

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον κατὰπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημέ-

νου δούλου σου ....., ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός. Πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθὲν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) σου ....., Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. **Καὶ** νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. **Κύριε**, ἐλέησον (γ').

Πάτερ ἅγιε (Δέσποτα ἅγιε) εὐλόγησον.

Ο Ιερεύς τὴν ἀπόλυσιν.

Δόξα σοὶ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὡς ἀθάνατος Βασιλεὺς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραήμερου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ ..... ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ ἁγίων συναριθμήσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καὶ ἀείμνηστε ἀδελφέ ἡμῶν. (γ')

Ο ΧΟΡΟΣ. Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος. **χύμα.**

Καθ'οδὸν μέχρι τοῦ Ναοῦ οἱ ψάλλται ψάλλουσιν **αργῶς** το «Χριστὸς ἀνέστη».

Β' ΕΝ ΤΩ ΝΑΩ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Και ψάλλεται το Χριστὸς ἀνέστη, ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Ιερέως καὶ δις ὑπὸ τῶν χοιρῶν.

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα

X
(Π) (Δ) (Π) ♀ +

ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε κρω ω ων

(Δ) (Μ) ♂ (Κ)

θα να α α τω θα α να α το ο ον πα τη η η σα

♀ (Δ) (Π) π q

α α ας καὶ τοι οἰς ε εν τοι οἰς μνη μα α σι ζω ω

(Δ) (Π) Δ

ην χα ρι σα με νος

Ἦχος πλ. α'

Xριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον (γ') χύμα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ ....., καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Επὶ κληρικῶν ἡ ἀνωτέρω μνημόνευσις γίνεται οὕτω

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ ..... ιερέως, ἀδελφού καὶ συλλειτουργοῦ ἡμῶν γενομένου καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον χύμα

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Παράσχου Κύριε.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) σου ....., Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

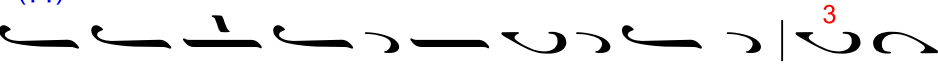
Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Εἴτα ψάλλονται αἱ **Καταβασίαι του Πάσχα** (ειρμοὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ) ὡς ἐξῆς.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'

Αναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἔκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

Ὠδὴ α' $\frac{\pi}{\eta}$
να στα σε ως η με ρα λαμπ ρυν θω μεν

λα οι Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα

να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο

Θε ος η μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι κι

ον α α δο ον τας

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. (γ')

ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα
τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα
α με νος (γ')

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζῶν καὶ μέγα ἔλεος.

να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα θως
προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω
ην και με γα ε ε λε ε ος

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον χύμα

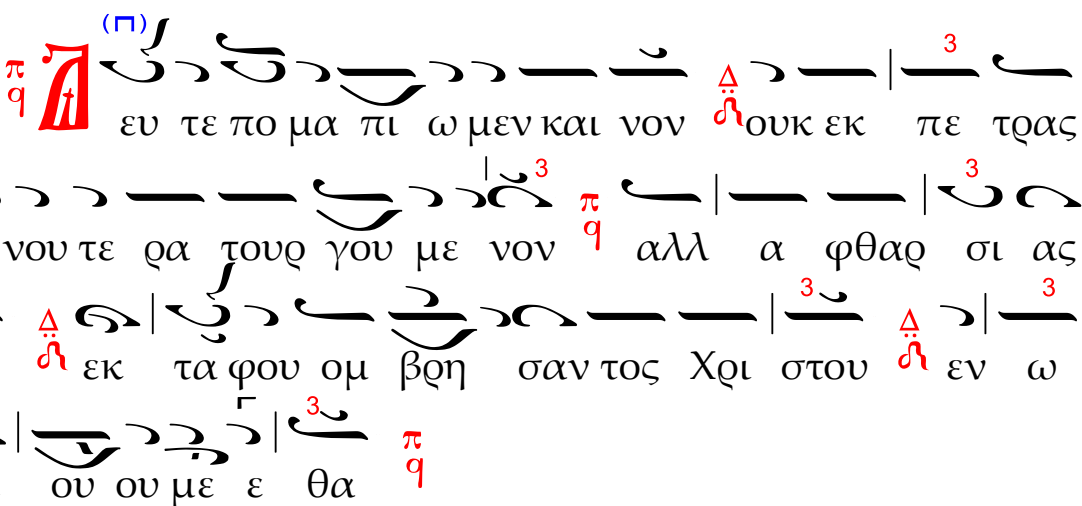
Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) σου ....., Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ωδὴ γ'

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

Ωδή γ' ^(Π)
 ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας
 α γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι ας
 πη γην εκ τα φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν ω
 στε ρε ου ου με ε θα

Χριστός ανέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. (γ')

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Εάν ὡσι πλείονες Ιερεῖς, εἰς το τέλος ἐκάστης ὠδῆς, ἀνάλογα με τον αριθμό των Ιερέων και κατά την σειράν των πρεσβείων, επαναλαμβάνεται η εκφώνησις

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

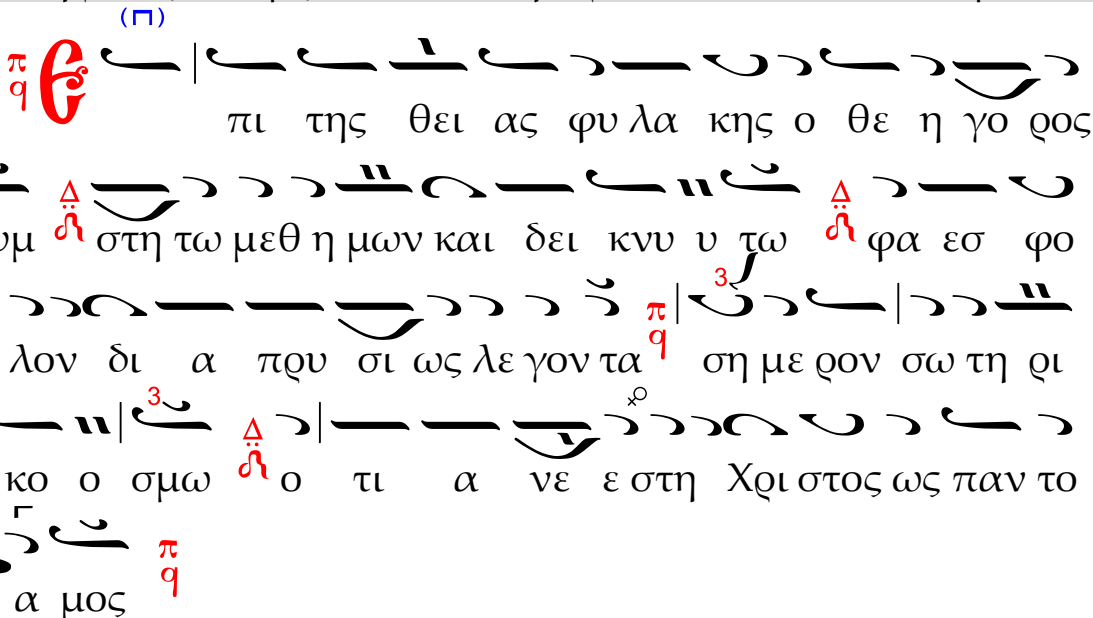
Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον **χύμα**

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωή, ...

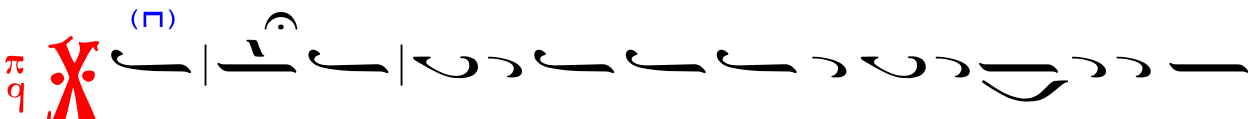
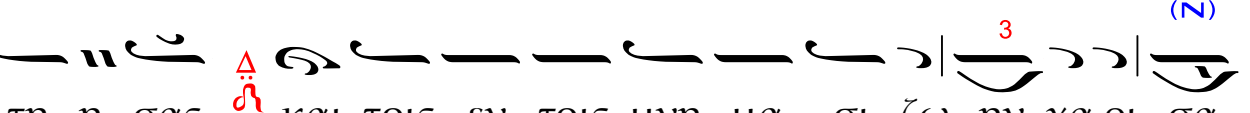

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ωδή δ'

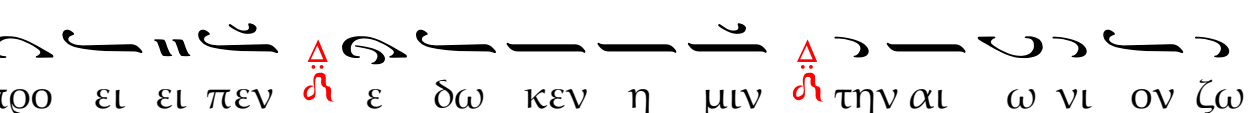
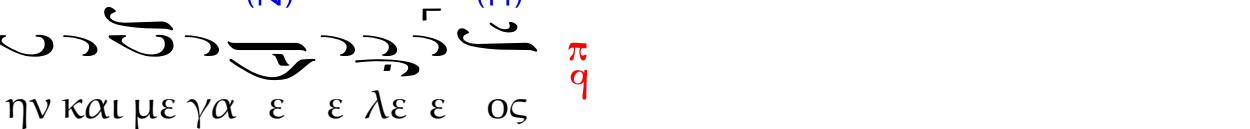
Επὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Ωδή δ' ^(Π)
 πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος
 Αβ βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα εσ φο
 ρον Αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα ση με ρον σω τη ρι
 α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι στος ως παν το
 δυ υ να α μος

Χριστός ανέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. (γ')

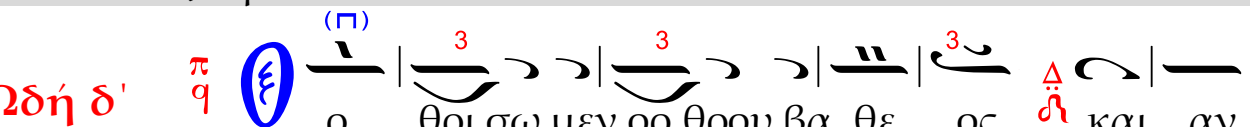
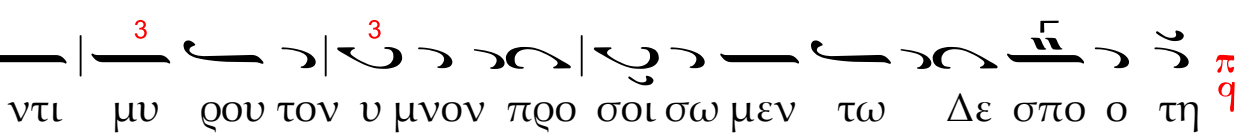
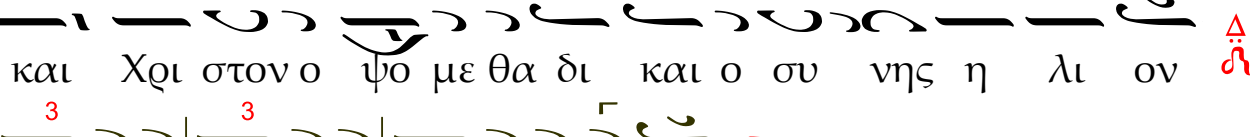

 ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα

 τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα

 α με νος (γ')

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα θως

 προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω

 ην και με γα ε ε λε ε ος

Ωδὴ ε'

Ορθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὕμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότη, καὶ Χριστὸν ὁψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζῶν ἀνατέλλοντα.

 ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος και αν

 ντι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν τω Δε σπο ο τη

 και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον

 πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χριστός ανέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,..... (γ')

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν.....

Ωδή ς'

Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ωδή ς' ^{π₉} **Κ** ^(Π) α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης ^Δ ³ και συ νε τριψας μο χλού ους αι ω νι ι ους κα το ^(Μ) ^(Π) ο χους ^Δ πε πε δη με νων Χρι στε και τρι η με ρος ^{π₉} ως εκ ^{π₉} κη τους Ι ω νας ^{π₉} ε ξα νε στης του τα α φου ^{π₉}

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ')

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Ωδή ζ'

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ωδή ζ' ^{π₉} **Ο** ^(Π) παι αι δας ^(Δ) εκ κα ³ μι νου ρυ ^(Π) σα με νος ³ ^{π₉} γε νο ο με νος αν θρω πος ^(Μ) ^{π₉} πα σχει ως θνη τος ^(Π) ^{π₉} και δι ³ α πα θους το θνη τον ^Δ ³ α φθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ πρε ³ ^{π₉} πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων ^Δ ^{π₉} Θε ^{π₉} ος και υ περ ε εν δο ο ξος ^{π₉}

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, ... (γ')

^(π)
^π₉ **X** ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα να τον πα
 τη η σας ^Δ_Δ και τοις εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα
 α με νος ^π₉ (γ')

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

^(π)
^π₉ **A** να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα θως
 προ ει ει πεν ^Δ_Δ ε δω κεν η μιν ^Δ_Δ την αι ω νι ον ζω
 ην και με γα ε ε λε ε ος ^π₉

Ωδή η'

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῇ, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ἣ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

^(π)
^π₉ **A** υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα ^Δ_Δ
 η μι α των Σαβ βα α των η βα σι λις και κυ ρι α ^π₉
 ε ορ των ε ορ τη ^Δ_Δ και πα νη γυ ρις ε στι ι
 πα νη γυ ρε ων ^Δ_Δ εν η ευ λο γου μεν Χρι στον εις τους αι
 ω νας ^π₉

Χριστός ανέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, ... (γ')

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Ωδὴ θ'

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ω τι ζου φω τι ι ι ζου η νε α I ε ρου
 σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε πι σε α
 νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου Σι ων συ υ δε Α
 γνη η η τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει
 του το ο κου σου

Χριστός ανέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. (γ')

Αναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

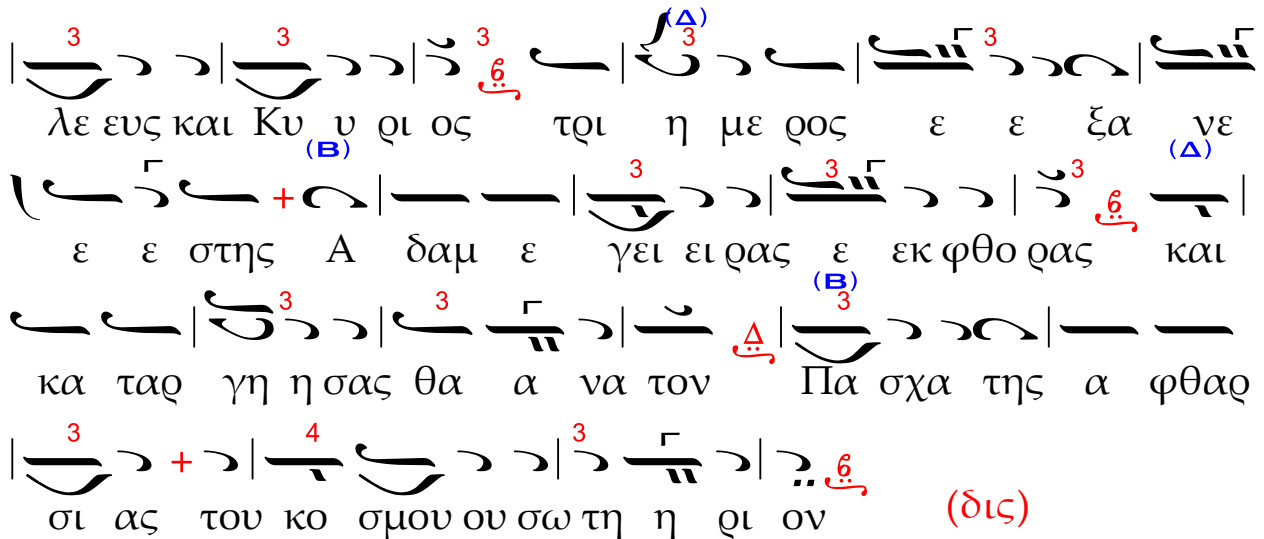
Και ευθύς Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον

Ἦχος β'

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξ-
 ἀνέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον,
 Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον. (δισ)

Ἦχος Δ'

αρ κι υ πνω ω σας ω ως θνη τος ο Βα σι ι

Εἶτα ο **Απόστολος** και το **Ευαγγέλιον** της ημέρας.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ελέησον ημάς ο Θεός ..... κ.τ.λ.

βλέπε σελίδα **105** και μετά.

Η Απόλυσις αναστάσιμη, ούτως

Δόξα σοι Χριστέ ό Θεός, ή έλπις ήμῶν, δόξα σοι.

Ο αναστάς εκ νεκρῶν Χριστός ό αληθινός Θεός ήμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρός, τῶν αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, τῶν όσίων και θεοφόρων Πατέρων ήμῶν, και πάντων τῶν Αγίων, τήν ψυχήν τοῦ έξ ήμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ (τῆς έξ ήμῶν μεταστάσης δούλης αὐτοῦ) ....., εν σκηναῖς δικαίων τάξει, εν κόλποις , Αβραάμ αναπαύσαι, και μετά δικαίων συναριθμήσαι ήμᾶς δε έλεήσαι ως αγαθός και φιλόανθρωπος και έλεήμων Θεός.

Αἰωνία σου ή μνήμη αξιομακάριστε και αείμνηστε αδελφὲ(-ή) ήμῶν.

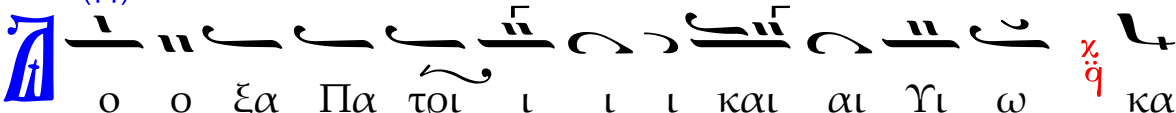
Μετά δε την απόλυσιν γίνεται ο τελευταίος ασπασμός του λειψάνου, ψαλλομένου του Δοξαστικού.

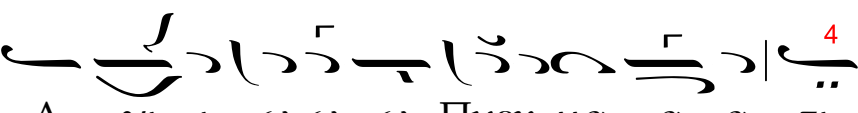
Δόξα ... **Και** νῦν... 'Ηχος πλ. α'

Αναστάσεως ήμέρα, και λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, και άλλήλους περιπτυξώμεθα. Εἰπωμεν αδελφοί, και τοῖς μισοῦσιν ήμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Αναστάσει, και οὔτω βοήσωμεν· Χριστός ανέστη εκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, και τοῖς εν τοῖς μνήμασι, ζωήν χαρισάμενος.

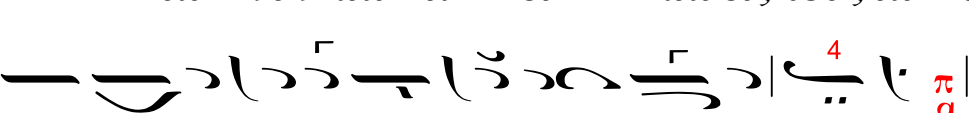

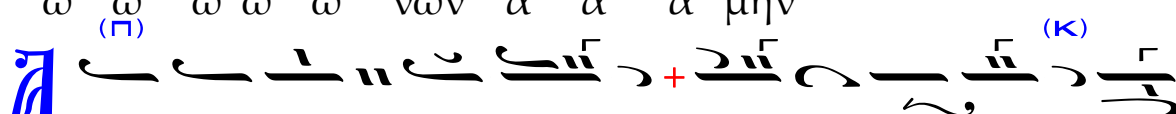
Ἦχος λ π̣ ῥ Πα

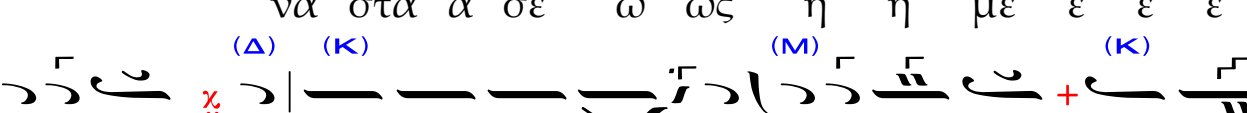
π̣ ρ (π)

 ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω και

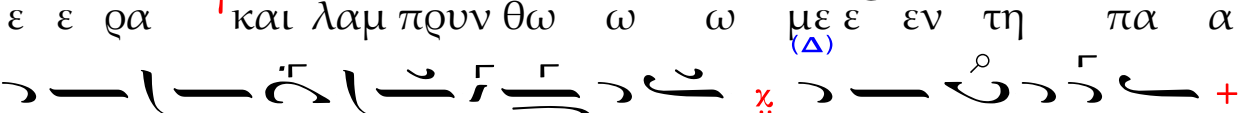

 Α γι ι ω ω ω Πνευ μα α α τι

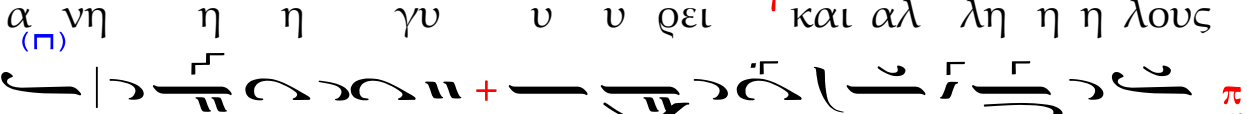
π̣ ρ K (π)

 αι νυν και α ει και εις τους αι ω ω νας των

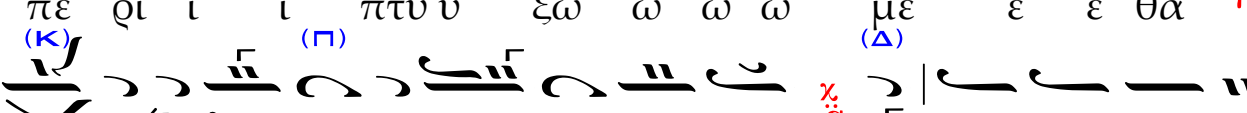

 αι ω ω ω ω νων α α α μην

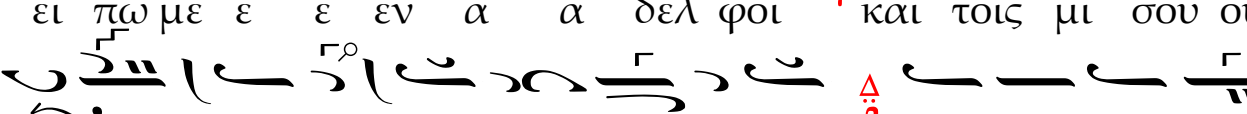
π̣ ρ (κ)

 να στα α σε ω ως η η με ε ε ε

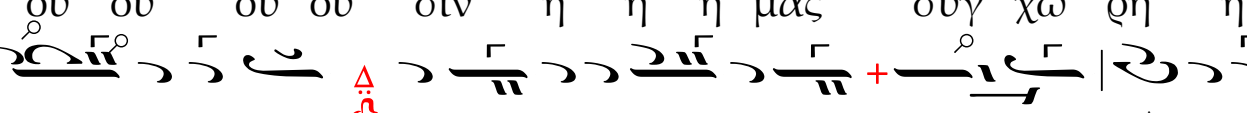
x̣ ῥ (Δ) (κ) (M) (κ)

 ε ε ρα και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α

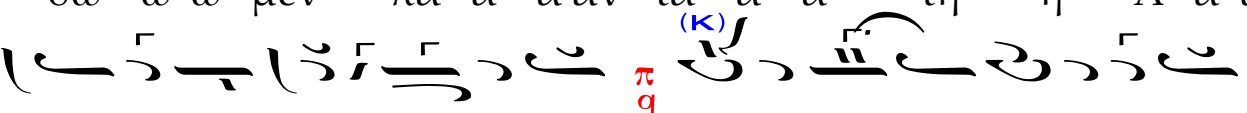
x̣ ῥ (π)

 α νη η η γυ υ υ ρει και αλ λη η η λους

x̣ ῥ (κ) (π) (Δ)

 πε ρι ι ι πτυ υ ξω ω ω ω με ε ε θα

x̣ ῥ Δ

 ει πω με ε ε εν α α δελ φοι και τοις μι σου ου

x̣ ῥ Δ (κ)

 ου ου ου ου σιν η η η μας συγ χω ρη η

x̣ ῥ Δ (κ)

 σω ω ω μεν πα α α αν τα α α τη η Α α α

π̣ ρ (κ)

 να α α στα α α σει και αι ου τω ω ω βο

η η η η σω ω ω μεν Χρι στος α νε ε στη η
 ε εκ νε ε κρω ων θα να α τω ω θα α α
 να το ον πα τη η η σας και τοις ε εν τοις μνη
 η η η η η μα α σι ι ζω ω η η ην χα
 α α ρι σα α α με ε νο ο ο ος

Είτα ο Ιερεύς

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἡμῶν χαρισάμενος.

Ο ΧΟΡΟΣ. Αληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος. **χύμα.**

Μετά το πέρας του ασπασμοῦ ἀραντες το λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν τάφον ψάλλοντες τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Γ' ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ

Εν τῷ κατατεθεῖναι τὸν νεκρὸν ἐν τῷ μνημείῳ, ὁ **Ιερεύς** ἀναγινώσκει τὸ «**Ἀναστάσιμον Τρισάγιον**» ὡς ἐν τῷ οἴκῳ (σελίς **113**).

Μετά ταῦτα καταβιβάζεται ὁ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁπότε ὁ **Ιερεύς** ραντίζει αὐτὸν σταυροειδῶς διὰ τοῦ ελαίου τῆς κανδήλας λέγων

Ραντιεῖς με υσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Εἴτα ἄρας χουν διὰ τοῦ πτύου, ρίπτει αὐτὸν σταυροειδῶς ἐπὶ τοῦ νεκροῦ λέγων

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει.

Ἀπόλυσις.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΝΗΠΙΑ

(έως και 7 ετών)

Α' ΕΝ ΤΩ ΟΙΚΩ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλουν τα **Τροπάρια** ταῦτα εἰς ἤχον δ'

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἀθην, καὶ τὰς ὁδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀφράστως κη-
σασα, πρέσβευε ὑπὲρ τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον (γ') **χύμα.**

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμη-
μένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ ....., καὶ ὑπὲρ
τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ
ἀκούσιον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον **χύμα**

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς)
ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς) πλημμελημάτων, παρὰ
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Παράσχου Κύριε **χύμα.**

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον **χύμα.**

Ο Ιερεὺς τὴν Ευχήν

Ο φυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε, ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ἐν δὲ τῷ μέλ-
λοντι, δια τοῦ τῆς γνώμης ἀπλοῦν καὶ ἀνεύθυνον, τοὺς Ἀβραμι-
αίους κόλπους ἀποπληρῶν καὶ φωτοειδέσι τόποις κατασκηνῶν, ἐν
οἷς αὐλίζεται τῶν δικαίων τὰ πνεύματα, πρόσδεξαι ἐν εἰρήνῃ καὶ τοῦ
δούλου σου (τῆς δούλης σου) ..... τὴν ψυχὴν. αὐτὸς γὰρ εἶπας, τῶν
τοιούτων εἶναι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

**Ὅτι σου μόνου ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεί καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. **Καὶ νῦν καὶ
αἰεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Πάτερ ἅγιε (Δέσποτα ἅγιε) εὐλόγησον.

Ο Ἱερεύς την ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὡς ἀθάνατος Βασιλεύς, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραήμερου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ..... ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ ἁγίων συναριθμῆσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ἀραντες το λείψανον εξερχόμεθα της οικίας προπορευομένων των Ἱερέων μετὰ λαμπάδων καὶ των Διακόνων (ἐμπροσθεν) μετὰ θυμιατῶν. Καθ' οδὸν ὁ Χορὸς ψάλλει μετὰ φόβου καὶ κατανύξεως το Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Β' ΕΝ ΤΩ ΝΑΩ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν. Καὶ ψάλλονται

Ο «Ἀμωμος» (ψλμός 118^{ος}), σελίς 72 κ.ε.

Τα Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, σελίς 80 κ.ε.

Το Κοντάκιον «Μετά των Ἀγίων», σελίς 85.

Παραλείπονται τα «Νεκρώσιμα Ἰδιόμελα» καὶ οἱ «Μακαρισμοί».

**Εὐθύς οἱ Ἱερεῖς καὶ ὁ χορὸς ψάλλουν, ἀπὸ μίας φορᾶ,
το Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.**

Ἦχος γ'

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορεύει σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως. (δις)

Ἦχος ᾠ Γα

α κα ρι α η η ο δο ο ος η πο
 ρε ευ ει ση η με ρον ο τι η η τοι μα σθη σοι οι
 το ο πος α α να **πα αυ σε ως**
 το τέλος του β' ούτως .... **παυ σε ω** **χ** **ω ως**

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον **Αποστόλου**. Ἦχος γ'

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορεύει σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Πρόσχωμεν.**

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Σοφία.**

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Πρόσχωμεν.**

(Κεφ. στ', 9-11)

Ἀδελφοί, **Χ**ριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, **Ἀ**θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. **Ὁ** γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ, **ὁ** δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. **Ο**ὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, **ζ**ῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν **Χ**ριστῷ Ἰησοῦ **τ**ῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Εἰρήνη σοι.**

Ο ΧΟΡΟΣ. **Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.**

Ο ΧΟΡΟΣ. **Σοφία ὀρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.**

Ο ΧΟΡΟΣ. **Καὶ τῷ Πνεύματί σου.**

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.**

Πρόσχωμεν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

(Κεφ. ιη', 15-17, 26-27)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσέφερον τῷ Ἰησοῦ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Επί βρεφῶν παραλείπεται ἡ κατωτέρω μνημόνευσις, ἐκτός της ευχῆς «Ο φυλάσσων τα νήπια». Ακολουθεῖ ἡ ἀπόλυσις.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ ....., καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Παράσχου Κύριε.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ιερεὺς τὴν Ευχὴν

Ο φυλάσσων τα νήπια, Κύριε, ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, δια τοῦ της γνώμης απλουν και ανεύθυνον, τους Αβραμιαίους κόλπους αποπληρών και φωτοειδέσι τόποις κατασκηνών, ἐν οἷς αυλίζεται των δικαίων τα πνεύματα, πρόσδεξαι ἐν εἰρήνῃ καὶ τοῦ δούλου σου (τῆς δούλης σου) ..... τὴν ψυχὴν. Αὐτός γὰρ εἶπας, των τοιούτων εἶναι τὴν βασιλείαν των ουρανών.

Ὅτι σου μόνου ἐστὶν ἡ βασιλεία των ουρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. **Κ**αὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων ἀμήν. **Κ**ύριε, ἐλέησον (γ').

Πάτερ ἅγιε (Δέσποτα ἅγιε) εὐλόγησον.

Ο Ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὡς ἀθάνατος Βασιλεὺς, καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων προπατόρων Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου αὐτοῦ Λαζάρου τοῦ τετραήμερου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστά-ντος δούλου αὐτοῦ..... ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ ἁγίων συναριθμῆσαι, ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Εἰς τον ασπασμὸν των νηπίων ψάλλονται τα ἀκόλουθα **προσό-μοια ἀντί** του «Δεῦτε τελευταῖον ασπασμὸν».

Ἦχος πλ. δ'.

Ω του παραδόξου θαύματος

Ω τις μὴ θρηνήσῃ τέκνον μου, τὴν ἐκ τοῦ βίου ἡμῶν, πενθηρὰν σου μετάστασιν; Ὅτι βρέφος ἄωρον, ἐκ μητρικῶν ἀγκαλῶν νυν, ὥσπερ στρουθίον τάχος ἐπέτασας, καὶ πρὸς τον Κτίστην πάντων κατέφυγες; Ω τέκνον, τις ποτέ, μὴ θρηνήσῃ βλέπων σου το ἐμφανὲς πρόσωπον ευμάραντον, το πρὶν ὡς ῥόδον τερπνόν.

Ωτις μη στενάξῃ, τέκνον μου, και μη βοήσῃ κλαυθμῷ, την πολ-
λήν σου ευπρέπειαν, και την ωραιότητα, της αγνής πολιτείας
σου; Ὡσπερ γαρ ναυς τις, ἴχνος ουκ ἔχουσα, οὕτως υπέδυσ ἐξ οφθαλ-
μῶν μου ταχύ. Δεύτε οι φίλοι μου, συγγενεῖς και γείτονες ἅμα εμοί,
τούτο απασώμεθα, τάφῳ εκπέμποντες.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο ΧΟΡΟΣ. Αμήν.

Γ' ΕΝ ΤΩ ΤΑΦῳ

Το Νεκρώσιμον τρισάγιον, ὡς ἐν τῷ οἴκῳ, σελίς 126.

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΝΗΠΙΑ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜῳ ΕΒΔΟΜΑΔΙ

Αὕτη εἶναι ὁμοία πρὸς την των ενηλίκων (σελ. 113-125),
παρὰλειπομένης της Ευχῆς «Ο Θεός των πνευμάτων». Αντί αυτής
λέγομεν την Ευχήν «Ο φυλάσσων τα νήπια, Κύριε» (σελίς 127).
Απόστολος και Ευαγγέλιον των νηπίων (σελ. 129-130).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩ

Παρελάβαμε ευχές και ικεσίες υπέρ των κεκοιμημένων, την 3^η (τελωνισμός ψυχής), 9^η και 40^η (καθορισμός "θέσης" ψυχής) ημέρα από την κοίμησιν κάποιου αδελφού. Το ίδιο κάνουμε μετά **τρεις** μηνες, **έξη** μήνες και **ένα** χρόνο. Μνημόσυνα τελούνται όλες τας ημέρας του έτους, **εκτός** της Μεγάλης Τεσσαρακοστής (πλην Σαββάτου και Κυριακής, που επιτρέπονται) και της Κυριακής του Πάσχα. Είναι δε ιδιαιτέρως ευεργετική δια τους κεκοιμημένους η τέλεσίς τους κατά την Θείαν Λειτουργίαν.

ΕΝ ΣΑΒΒΑΤΩ

Εις την Θ. Λειτουργία προ του Απολυτικίου του Ναού ψάλλεται το

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ς̣

^(Γ)
³ **Μ** νη σθη τι Κυ ρι ε ως α γα θο ος **του ου δου λου** ^(Ν)
^(Γ) ³ **ου** σου **και** ο σα εν βι ω η μαρ **τε** συ υγ χω ρη η σον ^(Μ)
^(Π) ^(Ν) ³ ου δεις γαρ α να μαρ τη τος ^(Γ) ³ ^(Ν) ^(Π) ^(Ν) ει μη συ ο δυ υ να
^(Γ) ^(Π) ^(Ν) ³ ^(Π) ^(Ν) ^Δ ⁹ με ε νος **και** **τω με τα σταν τι** ^Δ ⁹ δου ναι την α α να
^(Γ) ³ ^Δ ⁹ πα αυ σιν

Αντί δε Κοινωνικού ψάλλεται ο «**Αμωμος**», βλέπε σελίς **72**.

Μετά το «**Ευλογία Κυρίου...**» ψάλλονται τα Νεκρώσιμα Ευλογητάρια

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος πλ. α'

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορός, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου,
εὗρω καὶ γώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας, τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον
ἐγὼ εἰμι· ἀνακάλεσαί με, Σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Κε

(Δ) (Κ) (Δ)

υ̣ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
(Κ) (Δ) (Κ)

και ω μα τα σου

(Κ)

Των Α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην της ζω ης
(Δ) (Κ) (Δ) (Κ)

+ και αι θυ ραν Πα ρα δει Σου ευ ρω κα γω την ο
(Δ) (Κ) (Δ) (Κ)

δον δι α της με τα νοι οι ας το α πο λω λος
(Δ) (Κ) (Δ)

προ βα τον ε γω ει μι α να κα λεσαι αι με Σω
(Κ) (Δ) (Κ)

τηρ και σω ω σον με

Επί Κληρικῶν εἴθισται, ὅπως ψάλλονται εἰς τὴν θέσιν αὐτή
καὶ τα ἐξῆς δύο Ευλογητάρια

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οἱ τὸν ἁμνὸν τοῦ Θεοῦ κηρῦξαντες, καὶ σφαγιασθέντες ὥσπερ
ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω ἔνδοξοι, καὶ αἰδίου μετατε-
θέντες, τοῦτον ἐκτενῶς μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λῦσιν ἡμῖν
δωρίσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οὐκ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ, οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολάβετε, ἃ ἡτοίμασα ὑμῖν, βραβεῖα καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Οπάλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θείᾳ τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

(Δ) (Κ) (Δ)

υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
(Κ) (Δ) (Κ)

και ω μα τα σου

(Δ) (Κ)

πα λαι μεν εκ μη ον των πλα σας με και ει κο νι
(Δ) (Μ) (Κ)

Σου θει α τι μη σας πα ρα βα σει εν το λης δε πα
(Δ) (Κ) (Δ) (Δ)

λιν με ε πι στρε ε ψας εις γην ε ξης ε λη φθην εις
(Κ) (Δ) (Κ)

το καθ ο μοι οι ω σιν ε πα να γα γε το αρ χαι
ον καλ λος α να μορ φω ω σα α σθε

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω παι-
σμάτων, οἰκτεῖρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον
σὴ εὐσπλαγχνία, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδεί-
σου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

ι κων ει μι της αρ ρη του δο ξης Σου ει και σιγ
 μα τα φε ρω πται σμα α των οι κτει ρι σον το σον πλα
 σμα Δε σπο τα και κα θα ρι σον ση ευ σπλα χνι α και
 την πο θει νην πα τρι ι δα πα ρα σχου μοι Πα ρα
 δει σου πα α λιν ποι ων πο λι ι τη ην με

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν (τὴν δούλην) σου, καὶ κατάταξον
 αὐτόν (αὐτήν) ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἁγίων, Κύριε, καὶ
 οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες, τὸν κεκοιμημένον δοῦλόν (τὴν
 κεκοιμημένην δούλην) σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτοῦ (αὐτῆς) πά-
 ντα τὰ ἐγκλήματα.

υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
 και ω μα τα σου
 να παυ σον ο Θε ος τον δου λον σου και κα
 τα τα ξον αυ τον εν Πα ρα δει σω ο που χο ροι των
 Α γι ων Κυ ρι ε και οι δι και οι εκ λαμ ψου σιν
 ως φω στη ρες τον κε κοι μη με νον δου λον σου α

(Κ) (Δ) (Κ)
 να παυ σον πα ρο ρων αυ του παν τα τα εγ κλη η
 (Δ) (Κ)
 μα α τα

Τριαδικὸν

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

(Κ) (Δ) (Κ)
 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
 (Δ) (Κ)
Το τρι λα μπες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως
 (Δ) (Κ) (Δ) (Κ) (Δ) (Κ)
 υ μνη σω μεν βο ων τες Α γι ος ει ο Πα τηρ ο
 Α ναρ χος ο συ να ναρ χος Υι ος και το θει ον Πνευ
 μα φω τι σον η μας πι στει Σοι λα τρευ ον τας και του αι
 ω νι ι ου πυ ρος ε ξα αρ πα α σον

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν, διὰ σοῦ εὗρομεν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνή εὐλογημένη.

(Κ) (Δ) (Κ) (Δ) (Κ)
Και νυν και αι ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^κχ ^κχ
 (κ) (Δ) (κ)
 αι αι ρε Σε μνη ^κχ η Θε ον σα ρ κι τε κου ου σα εις
 (Δ) (κ)
 παν των σω τη ρι α ^κχ δι ης γε νος των αν θρω πων ευ
 (Δ) (κ)
 ρα το την σω τη ρι ι αν ^κχ δι α σου ευ ροι μεν Πα
 (Δ) (κ)
 ρα δει σον ^κχ Θε ο το κε Α γνη ευ λο γη με νη ^κχ

Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

^κχ ^κΑ λ λη λου ι α Αλ λη λου ι α ^κχ Αλ λη
 (κ) (Δ) (κ)
 λου ι α δο ξα σοι ο Θε ος ^κχ (δισ)
 (κ)
^κΑ λ λη λου ου ι α Αλ λη λου ι α ^κχ Αλ λη λου
 (Δ) (Μ)
 ι α ^κχ δο ξα σοι ο Θε ο ο ο ος ^κχ

Μετά τα Ευλογητάρια, εν τη Εκκλησία της Ελλάδος είθισται να ψάλλεται υπό του χορού το **Νεκρώσιμον Κοντάκιον**

Ἦχος πλ. δ'

Μετά τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου (τῆς δούλης) σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ἦχος λ ϝ Νῆ̣ χ

Μ
^(N)ε ^(N)τα ^(N)α ^(N)α ^(N)α ^(N)των Α ^(N)γι ^(N)ι ^(N)ων ^(N)α
^(N)να ^(N)α ^(N)πα ^(N)αυ ^(N)σο ^(N)ον ^(N)Χρι ^(N)ι ^(N)στε ^(N)ε ^(N)ε ^(N)ε ^(N)την ^(N)ψυ ^(N)υ
^(N)χη ^(N)ην ^(N)του ^(N)δου ^(N)ου ^(N)λου ^(N)ου ^(N)ου ^(N)Σου ^(N)ε ^(N)ε ^(N)εν ^(N)θα
^(N)ουκ ^(N)ε ^(N)στι ^(N)ι ^(N)ι ^(N)ι ^(N)πο ^(N)ο ^(N)νος ^(N)ου ^(N)λυ ^(N)υ ^(N)πη ^(N)ου
^(N)στε ^(N)ε ^(N)να ^(N)α ^(N)γμο ^(N)ο ^(N)ω ^(N)ο ^(N)ο ^(N)ο ^(N)ος ^(N)αλ ^(N)λα ^(N)ζω
^(N)η ^(N)α ^(N)α ^(N)τε ^(N)λε ^(N)ε ^(N)ευ ^(N)τη ^(N)η ^(N)η ^(N)τος

Μπορεί να ειπωθεί και έτσι:

^(N)ου ^(N)στε ^(N)να ^(N)α ^(N)α ^(N)γμος ^(N)αλ ^(N)λα ^(N)ζω ^(N)η

Ἔτερον, Ἦχος ϝ Πα̣ χ

Μ
^(N)ε ^(N)τα ^(N)των Α ^(N)γι ^(N)ι ^(N)ι ^(N)ων ^(N)α ^(N)να ^(N)α ^(N)πα ^(N)αυ ^(N)αυ ^(N)σον ^(N)Χρι
^(N)ι ^(N)στε ^(N)ε ^(N)την ^(N)ψυ ^(N)χη ^(N)η ^(N)ην ^(N)του ^(N)δου ^(N)ου ^(N)ου ^(N)λου ^(N)ου ^(N)ου
^(N)Σου ^(N)εν ^(N)θα ^(N)ουκ ^(N)ε ^(N)στι ^(N)ι ^(N)πο ^(N)ο ^(N)νος ^(N)ου ^(N)λυ
^(N)υ ^(N)υ ^(N)πη ^(N)ου ^(N)στε ^(N)να ^(N)α ^(N)α ^(N)γμο ^(N)ο ^(N)ος ^(N)αλ ^(N)λα ^(N)ζω ^(N)η

η η α α τε λε ευ τη η η τος

Ἐτερον, Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Μ̣ ε τα α των Ἀ γι ι ι ι ων α να παυ σον
 Χρι̣ ι̣ στε̣ την̣ ψυ̣ χην̣ του̣ δου̣ λου̣ Σου̣ εν̣ θα̣ ουκ̣ ε̣ στι̣ πο̣
 ο̣ νος̣ ου̣ λυ̣ υ̣ υ̣ πη̣ ου̣ στε̣ να̣ γ̣ μος̣ αλ̣ λα̣ ζω̣
 η̣ η̣ α̣ τε̣ λε̣ ευ̣ τη̣ τος̣

Ακολουθούν τα τροπάρια «Μετά πνευμάτων...» κ.τ.λ.
 όπως παρακάτω (βλέπε **Νεκρώσιμον Τρισάγιον**).

ΕΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

Όμοια με την εν Σαββάτω τυπικήν τάξιν παραλειπομένου του Αμώμου.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

(ΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΗΜΕΡΑ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ)

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ ...

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ. Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις ....

Ἦχος ᾠ

6
λα

(B)

Με τα πνευ μα α των Δι και αι ων τε τε λει ω
 με ε νων ⁶λα τας ψυ χας των ³δου λων Σου Σω τερ α να
 Παυ σον ³6λα φυ λατ των αυ τας ³εις την μα κα ρι αν ζω
 ην την ⁴πα ρα Σοι φι λαν θρω πε ⁶λα

(B)

Εἰς τὴν κατὰ παύσιν Σου Κυριε ὁ πού παάν

τες οἱ Ἀγγιλοι Σου Ἀνά παύονται ἅνα ἅπααν

σον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου ὅτι μόνος ὁ

παράρχεις ἁθάνᾶτος

(B)

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγγιῷ Πνεύματι

ὁ εἰς οὐρανὸν ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ κατὰ βάσιν Ἀ

δὴν καὶ τὰς οὐδυνας λυούσας τῶν πεπεδημέ

νων αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου Σωώτερος

ἁνὰ παύσον

(B)

Καὶ νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ

ῶνων ἀμήν

(B)

Ἡ μονή ἀγνή καὶ ἀχραντὸς Παρθένος ἡ Θε

ὸν ἀφράστως κυριεύσασα πρεσβευέυπε

ἐκ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου

^(B)
4
ου ου 6
λ

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου (τῆς κεκοιμημένης δούλης) τοῦ Θεοῦ ....., καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ (αὐτῇ) πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ (αὐτῆς) ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ο ΧΟΡΟΣ. Παράσχου Κύριε.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε, ἐλέησον.

Ο Ιερεύς την ευχήν

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον κατὰπατήσας τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζῶν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τῆς κεκοιμημένης δούλης σου) ....., ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός. Πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ (αὐτῆς)πραχθὲν ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὅς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος, Κύριε, ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις, ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ μακαρία ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τῆς κεκοιμημένης δούλης σου) ....., Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καί, ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ ...

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

ΕΝ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΩ ΕΒΔΟΜΑΔΙ

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ ....

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά ...

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ἦτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ .....

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Κύριε ἐλέησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνθα .....

Ο ΧΟΡΟΣ. Παράσχου Κύριε.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός .....

Ο ΧΟΡΟΣ. Κύριε ἐλέησον.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις .....

Ο ΧΟΡΟΣ. Ἀμήν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ θανάτῳ θάνατον πατήσας .....

Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιωμακάριστε καὶ αἰείμνηστε ἀδελφέ ἡμῶν.

Ο ΧΟΡΟΣ. Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη.

Ο ΙΕΡΕΥΣ. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.